

9 ANDRAJAGET (Del 2)

ESOTERIKEN

9.134 Esoterikens överlägsenhet

¹Esoterikens enastående överlägsenhet visar sig i att det i esoteriken icke finns några olösliga problem, inga obegripligheter, ingen "mystik". Att man sedan måste uppleva högre världars verklighet för att fullt förstå den, är en helt annan sak.

²Människan är en uratom–monad (evolutionsmonad) i en triad i ett kausalhölje. Att hon vid inkarnation ikläder sig fyra höljen (mentala, emotionala, eteriska aggregathöljen och organismen), är en sak för sig. Med denna, enda exakta definition skulle buddhisterna kunna förklara jaget. Men utan esoteriken kan jagproblemet icke lösas.

³När man väl fått fakta, finnas inga problem. Och mänskligheten får alla fakta, som den ej själv kan konstatera, till skänks, när den avstår från att missbruka kunskap och makt. Ännu så länge tycks detta vara omöjligt, innan individen blivit kausaljag. När esoteriken blivit allas egendom, kanske mänskligheten lärt sig den nödvändiga läxan. Till dess förbehålls väsentliga kunskapen de invigda lärjungarna.

⁴Givetvis kan esoteriska världs- och livsåskådningen för mänskligheten aldrig bli annat än en arbetshypotes. Men ju mera mänskligheten utvecklas, desto mer kommer hypotesens ojämförliga överlägsenhet att bli uppenbar. Kausaljaget kan konstatera dess överensstämmelse med fakta i människans fem världar.

9.135 Varför vi fått esoteriken

¹Livsåskådningen med dess vägledning för självförverkligandet är viktigare för vår medvetenhetsutveckling än världsåskådningen. Alltför många offra för mycken tid på esoteriska världsåskådningen, som de icke ha annan användning för än som kunskapsteoretiskt underlag för livsåskådningen med dess levnadskonst. Den pytagoreiska hylozoiken är mer än tillräcklig såsom världs åskådning för mänskligheten ännu i tusen år. Det räcker för de flesta med vad som finns i KOV 1.4–41. Det ger dem en vision av tillvaron och vad de behöva för att befria sig från härskande, desorienterande ideologier.

²Vi ha fått esoteriska världsåskådningen från planethierarkien såsom en orubblig kunskapsgrund att utgå ifrån och så bli befriade från livsokunnighetens spekulatör. Totalt förfelat är att använda esoteriska mentalsystemet till fortsatt fantasispekulation. Vi ha fått det för att kunna leva rätt, icke för att spekulera. Alla spekulatörer äro felaktiga, liksom teologien och filosofien varit det i alla tider. Mänskliga förnuftet kan icke lösa några verklighetsproblem. Det är något de flesta ockultister ännu icke insett. Ingen esoteriker (invigd med vetandet latent) spekulerar. Han väntar tills han av sin lärare får veta mera. Samma inställning böra vi alla förvärva: vänta med att godtaga fler uppgifter om det överfysiska, tills vi erhålla fakta från planethierarkien, från femte naturrikets individer, de enda som kunna skaffa sig kunskap om överfysiska verkligheten. Den som spekulerar med esoterik har icke varit invigd. Individens utvecklingsstadium framgår i stort sett av hans omedelbara förståelse vid kontakt med gamla vetandet i nytt liv. Vi kunna icke veta, vad som finns latent, förrän kontakt erhållits med gamla vetandet. Beroende på utvecklingsstadiet kan denna förståelse göra sig gällande vid högre eller lägre ålder.

9.136 För vilka esoteriken är avsedd

¹Esoteriken är för sökare av hållbar världs- och livsåskådning, vilka icke funnit och vilka söka tills de funnit den kunskap de haft, förlorat med inkarnationen, men ha latent i sin

undermedvetenhet.

²Esoteriken är endast för dem, för vilka reinkarnationen är enda möjliga förklaringen. Saknas den insikten (är den icke omedelbart självklar), är esoteriken ej för dem.

³Esoteriken är för de få, för de mycket få, vilka måste ha en världs- och livsåskådning i överensstämmelse med verkligheten för att veta hur de ska kunna tänka rätt. Esoteriken är först och främst för dem som ha behov av orubblig teoretisk grund för att veta hur de ska inrätta sitt liv, bäst leva och tjäna.

⁴Esoteriken är för dem, som kunnat tillgodogöra sig hithörande ideer och fakta, en utformad, exakt världs- och livsåskådning. Men det är få, som ha ett verkligt behov av en sådan, innan de nått mentalstadiet.

⁵Esoteriken är för dem som en gång varit invigda och för sökare, vilka insett att härskande ideologier (teologiska, filosofiska, vetenskapliga och ockulta) äro ohållbara, insett att "så kan det icke vara", förstå betydelsen av bevisen för esoteriken. De flesta människor sakna de mentala förutsättningarna för att förstå esoteriken, förstå (rätt uppskatta) riktigheten av de bevis esoterikern förfogar över.

⁶Esoteriken är ingenting man diskuterar med obehövande. Den kräver ett hängivet, inträngande studium. Den kan icke bemästras genom ett yligt förfarande. Först när man kan själv förklara det förut oförklarliga och insett förklaringarnas ofrånkomlighet, är det mer än en arbetshypotes.

⁷Esoteriken får icke bli en trossak, som alla ideologier, ett dogmsystem som blint godtas. Den måste förstås och kunna bevisas. Ifall den blir en trossak, kommer den att förfuskas och idiotiseras. Esoteriken måste utgöra förklaringsgrunden till dagliga erfarenheter. Endast så blir den levande och möjliggör kontakt med övermedvetna verkligheten (något annat än spekulanters infall, hugskott och fantastier). Vad som icke står sig inför uttömmande analys och verklighetsprov är misstag. Med den inställningen finnas goda möjligheter att mottaga inspirationer från Augoeides, som alltid vädjar till sin skyddslings sunda förnuft. Andra slags "inspirationer" komma från dem i emotionalvärlden.

⁸Esoteriken är endast för dem på högre emotionala och mentala stadierna. Andra misstolka den, ifall de alls befatta sig med den. Svårigheten för alla dem som ge ut esoterisk litteratur är att finna vägen till just dem som behöva eller rentav söka efter den. Att pracka den på oförstående är direkt förfelat. Man gör icke "affärer" med esoterisk litteratur. I det hänseendet är det en fråga om penningoffer eller i bästa fall självkostnadspris. Esoteriska författare leva icke på sina böcker, lika litet som en esoteriker tar betalt för sina tjänster.

⁹Vilken ideologi en individ behöver, beror ofta på nivån. Men den är oväsentlig ifråga om viljan att tjäna mänskligheten med dess problem, som måste lösas för att bereda alla en människovärdig tillvaro och erforderlig frihet till egen medvetenhetsutveckling. Esoterikern hjälper på det sätt han kan (politiskt, socialt, vetenskapligt, tekniskt, pedagogiskt etc.) utan att fråga efter vad de hjälpbehövande ha för ideologi. Kanske det kan bidra till förståelsen få veta, att Mustafa Kemal, Franklin D. Roosevelt, Winston Churchill, Dag Hammarskjöld med flera (sig själva ovetande) voro lärjungar till planethierarkien.

¹⁰I vår tid inkarnera allt fler, som en gång förut varit invigda i esoterisk kunskapsorden. Och det är för dem skriften är avsedd. För de övriga kan esoteriken på sin höjd bli en osannolik arbetshypotes, och de kunna med fördel lämna boken oläst. Det är misstag pracka esoterisk kunskap på dem som icke kunna förstå. Begäbelse eller förkastande har sina konsekvenser för båda parter.

9.137 För vilka esoteriken ej är avsedd

¹En esoteriker är något annat än en vanlig ockultist. Han har nämligen bemästrat det hylozoiska mentalsystemet och icke nöjt sig med sporadiska ockulta fakta utan system.

²Esoteriken är icke för dem, som äro nöjda med sin "sanning", sin uppfattning av verkligheten, illusioner eller fiktioner, icke för dem som fastnat i någon annan världs- eller livsåskådning. För 85 procent av mänskligheten är esoteriken antingen fantasispekulation eller rena vidskepelsen. Den är alltså icke för "allmänheten".

³Även stora massan intellektuella med litteratörerna i spetsen sakna på sitt utvecklingsstadium möjligheten att förstå esoteriken. Opåverkbara äro även de som redan skaffat sig en åskådning, som motsvarar deras möjlighet till verklighetsuppfattning, eller de som hänga fast vid något trossystem. De ha vad de behöva för denna inkarnation, behöva icke kunskapen. Förmodligen sakna de också förmågan att genom bearbetning bevisa för sig själva mentalsystemets överensstämmelse med verkligheten.

⁴Teologer, filosofer, vetenskapsmän och deras eftersägare äro snarast fientligt inställda. De flesta äro fysikalister utan möjlighet förstå något om det överfysiska. För fysikalisterna är esoteriken en galenskap, emedan den ligger över hans förmåga att förstå, är så olik allt han fått lära sig i teologi, filosofi och vetenskap, det enda han känner till. Hade esoteriken inpräntats i barndomen, skulle han ha godtagit den som man godtar allt annat. Men det är icke detsamma som förståelse.

⁵Icke heller mystikerna äro hågade att intressera sig för esoterik. De leva i sina egna fantasier, önska ingen mental klarhet.

⁶Återstå endast de sökare som icke fastnat i någon av de otaliga idiologierna. De ha i regel blivit agnostiker, ateister eller resignerat. I den mån de en gång varit invigda, och alltså fortfarande äro det i sin undermedvetenhet, äga de latent förståelse för esoteriken.

⁷Det är väl ännu för mycket begärt, att filosofer och vetenskapsmän ska intressera sig för esoteriska kunskapen. Men det kommer en dag, och kanske ej så avlägsen som de flesta tro, då den kunskapen blir efterfrågad. Den skall då finnas till hands.

⁸Erfarenheten har visat att de, som icke ha esoteriska kunskapen latent men äro tillräckligt utvecklade att kunna inse hylozoikens överensstämmelse med verkligheten, under en inkarnation sällan lyckas mer än förvärva denna insikt. I regel får praktiska tillämpningen anstå till nästa liv. Den oerhörda belastningen från allmänna tänkesätten och det undermedvetnas tendenser verka alltför hämmande. Erforderliga egenskaper och förmågor äro icke heller lätt förvärvade.

9.138 Vanskligheter med esoterikens offentlighet

¹Så som människorna missbruka kunskapen till egen omåttlig vinning och andras fördärv, ha de ingen rätt till den. Men utan den skulle de omöjliggöra utvecklingen. Det gäller att gå en försiktig medelväg.

²Denna medelväg har bestått i att offentliggöra sådana delar, som kunna utgöra grund för en hållbar världs- och livsåskådning och samtidigt ej så lätt kunna missbrukas. Att esoteriska kunskapen i sådan utsträckning som skett blivit offentliggjord, har likväl medfört stora vanskligheter.

³Kontakten med esoterikens ideer innebär kontakt med dessas energier, och vår organism är icke anpassad till dylika. Dessutom veta vi ej, hur vi ska kunna ändamålsenligt använda dem. Det blir lätt för mycket av allsköns svårigheter.

⁴En vansklighet med offentliggörandet av esoteriska kunskapen är att den faller i händerna på dem, för vilka den icke är avsedd, dem som sakna förutsättningarna att förstå, som tro sig förstå men missförstå.

⁵Individen i människoriket kan nämligen icke själv veta sin egen nivå, kan icke själv avgöra hur mycket av denna kunskap han kan uppfatta på rätta sättet. De flesta tro sig om för mycket, och därför ha vi fått en mängd avläggare i allsköns ockulta sekter, i vilka kunskapen mer eller mindre förvanskats.

⁶Alltsedan Blavatsky år 1875 framträdde med sin esoteriska förkunnelse ha allt fler ockultister, dvs. fantaster, som trott sig ha mottagit allsköns inspirationer, levererat en uppsjö av esoteriskt

orimliga så kallade fakta. Avskräckande exempel äro även den mängd klärvoajanter, som tro på vad de se, tolkande vad de se enligt sina missuppfattningar av verkligheten. Att även lärjungar kunna missuppfatta delgiven kunskap, är trots detta en annan sak. Fullt så tokigt blir det i alla fall icke.

⁷Det torde därför vara nödvändigt påpeka några fakta. Ingen (märk väl: ingen) i fjärde naturriket kan lösa överfysiska problem. All kunskap ha vi fått ifrån planethierarkien, femte och sjätte naturrikens individer. Endast femte naturrikets individer ha möjlighet att själva förvärva kunskap om verkligheten, en kunskap de kunna meddela sina lärjungar. Endast lärjungar till - planethierarkien ha någon som helst möjlighet att lämna tillförlitliga uppgifter om det överfysiska.

⁸Beträffande de livsokunnigas förhållande till esoteriken bör man vara beredd på att såväl teologer som filosofer och vetenskapsmän äro icke blott oförstående utan i stort sett ha en direkt fientlig inställning. Den, som räknar med att intelligens är tillräcklig för förståelse, bör erinra sig Platons uttalande, att kunskap är återerining. Esoteriken kommer även såsom exoterisk företeelse att förbli esoterisk för dem som icke en gång varit invigda. Godtages den av andra, vilket torde bli fallet i allt större utsträckning, blir den en ny form av vidskepelse.

⁹Nödvändigt är också att aldrig lita på andras vittnesmål om sig själva. De äro värdelösa. Märkvärdigt nog blir det först efter många smärtsamma felbedömningar man lär sig, att folk icke kan skilja på tro och vetande, på att veta och tro sig veta, på att tro sig förstå och att verkligen förstå. Det är i själva verket överraskande hur få som kunna rätt förstå och aldrig de som vittna om sin förståelse.

¹⁰Man har all anledning att aldrig godtaga andras alltid färdiga omdömen utan egen undersökning. Vi låta oss bli påverkade av andra i oanad grad.

¹¹För esoterikern är allt exoteriskt om det ockulta apriori enbart legend. I regel finns det någon kärna av sanning i legenden, men vad som sagts om individer, och särskilt om vad de skulle ha sagt, är till 99 procent enbart dikt. Annars vore det ockulta icke ockult. Hur kan någon veta något om esoteriska ordnar och deras läror mer än att sådana funnits, eftersom ingen invigd någonsin röjt något? Det var först år 1875 fakta därom fick offentliggöras, och genast började en ny legendbildning kring dessa esoteriska fakta. Vad som numera skrives av alla "inspirerade" är också ren dikt, "experiment med sanningen"! D.K. har sagt det sista som kan sägas. Nutiden lever i kaos.

9.139 Esoteriken borde alltjämt varit esoterisk

¹Det överlämnades åt kausaljagen Blavatsky, Besant och Leadbeater att själva finna sig tillräta i tillvaron. Att detta hade sina vanskligheter, framgår bäst av deras misstag i olika avseenden. Det visade sig nödvändigt att rätta en del av deras missuppfattningar, varför planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K. fick i uppdrag att kungöra riktiga fakta, som han dikterade för Alice A. Bailey. (Även *Secret Doctrine* var till stor del ett verk av D.K.)

²D.K.:s arbeten kunna rätt förstås endast av förut invigda. Det vore mycket riskabelt, ifall hans böcker bleve allmänt lästa av ockultister med deras infantila tro på egen uppfattningsförmåga och deras obotliga tendens till spekulering med esoteriska ideer och fakta. Vi välsignades snart med ett otal ockulta sekter, som strede om "enda rätta sanningen". Esoteriken är emellertid för esoteriker och icke för allsköns ockultister. Bäst torde ha varit att D.K.:s verk förbehållits en viss skola och icke fått bli allmänt kända. D.K.:s böcker äro nämligen avsedda för lärjungar till planethierarkien, vilka ha möjlighet få sina missuppfattningar rättade. Som vanligt äro givetvis alla dylika varningar bortkastade. Envar tror sig utgöra ett undantag. En sak är viss: den som är säker misstar sig. Undantagen äro mycket osäkra. Det är den stora skillnaden. Misstro alla tvärsäkra. Människan är ett förstajag och ingen esoterisk auktoritet. Det fordras minst ett kausaljag till det. Säger man så, tro dessa säkra sig om att vara kausaljag. Bevisa det då med experiment: mentalmedvetenhetens magiska behärskande av fysiska materien. Där blir självbedrä-

geriet uppenbart.

³Ju mer man får veta om ockultisternas alla galenskaper, desto mer undrar man, om icke planethierarkien hade rätt i sin åsikt att icke ens de långt komna bland ockultisterna äro mogna för esoteriken. Det är ingen ända på alla fantasiutsvävningar. Vi hade sluppit detta otal ockultister, ifall man väntat, tills de nya vattumansvibrationerna hunnit stabiliseras (omkring år 2200).

9.140 Esoterikens betydelse

¹Esoterikens största värde ligger i att den befriar oss från alla okunnighetens ideologier och från alla okunnighetens förklaringar av livsföreteelser och skeenden, som människorna matas med från alla håll. Vi lära oss inse vår enorma livsokunnighet i alla avseenden (naturligtvis frånsatt vad vi praktiskt och definitivt kunna suveränt behärska).

²I och med att mänskligheten av planethierarkien får kunskapen om verkligheten, livet och livslagarna, om människans olika höljen och dessas slag av medvetenhet etc., har individen, som vill nå femte naturriket, fått möjlighet att förvärva allt högre slag av medvetenhet under relativt få inkarnationer. Det beror på honom själv, vilket bruk han vill göra av kunskapen. Utan denna kunskap skulle han vara hänvisad till normala evolutionens långsamma lunk genom årmiljonerna och de tusentals inkarnationerna.

³Den som blivit mentaljag har visserligen befriat sig från beroendet av det emotionala men är i stället ofta värlös mot mentala fiktionerna (varpå historien är rik på exempel: typiska följder i såväl politiskt som kulturellt hänseende). Det är här esoteriska kunskapen kan utöva ett frälsande inflytande med sina kausala ideer, tills individen blivit kausaljag och kan få taga del av högre rikens visdom. Kunskapen möjliggör också strävan att leva "som om" man redan vore ett kausaljag och därmed effektiv aktivering av begynnande subjektiva kausalmedvetenheten. Den, som fattar denna erhållna kunskap såsom ett enastående erbjudande till medvetenhetsutveckling, har rätt förstått varför den delgivits mänskligheten. Väl den som begagnar tillfället. Det kan dröja, innan nästa möjlighet gives.

⁴Oundvikligen måste tänkande människor med kännedom om de senaste årtusendenas världshistoria och mänsklighetens gränslösa lidande, nöd och allmänna hjälplöshet, komma till - samma slutsats som Schopenhauer, att "liv är lidande" med pessimism som resultat. En förnuftig och hållbar (eftersom sann) förklaring till denna misär ger endast esoteriken, och det är icke dess minst viktiga uppgift.

⁵"Om människorna kunde godtaga faktum, att individen utvecklas genom en serie involveringar (inkarnationer) och att detta gäller alla individer (monader) i alla riken, att alla riken äro till för att hjälpa varandra på olika sätt efter vars och ens möjligheter, att det är lika omöjligt att undgå uppstigandet genom allt högre riken som att undgå döden, att om de kunde förmås uppleva en glimt av kausala och essentiala världarna med deras glädje, kunskap och makt, att ifall de ville offra sin okunnighet, sin förblindande självtilräcklighet, så skulle den börda mänskligheten lagt på sig själv och allt levande snabbt avlyftas."

⁶"Det värsta är icke att man skall dö. Det värsta är att man ständigt skall komma igen och skörda vad man sått." Ha människorna väl insett detta, att de måste återfödas gång på gång, tills de lärt sig livets läxor, så komma de att göra vad de kunna för att förbättra förhållandena i fysiska livet, så att de, när de återvända, slippa att hamna i sådant politiskt, ekonomiskt, socialt och kulturellt barbari som nu råder; så att de, när de återvända, kunna räkna med att få både allt de behöva för livets nödort och en förnuftig, ändamålsenlig uppfostran och utbildning, få verklig kunskap om verkligheten för att kunna göra allt mer för utvecklingen. Det blir något annat än att proppa ungdomen full med onödigt, obrukbart, livsodugligt vetande. Det mesta vi nu få veta ha vi aldrig någon användning för, ökar icke vår livsförståelse, gör oss till lärda stofiler sysslade med knappologi, med allsköns fiktioner och vad folk i alla tider haft för missuppfattning om verkligheten.

⁷Det är så oändligt mycket som skulle behöva påpekas i samband med den nya syn på livet som esoteriken skänker oss. Men det är något som får växa fram ur kommande århundradens omtänkande i alla livshänseenden, baserat på gjorda erfarenheter.

9.141 Kunskapens tillämpning är det viktiga

¹Vi ha under snart hundra år (alltsedan 1875) fått mer esoteriskt vetande än som ens planethierarkien ansåg möjligt, och detta beträffande såväl världs- som livsåskådningen. Det finns redan mer esoterisk kunskap än mänskligheten behöver för att kunna förnuftigt orientera sig i tillvaron, för att få ett begripligt system, fullt tillräckligt för en esoterisk världsåskådning behövlig för självförverkligandet.

²Frågan är, hur livsdugliga detta vetande gjort oss, hur mycket av levnadskonst, levnadsvishet, av tillämpningsförmåga vi förvärvat.

³Det är icke meningen, att vi ska söka skaffa oss vetande om sådant, som vi absolut icke ha någon användning för i människans världar. Vi ha fått esoterisk kunskap för att kunna leva ett förnuftigt liv i fysiska världen, icke för att förlora oss i spekulationer, som alltid (säger alltid) äro förfelade. Vi ha fått kunskapen för att på ändamålsenligt sätt utveckla vår medvetenhet, icke för att belasta oss med oanvändbart vetande. Det är oändligt mycket vi icke behöva veta för att leva rätt. Medvetenhetsutvecklingen är livets mening för att vi i högre riken ska kunna hjälpa till med arbetet i manifestationsprocesserna.

⁴Det hör med till lärjungaskapet att individen utväljer vad han behöver för sitt handlande och icke befattar sig med teoretiskt vetande, som endast blir belastning och är i grund och botten ofattbart. Det finns esoteriska fakta för alla utvecklingsstadier, emotionala, mentala, kausala, essentiala, publicerade för att bespara dem på dessa stadier tidsödande forskningsarbete och frigöra lärarna för andra uppgifter. Allt numera offentliggjort vetande är således ej för alla. Envar måste inse vad den icke behöver av allt detta (motsvarande olika graderna i esoteriska kunskapsordnarna, anpassade efter olika stadier av uppfattning och praktiskt förverkligande).

⁵Många äro nöjda med att genom esoteriken ha blivit befriade från gängse teologiska och filosofiska åsikter och fått en förklaring av livsföreteelserna. Sedan ställa de kunskapen på hyllan för att obekymrade om dessa problem leva vidare som vanligt. Då ha de aldrig insett vad som menas med ansvar för andra. Med kunskap följer ansvar för rätt bruk av kunskapen, och detta gäller alldeles särskilt esoteriska kunskapen. Den ha vi icke fått för att kunna sova bättre eller för egen snabbutveckling. Enligt Lagen fordras mycket av den som fått mycket. Den, som icke så gott han kan tillämpar kunskapen, begår ett misstag. Det "onda" uppkommer genom att man vet det rätta men icke gör det. Det onda uppkommer icke endast genom att man handlar orätt utan även - genom att man vet det rätta och kan göra det men likväl avstår. Som Pytagoras en gång sade: "Den som vandrar vägen är ej till för sin egen skull utan för andras." Vilja vi icke bruka kunskapen rätt, ha vi ingen rätt till den. Vilja vi icke utveckla vår medvetenhet och förståelse för verkligheten och förhjälpa andra därtill, gå vi miste om de möjligheterna i kommande inkarnationer. Det är många invigda, som icke på nytt komma i kontakt med kunskapen och många sökare som icke finna den, till och med sakna möjlighet förstå den.

⁶I stället för att vara tacksamma för den kunskap de fått till skänks bli många stolta och märkvärdiga, därför att "de veta så mycket som andra ej ha en aning om". I stället för att vara ödmjuka vid insikten om hur litet de kunna förverkliga av allt de fått veta, hur långt de ha kvar, innan de själva kunna konstatera riktigheten (vilket är möjligt först på kausalstadiet), tycka de sig vara något förmer än andra. De inse ej, att med esoterisk kunskap följer stort ansvar, vilket de annars få erfa i följande inkarnationer.

⁷Esoteriken, kunskapen om verkligheten, ha vi fått för att kunna hjälpa människorna leva ett förnuftigt liv i fysiska världen, befria dem från alla okunnighetens idiologier. Genom att leva ändamålsenligt förvärva vi automatiskt alla behövliga egenskaper och allt större förståelse för

verkligheten och därmed förmåga att lösa fysiska livets problem. Vi ha fått en vision av tillvaron för att fatta dess mening och mål och inrätta vårt liv därefter.

ESOTERISK FILOSOFI

9.142 Bro kan slås mellan esoteriken och det exoteriska

¹Den radikala skillnaden i verklighetsuppfattning mellan esoteriker och exoterister har gjort, att esoterikerna isolerat sig i sitt "elfenbenstorn" och ansett lönlöst slå brygga över från fysikalismen till överfysiken. Detta är beklagligt, ty bro kan slås, och detta arbete kommer med varje årtionde att bli allt lättare. Det kan utföras av esoteriker med allsidig vetenskaplig utbildning men icke av filosofispekulanter.

²Liksom filosofiens uppgift borde begränsas till att sammanfatta forskningsresultat vid olika tidpunkter till översiktligt kunskapssystem (och icke syssla med så kallade kunskapsteoriens skenproblem, en olöslig uppgift), så finns det speciellt skolade esoteriker med uppgift att utvidga hylozoiska kunskapssystemet med de nya fakta och ideer, som undan för undan publiceras. Detta sker icke för att tillgodose teoretiska stofilers omätliga hunger efter onödiga och obrukbara fakta, utan för att tjäna medvetenhetsutvecklingen och underlätta lösningen av praktiska livstillämpningens problem. I alla händelser är dylik utformning av nya system icke för allsköns självtilltagna konstruktörer av fantasisystem utan för experter tillhörande femte departementet, vilka utbildats härför genom lång serie inkarnationer. Genom den perspektivmedvetenhet de förvärvat kunna de tillgodogöra sig det väsentliga i mänskliga kunskapsförvärvet på olika livsområden med allsidig kulturorientering.

9.143 Kunskap

¹Varje människa, som börjat reflektera över livets mening, gör sig sin egen religion, filosofi, och som ockultist sin egen fiktiva åskådning, alltid i något avseende avvikande från alla andras. Men kunskapen om verkligheten är en, och den kunskapen är gemensam för alla i femte naturriket.

²Kunskapen finns i kausalvärlden och högre världar, icke i de mänskliga världarna. De, som icke nått kontakt med kausalmedvetenheten eller med Augoeides, kunna därför icke förstå esoteriken. Den blir för dem i bästa fall en hypotes med större eller mindre sannolikhet, i varje fall ingen visshet.

³Utan objektiv medvetenhet (fysisk eller kausal) kunna vi icke konstatera erforderliga fakta för rätt bedömning av verklighetshalten. Och ifråga om emotionala och mentala världarna är så kallad klärvoajans otillräcklig. Den kan endast se aggregaten men ej dessas beståndsdelar.

⁴Kunskap är icke endast hylozoiken och kunskapen om livslagarna utan även allsidig orientering i fysiska världen. Dylik orientering måste givetvis vara grundad på fakta.

⁵Kunskap består av dels verkliga (icke skenbara) fakta, dels dessas insättning i sina riktiga sammanhang (vilket sällan är möjligt), dels dessa sammanhangs slutliga sanningskriterium i ett fulländat system (omöjligt på okunnighetsstadiet).

⁶Riktig kunskap om objektiva verkligheten förvärvas dels genom riktig iakttagelse, dels genom tillförlitlig upplysning, dels genom riktig slutsats från de två förra. Alltför ofta äro alla tre grunderna fel, ännu oftare två och sällan äro alla tre rätt. Ifråga om överfysisk verklighet äro utan den urgamla esoteriska kunskapen alla tre direkt felaktiga. Ännu har ingen sett rätt eller gissat rätt.

⁷Det är med alla axiom som det är med de matematiska. Man kan icke bevisa deras riktighet. De äro evidenta, självklara, när man väl upptäckt dem eller fått dem demonstrerade. All verklighetskunskap är evident, när den väl hämtats ner från idévärlden. Det är därför all spekulativ filosofi förblir fikcionalism. Mänskligt förnuft kan icke logiskt räkna ut, hur verkligheten är beskaffad, och alla filosofiska bevis förbli skenbevis. All verklighetskunskap är omedelbart självklar. Den, som ej kan uppfatta detta självklara, har förblindats av fiktioner.

Verkligheten är oss omedelbart given utan någon psykologi. Endast det självklara är “sanning”, kan vara sant.

⁸Sektväsendet med olika uppfattningar inom teologi, filosofi och vetenskap är för esoterikern tillräckligt bevis för att kunskap saknas. Ty kunskapen kan endast vara en enda, vilket också framgår av gemensamma verklighets- och livsuppfattningen i högre riken. Så äro exempelvis de två buddhistiska sekterna bevis på att ingen av dem rätt återgivit Buddhas lära. Ty sanna kunskapen är oemotståndlig i alla avseenden och omöjliggör sekterism.

⁹Sålänge människan är enbart ett fysikaljag och hennes medvetenhet är begränsad till den så kallade synliga världen (för närvarande de tre lägsta fysiska molekylarlagerna) är såväl vetenskaplig världsåskådning som etisk livsåskådning auktoritativ (trossak). Men människan kan i sina högre höljen utveckla förmågor, som ge henne möjlighet att konstatera, att den kunskap vi fått från femte naturrikets individer i väsentliga avseenden är den enda riktiga. Och det är detta av tusentals individer konstaterade faktum, som utgör objektiva grunden för esoteriken.

¹⁰Alldeles frånsatt detta objektiva konstaterande finnas ovederläggliga bevis för esoterikens logiska hållbarhet. Varje “fysikalist”, som gör sig mödan undersöka dessa bevis, kan själv övertyga sig om deras giltighet.

¹¹Den livsokunnige, som saknar förutsättningar bedöma saken, må antaga eller förkasta den esoteriska världs- och livsåskådningen för egen del. Men han saknar logisk rätt att förneka dess berättigande.

9.144 Verkligheten

¹Verkligheten ter sig olika i de olika världarna och är sådan som den måste uppfattas i varje värld. Det är således logiskt otillåtet att bedöma och kritisera den verklighetsuppfattning, som är den enda riktiga i en lägre materievärld, med uppfattningen från en högre. Detta är emellertid ett misstag, som de flesta ockultister begå. Materien måste te sig olika i de olika världarna och måste bedömas därefter. Låt detta vara detta och icke något annat! Vi hamna i begreppskaos, om vi frångå detta logiska krav. Framför allt är det logiskt felaktigt att bedöma förstajagets syntetiska verklighetsuppfattning ur andrajagets synpunkt.

²Ständigt återkommande frågan om vad materien, medvetenheten etc. “egentligen är” tillhör således de barnligheter, som ännu vidlåda mänskliga förnuftet. Vi få snart nog börja begränsa oss till att försöka uppfatta det som är möjligt för detta förnuft. Vi få nöja oss med att konstatera förekomsten av lagar inom våra olika livsområden. Det ligger djup visdom i den sokratiska paradoxen: jag vet att jag ingenting vet.

³Tegnérns sunda förnuft framträder i geniala yttrandet, “verkligheten är ju mig given”. Han insåg att filosoferna av detta omedelbart givna faktum gjort ett olösligt skenproblem: det så kallade kunskapsteoretiska verklighetsproblemet. Tegnérns lösning var emellertid för enkel. Så enkelt får ingenting vara. Det måste göras något djupsinnigt av det självklara, ty däri visar sig överlägsna skarpsinnigheten. Men nu är det så, fatalt för filosoferna, att det enkla är just det geniala. “Ju enklare en hypotes, desto riktigare.” (Poincaré) Enligt esoteriken är det allra enklaste det mest svårifunna, i många fall oåtkomligt för mänskligt förnuft men omedelbart självklart så snart det påpekas. Det var detta oåtkomliga som undan för undan meddelades vid invigning i esoteriska kunskapsordnarnas allt högre grader. De i första graden tyckte sig visa och märkvärdiga men blevo allt ödmjukare med varje högre grad, när de upptäckte, hur primitivt mänskliga förnuftet är.

9.145 Olika system

¹För ömsesidig förståelse fordras utgående från gemensam grund, denna må vara vetenskapens, filosofiens eller teologiens fiktionsgrunder eller esoteriska (pytagoreiska) kunskapsgrunden. Annars talar man olika språk, menar alltid något annat, “går förbi varandra” med ideliga

missförstånd som följd.

²Esoteriken är andrajagets syn på förstajagets världar. Visserligen söka esoteriska författare nerdimensionera vetandet ("popularisera" det). Men ifall detta icke konsekvent genomföres, fås en heterogen blandning av begrepp hörande till två helt olika verklighetsuppfattningar. Detta måste medföra begreppsförvirring, något som också tydligt visar sig i många ockultisters skrifter.

³Ideer och fakta äro desamma i alla esoteriska system. Men varje system har en egen form, som gör innehållet lättare begripligt för en viss kategori människor på viss nivå, i visst departement och med viss epoks verklighetsbegrepp. Intet system är för alla.

⁴Det är icke så lätt, som många forskare tro, att leva sig in i vitt skilda folkslags olika verklighetsuppfattningar genom tiderna. Och samma svårighet möter vid försöken att leva sig in i olika mentalsystem. Det är mycket nog, om man lärt sig bemästra ett system.

9.146 Tid

¹I esoteriska litteraturen stöter man oupphörligt på sådana uttryck som att "tiden är en illusion", att "tiden kan elimineras", att "tiden icke finns" med flera orimligheter. Dyliga absurditeter bli resultatet, när man icke håller isär de tre aspekterna. Tiden hör till materieaspekten och rörelseaspekten, men icke till medvetenhetsaspekten. Så enkelt är det med den saken.

²Hos människan har endast fysiska hjärnan förmåga av tidsuppfattning, ehuru den för att konstatera tidens flykt är beroende av mekaniska hjälpmedel. I överfysiska höljen finns möjlighet konstatera tid endast för dem i högre riken, som kunna studera manifestationsprocessernas duration.

³Att säga, att det icke finns någon tid, därför att man ej har möjlighet att mäta den, är givetvis oriktigt. Tid finns så länge som kosmos med dess manifestationsprocesser finns.

9.147 Forskningens möjligheter

¹Vetenskapen kan utforska materieaspekten i fysiska (synliga) världen och har nått storartade resultat i tekniskt avseende. Teknikens triumfer ha medfört att människorna blivit allt mer "objektivt utåtvända" och allt mindre intresserade av subjektiva medvetenheten i sina emotionala och mentala höljen, av överfysiska problem, om vilka alla ha olika uppfattning, icke endast människorna i fysiska världen utan även de i emotionalvärlden.

²Människan (förstajaget utan kausal objektiv medvetenhet) kan icke konstatera fakta i emotionala och mentala världarna, endast i fysiska världen. Detta förhållande generaliseras av Patanjali därhän, att förstajagets kunskap alltid är felaktig. I dyliga uttalanden framträder orientalska verklighetsuppfattningen, som motverkat vetenskaplig utforskning av även fysiska materien. Indierna ha hämmats av sin dogmatiska tro på vetenskapliga materieforskningens omöjlighet. Det är denna forskning som är väster-länningarnas triumf. Men i stället för att intressera sig för materieaspekten ha indierna ägnat sig åt att studera medvetenhetsaspekten, vilket givit dem ojämförlig överlägsenhet på detta område, en sak våra vetenskapliga psykologer ännu ej insett.

³Individens möjligheter till forskning och kunskap bero på vilka slag av objektiv medvetenhet han utvecklats. Medvetenhetsutvecklingen består i förvärv av medvetenhet i allt högre molekylarslag och mot dessa svarande materieregioner (världar). Ingen kan veta något om det som ligger bortom området för hans objektiva forskning.

⁴Kunskapen om verkligheten (sanningen!!) är en och gemensam för alla som nått femte naturriket. Kunskapen om verkligheten består i kunskap om många världar: fysiska, emotionala, mentala, kausala, essentiala etc. Utgår man från esoteriska axiom, att verklighetens materieaspekt utgöres av 49 allt mer sammansatta atomslag (bildande 49 varandra genomträngande materievärldar av olika täthetsgrad) och kan konstatera, att människan icke har möjlighet att uppfatta fler än de tre lägsta av dessa 49, inser man, att mänskliga förnuftet aldrig

kan lösa "världsgåtan", att ingen människa i de mänskliga världarna någonsin lyckats, någonsin kan lyckas, att alla anspråk därpå äro ovederhäftiga och att filosofien, som söker lösa detta problem, aldrig kan bli annat än fikcionalism.

⁵Människan söker utforska fysiska verkligheten, den enda hon har möjlighet att utforska. Hennes vetenskapliga världsåskådning är därför begränsad till fysiska verkligheten.

⁶Emotionala verkligheten kan hon icke utforska. Visserligen kan människan förvärva objektiv medvetenhet om emotionalvärlden, så kallad klärvoajans. Men vad klärvoajanten icke kan inse är att emotionalmaterien påverkas av medvetenheten, tar gestalt efter okunnighetens föreställningar. I stället blir han övertygad om riktigheten av vad han ser, ovetande om att det är människornas egna skapelser. Objektiv forskning i emotionalvärlden är utesluten för människan. Mänsklighetens livsåskådning, närmast att hänföra till det emotionala, är därför splittrad på otal religiösa, filosofiska, ockulta etc. idiologier, samtliga subjektiva konstruktioner med ringa verklighetshalt.

⁷Människan saknar möjlighet att förvärva objektiv mental medvetenhet. Mentalvärlden kan icke iaktas av henne, och följaktligen existerar den ej för henne.

9.148 Illusion

¹Begreppet illusion härrör från Indien och har sin grund i insikten om tillvarons föränderlighet. Genomgående i indiska litteraturen och tänkandet är tesen: "Blott det eviga är verkligt; allt förgängligt är överkligt." Vanligtvis menas med "det verkliga" nirvana eller atma (45), som anses vara definitiva slutmålet och det evigt oföränderliga.

²Men för esoterikern finns intet oföränderligt. Allting i alla världar är underkastat förändringens lag, beroende på dels materieomsättningen i alla materier, former, världar; dels manifestationsprocesserna med involvering, involution och evolution. Hela kosmos är en process med både början och slut: formandet och slutliga upplösningen av kosmos, alltsammans i en kontinuerlig process, evig förändring.

³För esoterikern är det eviga den sanna kunskapen om verkligheten med därav följande rätt tillämpning av livslagarna; det enda som möjliggör slutliga förvärvet av kosmisk allvetenhet och allmakt. Med den insikten är det slut på allsköns obegriplig mystik, med vilken jaget drunknar i emotionalmedvetenhetens illusiva oändlighet.

⁴Icke något slags verklighet, icke någon värld är illusion. Illusion är resultat av okunnighetens förklaringsförsök med alla slags hugskott, gissningar, förmodanden, antaganden, hypoteser och framför allt dogmatisering av trossatser.

⁵Det gamla uttrycket "skenets värld" betydde, ehuru man aldrig riktigt förstod det, emotionala illusionens och mentala fiktionens värld. Det hette att människan "lever i skenet" eller "lever i mörkret". Med förvärvet av esoteriska kunskapen inträder man i en annan värld, verklighetens värld och kan tänka i överensstämmelse med verkligheten. Även om man icke kan se, hur den omedelbara framtiden gestaltar sig, så vet man, hurdan verkligheten är beskaffad, alla riken i kosmos, solsystemet, planeterna och människans världar, människans konstitution (hennes fem höljen och dessas olika slag av medvetenhet), tillvarons tre aspekter, manifestationsprocessen, livets förnuftighet, dess mening och mål och mycket, mycket mer. Med kunskapen om livets lagar har man den oförlorbara vissheten, att de makter, som leda evolutionen och som låtit individen uppnå människoriket, också tillse att han fortsättningsvis når högre riken. Individen är odödlig och lever alltid i något slags hölje och i ständigt nya höljen. Hela livet är, för den som förstår, ett spännande äventyr.

9.149 Odödlighet

¹Alla monadens höljen upplösas i sinom tid, äro alltså dödliga. Även andrajaget upplöses, när monaden överflyttar till tredjetriaden. Tredjetriaden upplöses, när monaden inträder i kosmos och

därefter undan för undan identifierar sig med allt högre kosmiska atomvärldar, tills den når högsta kosmiska rike och värld. Odödlighet är således ett relativt begrepp. Det är dock en väsentlig skillnad mellan förstajagets och högre jags uppfattning, emedan andrajaget vet, att monaden, även om den lämnar sina höljen att upplösas, icke mer behöver förlora sin självidentitet. I absolut mening är endast uratomen–monaden–jaget odödligt, emedan alla materiesammansättningar förr eller senare upplösas.

²Teosofernas lära, att jaget “kan förgås”, när det icke längre “finns minsta gnista av andligt liv”, är felaktig. Monaden (ur- atomen), en gång införd i kosmos, måste förr eller senare nå slutmålet, hur många förfelade vägar den än slår in på under sin evolutionsprocess, hur många onödiga eoner därtill åtgå eller hur många solsystem för förnyade erfarenheter.

9.150 *Objektivt och subjektivt*

¹Allt tillhörande materieaspekten är objektivt. Allt tillhörande medvetenhetsaspekten är subjektivt. Lika litet som objektiva materiella verkligheten kan återges subjektivt, kan subjektiva medvetenheten återges materiellt. Allt som skrivits i vetenskapliga (och eftersägande så kallade skönlitterära) skrifter om objektivisering av något tillhörande medvetenhetsaspekten är grundat på okunnighet om tillvarons tre aspekter och därur härrörande oförmåga skilja mellan subjektivt och objektivt.

²Vad som i det berörda sammanhanget tagits för objektivt är icke själva medvetenheten utan medvetenhetsyttringarnas effekt i materien. Det är något moderna konstnärer icke kunna inse på grund av bristande förståelse för de tre verklighetsaspekterna. Konstnärerna ha tydligen blivit förvillade av att alla känslor objektivt sett ha färg, men de glömma, att om det finns något av förnuft med (något högre än begäret, någon mening med begäret), så har känslan också form och energi och kan aldrig återges såsom konst. Som allt annat har konsten sin givna begränsning. Spränger man dessa gränser, hamnar man i det absurda.

³Detsamma är förhållandet, när moderna musiker ska i musiken återge energiaspekten. Det vittnar om den numera i de flesta fall vanliga begreppsförvirringen. Musikens väsen är rytm, harmoni och melodi. Något som saknar en av dessa tre är icke musik, vad de livsokunniga än behaga kalla det. Musik i esoterisk bemärkelse är själarnas enhetsupplevelser i essentialvärlden, och där finns ingen disharmoni.

9.151 *Esoterisk omdömesförmåga*

¹Esoterisk omdömesförmåga förvärvas icke så lätt som de flesta tyckas tro. Antingen överskattar man egen insikt och underskattar andras eller tvärtom överskattar andras. Endast lång erfarenhet av förfelade omdömen tycks kunna lära, hur otillförlitliga egna och andras omdömen äro. I regel misstaga vi oss, och särskilt är detta fallet ju säkrare vi äro att vi ha rätt. Det teoretiska vetandet (esoterisk världs- och livsåskådning) är nödvändig grund, men omdömesförmåga förvärvas endast genom upplevelse, experiment och bearbetning av gjorda erfarenheter. Denna förmåga visar sig bland annat i insikten om esoterikens överensstämmelse med verkligheten, i möjligheten att fatta kloka beslut även i så kallade världsliga angelägenheter. Men den får ej förväxlas med vishet, vartill fordras essential intuition. Det teoretiska vetandets värde är givetvis beroende av uppnådd utvecklingsnivå. Man kan träffa på spränglärd teoretiker utan omdömesförmåga, utan förmåga tillämpa sitt vetande på förnuftigt sätt. Det finns så oändligt mycket vetande, som vi aldrig ha minsta bruk för och som kan verka hämmande på praktiska utövningen, kan komma många att förefalla vara livlösa uppslagsböcker utan möjlighet till medvetenhetsutveckling och förverkligande.

²Endast kausaljag kunna bedöma esoterikens överensstämmelse med verkligheten. Att även förstajag ha logisk rätt att bli övertygade, beror på dels att de såsom invigda i esoteriska kunskapsordnar i föregående inkarnationer ha vetskapen latent, dels att arbetshypotesen kan

logiskt försvaras. Oinvigda, hur lärda, hur stora mentala genier de än äro, sakna logisk rätt att bedöma en sak de icke verkligen undersökt.

³Ju mer man tränger in i esoteriken, desto klarare inser man, hur hopplöst det är att spekulera och hur nödvändigt att begränsa sig till de fakta vi erhålla från planethierarkien. Mänskliga förnuftet kan icke lösa några verklighetsproblem, allra minst genom spekulation; därpå är filosofien tillräckligt bevis. Undantag utgöra de tänkare (exempelvis Pytagoras, Platon, Demokritos), som icke voro filosofer utan esoteriker men felaktigt inräknats bland filosoferna. De visste vad de talade om.

⁴Esoteriken är för vanligt förnuft full med paradoxer, vilket visar vår fundamentala okunnighet, något endast esoterikern inser i dess verkliga betydelse.

9.152 Verklighetsuppfattningen

¹Materieformerna i emotionala och mentala världarna (bortsett från evolutionsväsens höljen) äro formade av kännande och tänkande varelser i dessa världar och tas av de esoteriskt okunniga för egen, fri bestående verklighet. Men det berättigar ej att förneka existensen av emotionala och mentala världarna. Dessa världar bestå av såväl primär- som sekundärmateria. Att sekundärmateriens former verka förvillande på människor i dessa världar, är en helt annan sak, och det borde räcka med att påpeka den saken, klargöra att många människo- och gudagestalter i dessa världar äro fantasiskapelser och av okunniga alltid tas för evolutionsväsen, då de i själva verket äro involutionsväsen, elementaler.

²Många esoteriker säga, att den esoteriska kunskapen för dem öppnat "vägen till verkligheten", varmed de då mena vägen till förståelse av verkligheten. I själva verket är allting verklighet, enär det icke kan finnas någon öververklighet. Den fysiska verkligheten är lika verklig som någonsin högre världar: allting är gudomligt, även om monaderna i lägsta naturrikerna icke kunna inse detta.

³Verklighetsuppfattningen, uppfattningen av de tre verklighetsaspekterna, är totalt olika i de olika atomvärldarna. Logiskt måste man hävda, att allmängiltiga och gemensamma verklighetsuppfattningen hos individerna i varje enskild värld för dem måste gälla som den enda riktiga. Att verkligheten i lägre världar, exempelvis förstajagets världar, ter sig annorlunda för ett andrajag, ännu på ett annat sätt för ett tredjejag och så vidare för dem i allt högre riken, är en helt annan sak. Med nya dimensioner blir allting annorlunda, te sig såväl materien som medvetenheten och energien nya i alla världar. Denna kunskapsteoretiska insikt är nödvändig för att undvika begreppsförvirring. Den klargör en gång för alla logiska felaktigheten i gamla orientaliska talesättet om illusiv verklighetsuppfattning, klargör hur denna kunnat uppstå. Och den visar att alla hittillsvarande kunskapsteoretiska spekulationer äro absurda; ett nytt bevis på omöjligheten för ett förstajag att genom spekulation lösa tillvarons problem. Man borde snart kunna inse det infantila i alla dylika tilltag.

9.153 Tro

¹Blott tro verkar hämmande på medvetenhetsutvecklingen. Det var därför Buddha förbjöd sina lärjungar att tro. Det som godtas, sedan analysen visat dess sannolikhet och logiska hållbarhet, blir endast en arbetshypotes och är heller ingen säker grund att bygga på. Tecknet på att man en gång varit invigd är att saken är självklar.

²Tro kan sägas vara visshet och orubblig tillit. Den kan i själva verket vara hur irrationell som helst, varpå otal dårar i alla tider äro bevis. Men den kan också vara baserad på kunskap om verkligheten och har då en orubblig grund.

³Esoteriken får aldrig bli en trossak; icke heller godtagas på grund av dess sannolikhet. Envar har att själv åtminstone logiskt övertyga sig om dess hållfasthet. Ingenting vore enklare än att experimentellt bevisa dess riktighet. Men därmed skulle man vädja till lättrogenheten, och det är just något som icke får ske. Esoterikens grund är sunda förnuftet, och detta måste först utvecklas,

innan individen är mogen för denna kunskap.

⁴Uttrycket "sunt förnuft" är (som vanligt) mycket missbrukat. Sunt förnuft är människans högsta mentala förmåga, och de flesta sakna förutsättningar för att ens tänka logiskt och principiellt. Att begripa det logiskt riktiga i en slutsats, sedan man väl fått tankekedjan klarlagd, är icke detsamma som att själv kunna finna mellanleden. Det råder fortfarande mycket stor oklarhet om elementär logik. Och de moderna försök som gjorts (av Bertrand Russell och andra) visar, att högre slags logik fortfarande är outforskat område. Varje försök till sammanblandning av logik (som avser kvaliteten) med matematik (som handskas med kvantiteten) måste föra på avvägar.

⁵Icke sällan finner man, att folk icke äro säkra på om D.K. (ett 45-jag) har rätt och måste efterfråga hos folk på emotionalstadiet om deras mening, innan de "kunna tro det". O sancta simplicitas!

ESOTERISK PEDAGOGIK

9.154 Inledning

¹Det är med esoteriska kunskapen som med allt slags kunskap. Man kan icke begripa något av naturvetenskaperna, matematik eller filosofi, förrän man studerat dessa ämnen. Varför begär man då att genast utan vidare kunna förstå esoteriken, det svåraste av allt, eftersom den behandlar sådant (nya begrepp för okända verkligheter), som mänskligheten icke vet något om?

²De flesta vilja bli fort färdiga med ett omdöme, varmed de visa, hur aningslösa de äro om svårigheterna. Esoteriken är något totalt annorlunda människornas skenverklighet och innebär ett radikalt omtänkande i alla avseenden.

³Förståelse för kunskapen om verkligheten blir möjlig först när individen befriat sig från sina emotionala illusioner och mentala fiktioner. Härskande betraktelsesätt utgöra oöverstigliga hinder.

⁴Tre förutsättningar för kunskap: önskan att förvärva, förmågan att begripa och förstå, oförmågan att missbruka.

9.155 Att förstå esoterik

¹De flesta, som studera Laurency och säga, att de förstått esoteriken, ha icke förstått den, utan endast trott sig förstå den. De tro att de förstå, därför att det sagda låter förnuftigt, rimligt, sannolikt och vederhäftigt och att de därför godtaga det. Men förståelse är något annat. Så där utan vidare behärskar man icke esoteriken. Pytagoras anslog två år åt studier för att lärjungarna ens skulle kunna fråga rätt. Utomståendes avfärdande kritik med dess ovederhäftighet bekräftar riktigheten av hans fordran.

²Det behöver tydligen påpekas, att man icke förstått, förrän man bemästrat systemet, och att man icke bemästrat systemet, förrän man kan med dess hjälp förnuftigt och enhetligt förklara förut oförklarliga företeelser. Endast den, som själv kan räkna ut hur det måste förhålla sig och efteråt får detta bekräftat, har verkligen förstått.

³Till grund för förståelse ligger således jämförelse med vad man förut ansett riktigt och en logisk granskning av själva systemets hållfasthet. Då inser man också, hur mycket eller litet grundsystemet kan förklara och hur många fler fakta som behövas för ytterligare förklaringar.

⁴Esoteriken (hylozoiken) förblir för de flesta en arbetshypotes, emedan de antingen sakna förmåga mentalt bemästra systemet eller icke bry sig om att offra erforderligt arbete därpå. När man väl kan förnuftigt förklara tusentals eljest oförklarliga fakta, inser man snart systemets överensstämmelse med verkligheten.

⁵Man har i själva verket icke förstått, ifall icke frågor väckts till liv, som kräva svar. Ju mer man förstått, desto fler nya problem dyka upp. De, som mena, "detta är ju allt man behöver veta", ha icke förstått mycket. Att döma av frågor från läsare, som begärt att få veta mera, förefalla mycket få av Laurencys läsare ha "tänkt vidare".

⁶Den som förstått har också sökt förverkliga. Blotta förmågan att föreläsa över hylozoiken är intet bevis på förståelse.

⁷Det vore icke mycket bevänt med högre slag av medvetenhet, om människan med sina mentala begrepp kunde förstå dessa. Utan förvärv av högre slag (aningen såsom första kontakt med intuitionen) kan hon icke ens fatta, att det kan givas högre slag än mänskliga förnuftet. Det är därför felaktigt antaga, att filosofer, som odlat den konkretiserande mentalmedvetenheten, skulle äga särskilda förutsättningar för esoteriska kunskapen. Själva konkretionstendensen motverkar instinkten för högre medvetenheten (abstraktionstendensen). Det är konkretionstendensen, som gör att filosoferna hamna i det obegripliga (mentalt massiva, orörliga), att många till slut icke begripa sin egen filosofi. (Kant, Hägerström med flera, även österländska filosofer.) Metoderna för uppnående av högre slag av medvetenhet kunna meddelas av eller härröra från lärare i femte

naturriket. Utan deras hjälp skulle det resultatet för flertalet uppnås först i nästa eon (mentaleonen).

⁸Alice A. Bailey var en gammal lärjunge, som också (tack vare förmåga av klärådiens) kunde utge 18 böcker, vilka dikterats för henne av planethierarkiens sekreterare D.K. Dessa böcker äro för lärjungar (mentaljag) och icke för vanliga esoteriker (aspiranter på lärjungaskap). Trots dessa upplysningar ha omogna gett sig i kast med D.K.:s böcker med beklagansvärda resultat; missuppfattning och förvrängning. Som vanligt tro sig tilltagsna begripa och förstå allting, aningslösa om att deras uppfattning är emotional och icke mental, allra minst kausal. Endast kausalmedvetenheten kan rätt tolka det mesta hos D.K.. Hans verk behöva "nerdimensioneras" av lärjungar (olika slags specialister), en sak även D.K. påpekat.

⁹I esoteriskt avseende kan ingen förstå något över egna nivån: utvecklingsnivån, kunskapsnivån, uppfattningsnivån, erfarenhetsnivån. Många missförstånd skulle undvikas, om de som studera esoterik klargjorde detta för sig från början. Man förstår kausalmaterien, när man kan konstatera dess existens och analysera dess sammansättning. Man förstår kausalmedvetenheten, när man blivit ett kausaljag. Allt man dessförinnan kan veta om kausalvärlden är en mental beskrivning med fysiskt åskådningmaterial, alltså vad man kan kalla symboler. Vi få reda oss med dylika hjälpbegrepp, tills vi förvärvat såväl subjektiv som objektiv medvetenhet i allt högre materielag.

9.156 Latent kunskap

¹Platons sats "kunskap är återerinring" eller, om man så vill, "förståelse är återerinring" är hämtad från esoteriken. Satsen betyder att förståelse fordrar ingående förtrogenhet, grundlig bearbetning av erfarenheter gjorda i föregående liv och detta i regel icke i en inkarnation utan i en hel serie. Esoterisk kunskap måste ha förvärvats i föregående liv och genom metodisk bearbetning ha införlivats med undermedvetenheten. Eftersom esoterisk kunskap efter Atlantis meddelades endast i hemliga kunskapsordnar, har den, som inser esoterikens riktighet, förnyat bekantskapen, alltså varit invigda och detta förmodligen många gånger.

²Med "invigda" menas i det följande alla som i någon föregående inkarnation varit invigda i en esoterisk kunskapsorden, instiftad av planethierarkien. Det har även funnits andra slags ordnar. Ordarna hade sju grader. De flesta invigda ha stannat i första eller andra graden. Mycket få ha nått över tredje graden.

³De, som genomgått de två lägsta graderna, inse, att liv är odödlighet, kontinuerlig formförvandling och utveckling, att rättvisa styr världen, att motsatsen härtill är idel skenverklighet.

⁴De, som varit invigda i en esoterisk kunskapsordens tredje grad, ha esoteriska kunskapen latent. Det är dessa fåtaliga som ha medfödd förståelse för esoteriken. Kontakt i nytt liv medför ögonblicklig förståelse, omedelbart självklar insikt om hylozoikens överensstämmelse med verkligheten. Detta utesluter i deras fall allt tal om arbetshypotes. Intressera sig för esoteriken göra endast dessa gamla invigda.

⁵För den oinvigde förblir esoteriken en arbetshypotes. Om han emellertid gör sig mödan att bemästra systemet, så att han med dess hjälp kan förklara otal eljest oförklarliga företeelser, blir systemet för honom logiskt tvingande och är då icke längre någon hypotes.

⁶Övriga mänskligheten godtar icke esoteriken, förrän den allmänt förkunnas av "de lärde", av akademiker, doktorer, docenter och professorer, ty då är den "vetenskap". Därmed sammanhänger, att all överfysisk kunskap, om den godtages, för de flesta endast kan bli en "trossak" och icke verklig insikt.

⁷Gamla invigda ha i regel blivit skeptiker, när de icke kunnat återfinna den för dem förlorade kunskapen. De ha ständigt sagt sig vid bekantskapen med andra världs- och livsåskådningar, "så kan det icke vara", och till slut tvivlat på människans möjlighet att nå kunskap om verkligheten.

Det tragiska därvid är, att de ofta gå genom livet med en bestående känsla av osäkerhet, som återverkar på deras möjlighet att finna sig tillrätta i tillvaron. Ännu mer tragiskt är det, när de för att få behövlig "visshet" ("ro i sin själ") godtaga sådant, som innebär förnekandet av det sunda förnuft de en gång förvärvat. De äro tyvärr fler än man skulle tro.

9.157 Esoteriska lärare

¹Ju högre värld läraren nått, desto mindre lämplig är han som lärare. På det hela taget lämpa sig högre jag än kausaljag (46-jag etc.) icke till lärare för mänsklighetens intelligentia, att göra verkligheten fattbar för "oinvigda". Andrajag passa icke såsom lärare för förstajag. De ha avlägsnat sig alltför mycket från förstajagens begreppsvärld för att kunna uttrycka sig förståeligt för dessa; i varje fall bereder det dem onödiga besvär att ånyo sätta sig in i individuella och allmänna illusions- och fiktionstänkandet. De kunna däremot undervisa kausaljag, vilka ännu kunna exakt använda mentala begrepp.

²Kausaljag äro i alla avseenden de lämpliga lärarna, ifall de alls ha intresse för pedagogik. Bäst äro kausaljag med departement två, tre eller fem i kausalhöljet. Minst lämpliga äro fanatikerna med sjätte departementet i höljet.

³Bästa pedagogerna äro de som själva haft svårt att lära. De som haft lätt se icke svårigheterna att fatta. Det är likadant med esoteriska lärare. De som lätt förvärvat intuition tillgodose sällan behovet av exakta mentala definitioner. Det blir alltför ofta antydningar och ungefärligheter, som minska värdet av deras lärarverksamhet.

⁴En lärare i esoterik får aldrig utgå ifrån, att det han säger blivit rätt uppfattat, utan måste också övertyga sig om att så blivit fallet. Det är ett misstag, som alltför många göra sig skyldiga till. Det man ej förstått är antingen verkningslöst eller källa till fortsatt missuppfattning, varpå de många ockulta sekterna äro bevis. Det är vanskligheten med esoteriska läroböcker, att läsaren blir överlämnad åt sin egen uttolkning.

9.158 Kunskapen måste bearbetas

¹Mångläseriet uppammar ytlighet, vilket icke är underligt med det innehåll de flesta böcker bjuda på. Det har medfört, att många ej ens lärt sig läsa. Det lönar sig icke att läsa hylozoiken eller verkliga kunskapen om verkligheten och livet på vanliga sättet. Kunskapssystemet måste bli ett levande helt, så att läsaren själv kan lösa ett otal eljest olösliga problem. Det finns många grader av tillägnelse. De flesta synas nöjda med att få en "vision" av tillvaron. De, som vilja förstå allt mer, måste bearbeta den kunskap de fått och tillämpa den.

²Kunskapen kan bearbetas på två sätt. Man kan studera tillvarons materie- och energiaspekter, den objektiva kunskapen. Man kan särskilt beakta medvetenhetsaspekten, vilket är förutsättning för förvärv av högre medvetenhet. Det innebär ett subjektivt studium av medvetenhetsinnehållet i egna så kallade själslivet. Det är genaste vägen till förvärv av intuition.

³Det är föga bevänt med att läsa eller höra om esoterik. Den, som icke inarbetar dessa ideer och fakta i sitt tänkande, så att han (när han ej måste fullgöra sina exoteriska plikter) lever i denna tankevärld, så olik de esoteriskt okunnigas, lär sig icke att tänka i överensstämmelse med verkligheten. Man kan dväljas i mentalvärlden, fastän man är en fysisk varelse. Därmed förvärvat man också perspektiv på tillvaron.

⁴Ifall man själv bearbetar systemet, tills man själv kan förklara det förut oförklarliga, får hypotesen allt större sannolikhet ju mer man kan förklara. Har man detta klart för sig, kan man också bedöma, om det lönar sig att tala med exoterister om hithörande ting. De böra åtminstone ha intresse för livsåskådningsfrågor och vara sökare. Annars "faller allt på hälleberget".

⁵Upprepning är sättet att förstå och att lära. Många nöja sig med att flyktigt genomläsa ett esoteriskt standardverk med totalt ny syn på verkligheten. Det, som man icke bör läsa hundra gånger, kan man lämna oläst. Standardverken blir man helt enkelt aldrig färdig med.

⁶Författaren underlättar studiet för läsaren genom att ofta återkomma till samma sak med ny formulering, i en ny belysning. Man gör då vad läsaren själv borde ha gjort, nämligen att meditera över det han läser och märka varje ord. Att kunna läsa är en konst, som få lärt sig. Den motverkas också med mångläseriet av sådant som aldrig borde ha tryckts. Omdömesförmågan utvecklas genom kvaliteten, icke kvantiteten. De flesta "läsare" äro sönderlästa och bli enbart passivt mottagande.

9.159 Förutsättningar för esoteriska studier

¹Den viktigaste förmågan är "sinnet för proportioner", något ännu mycket sällsynt. Utan denna blir även esoterisk kunskap föga mer än vidskepelse och bli alla anvisningar missförstådda. Det är stor risk för att studerande, innan de förverkligat kunskapen, bli karikatyrer och löjliga företeelser, som avskräcka folk från dylik "lära". Det fordras omdöme förvärvat genom livserfarenhet för att kunna relativera och icke som vanligt absolutifiera allt. Sunt förnuft är en viktig egenskap.

²Esoteriken upphör icke att vara esoterisk, därför att den publiceras. Den förblir fortfarande esoterisk för dem som aldrig varit invigda. Den kan begripas, så som filosoferna begripa filosofien, men icke förstås. Förståelse är återerinring av den en gång utförda bearbetning, som bevarats i det undermedvetna.

³Den latent kunskapen har förvärvats genom egen upplevelse och erfarenhet i förflutna inkarnationer. Det man omedelbart förstår, vet man med omedelbar visshet. Så snart den en gång invigde kontaktar motsvarande vetande i nytt liv, väckas gjorda erfarenheter till nytt liv och behöver han icke göra om samma erfarenheter igen. Esoterikern vet det han har latent. Det är en sak den, som aldrig varit invigd, alltså icke har kunskapen latent, aldrig kan begripa.

⁴I esoteriska kunskapsordnarnas högre grader fick den invigde uppleva verkligheten. Undervisningen tillgick så, att lärjungen fick liksom på film se de processer, som gävo omedelbar inblick i de verkligheter han förut teoretiskt bemästrat.

⁵Hur mycket en sökare kan tillgodogöra sig av esoteriken beror på uppnådd utvecklingsnivå. I regel är det betydligt mindre än de flesta av dem tro, beroende icke minst på den stora skillnaden mellan begripande och förståelse. Förståelse fordrar föregående upplevelse och bearbetad erfarenhet. Det är ett genomgående drag hos förstajagen, att de tro sig förstå det som de endast kunna begripa. Och härpå bero olika uppfattningar man påträffar bland dem som studera esoteriken. Största hindret för förståelsen är outrotliga tendensen till spekulation, konstruktioner och fiktioner som spärra vägen för den "sökande instinkten". Grunden till denna tendens är behovet av något visst och fast. Men medvetenhetsutvecklingen är en kontinuerlig, aldrig avslutad process, och alla antaganden äro något endast tillsvidare, högsta möjliga på uppnådd nivå.

⁶Ett vanligt drag hos intellektuella, som ha lätt att tillägna sig allsköns vetande, är att de genast börja spekulera med esoteriska fakta, vilket är ett fatalt misstag. De böra ha klart för sig, att esoteriken för dem in i ett helt annat betraktelsesätt än det vanliga, att det gäller att tänka på helt nytt sätt och att, innan de bemästrat hela systemet, deras tänkande endast verkar desorienterande och försvårar, för att icke säga omöjliggör, exakt esoterisk uppfattning. Enligt gammal erfarenhet tar det minst två år av intensivt studium av esoteriska ideer och fakta, innan man förvärvat möjlighet att rätt förstå, första förutsättningen för att tänka själv, varvid man icke kan vara nog varsam att dra bindande slutsatser. Högintellektuella ockultister och klärvojanter visa hur lätt man kommer på avvägar. De ha icke ens anat, vilka svårigheter som möta alla, innan de blivit kausaljag. Detta bör icke avskräcka någon från att ihärdigt analysera, men det kan utgöra varning för att tro på eget omdömes tillförlitlighet. Endast lärjungar till planethierarkien böra uppträda såsom esoteriska lärare och detta därför att de kunna få sina uppfattningar kontrollerade av sin lärare.

9.160 *Avsikter med esoteriska studier*

¹Symboliken är för kausaljag och icke för lägre jag. Symboliken gjorde kunskapen oåtkomlig för de oinvigda och tjänade dessutom till att utveckla intuitionen (46-medvetenheten). Lägre jag ha att utveckla mentalmedvetenheten, och en av Pytagoras' uppgifter var att nerdimensionera kunskapen till mental nivå, så att den kunde utformas till ett mentalsystem. Ockultisterna, som förstå allting bättre och ska ha allting annorlunda, ha börjat konstruera nya symboler utan förståelse för att deras symboler icke ge ökad kunskap utan i stället äro en förvillande tankelek. Man får hoppas att hylozoiken icke råkar ut för dylik tilltagsenhet, utan får förbli vad den är och ingenting annat; ett mentalsystem, ett system av begrepp för förnuftet.

²Oförmågan att dra slutsatser av det som meddelas vittnar om mental inaktivitet. Allting måste särskilt påpekas som för en klass i småskolan. De ha fått veta, att tanken kan nå alla, att esoterikern måste lära sig att tiga, men dra aldrig slutsatsen, att tigandet också avser tänkandet. Det är ett ändlöst personligt skvaller om alla, fastän de fått veta, att det kränker frihetslagen, att den som förtalar skall bli förtalad. Vad ska sådana med esoteriken, som aldrig tillämpa vad de fått veta? Ökad kunskap ökar ansvaret. Esoteriken är för dem som vilja självförverkligandet. För dem som icke vilja kan det bli ännu sämre sådd till ökad skörd.

³Den, som förvärvat esoterisk kunskap och insikt (icke endast teoretiskt vetande), frågar icke efter, hur snart han skall bli ett andrajag, utan hur han skall kunna hjälpa andra med deras medvetenhetsutveckling. Många inse ej, att deras ivriga försök att nå högre kan vara tecken på "andlig själviskhet". Pytagoras inskräpte i sina lärjungar: "den som vandrar rätta vägen är icke till för sin egen skull utan för andras". Annars har han hamnat på fel väg.

⁴Att tillgodogöra sig en esoterikers verk, så att man kan begripa, förstå och förverkliga, innebär icke att man kunnat tillgodogöra sig alla de livserfarenheter, som legat till grund för verket. Det är en sak, som ofta förbises av ytliga läsare. Vanligtvis finnas någon gång de som ha mera latent vetande än författaren, och sedan de väl fått återerindra sig detta vetande, förstå ännu mer än författaren. Men de visa icke sin tacksamhet för "väckelsen" genom att nedvärdera väckaren. Saklig kritik i teoretiska problem är önskvärd och nödvändig i och för riktig verklighetsorientering. Men personlig kritik i livshänseende strider mot frihetslagen.

⁵Med esoteriken läggs grunden för ett nytt slags människa, och det är detta som är esoteriska psykologiens och pedagogikens uppgift.

⁶Ett av de mest betecknande dragen i vår tids kunskap är den oerhört överskattade betydelsen av teoretiskt vetande, alldeles frånsatt att det mesta av detta vetande är praktiskt oanvändbart och icke sällan blir till hinder. Teorien skulle vara till för att möjliggöra erfarenhet på förnuftigt sätt. I stället har den fått bli ett självändamål, som gör teoretikerna livsodugliga.

⁷Typiskt är även detta anordnande av alla slags kurser med oerhört överbetonande av dessas betydelse, gränsande till narraktighet. Hur många få därvid lära sig inse sin egen okunnighet och den så kallade lärdomens otillräcklighet?

⁸Folk tro sig förstå esoteriken, när de på sin höjd kunna begripligt tillägna sig esoteriska kunskapssystemet. De fatta allting emotionalt och tro sig därmed förstå. De kunna icke skilja på emotional och mental uppfattning. Det kunna endast mentaljag. Det är vanligt att träffa så kallade esoteriker, som missförstått det mesta. Det är viktigt för en lärare att övertyga sig om, att det han säger blir rätt uppfattat och icke begår vanliga misstaget tro att han blivit förstådd. Egentligen är det först genom förnuftiga frågor folk visa att de verkligen begripit.

ESOTERISK LITTERATUR

9.161 Indisk litteratur

¹Såväl Patanjalis Yogasutraer som Bhagavadgita äro författade av medlemmar av planethierarkien och betraktas därför såsom särskilt värdefulla. De ha översatts av många. Även i översättning äro de emellertid alltför svårbegripliga för västerlänningar. För att begripa dem (förstå är något helt annat) fordras att man är insatt i såväl esoteriska symbolspråket som yogaterminologien och orientaliskt betraktelsesätt i allmänhet. Det räcker alltså icke med blott översättning. Dessa båda skrifter behöva bearbetas för västerländskt bruk. Mycket av innehållet kan skalas bort, allt oväsentligt som tillhör den orientaliska inramningen. Det väsentliga är kunskapen om verkligheten och metoderna för medvetenhetsutvecklingen. Detta bör omtolkas, så att det återges med hylozoiska mentalsystemets terminologi. Men till detta arbete fordras ett övermänskligt jag; ett blott mänskligt jag kan ej undgå att misstolka. Det är bara att hoppas, att någon medlem av planethierarkien åtar sig arbetet.

²Det är fullständigt onödigt att offra tid och arbete på sanskritstudier för att kunna läsa Patanjalis sutraer. På sanskrit finns ingen kunskap, som ej kan återges på västerländskt språk och med hylozoisk terminologi och dessutom ofantligt förenklad, sedan den väl befriats från symboliken. Har läran väl fått bli exoterisk, finns ingen anledning göra den svåråtkomlig, svårbegriplig. Att mycket av det som avser rörelseaspekten måste förbli obegripligt, är en helt annan sak.

9.162 D.K.:s och Alice A. Baileys skrifter

¹Det behöver särskilt påpekas, att endast lärjungar kunna rätt förstå D.K.:s arbeten, dikterade för Alice A. Bailey. Det har sina risker att tro sig förstå sådant som ligger över egna nivån. I varje fall måste man vara mentaljag och väl bevandrad i esoteriska litteraturen och symboliken. Detsamma gäller Blavatskys *Secret Doctrine*, som också i stort sett är D.K.:s verk. H.P.B. erkände själv, att det var mycket hon icke förstod av det hon skrev. Att många tro sig om att förstå det bättre än H.P.B., hör ju med till den vanliga självöverskattningen och omdömeslösheten.

²Man måste veta, vad det är fråga om för att begripa och icke missförstå en sådan esoterisk sats som följande: "He has learnt to make contact with the soul, the Son of Mind, Who is himself and has in time identified himself with the soul; he becomes the soul in fact." Enligt vanlig logik skulle det innebära, att därmed avses en individ (monad), som är två individer (monader), alltså rena absurditeten. Undra på att oinvigda, som komma över dylik gnostisk litteratur och ska försöka tolka esoteriska symboler och paradoxer, leverera idel gallimatias, såsom fallet var med de livsokunniga teologerna vid de olika kyrkomötena.

³I sina kommentarer till Patanjali, *The Light of the Soul*, har Alice A. Bailey gjort en briljant sammanfattning av den levnadskonst som D.K. sökt bibringa sina lärjungar. Boken kan sägas vara det viktigaste arbete som någonsin publicerats i såväl österländsk som västerländsk levnadsvisdom. Att det icke är lättläst, beror just på dess orientalism.

⁴Man bör ha klart för sig att det rör sig om många inkarnationers arbete och att det gäller att "skynda långsamt". All iver, all hast, all hets, motverkar syftet. Att lyckas på tolv inkarnationer från föresatsen att leva för självförverkligandet är ingen dålig prestation.

9.163 Litteraturrekommendationer

¹Söker någon efter förnuftig anvisning för ändamålsenligt liv, kan man rekommendera den lilla skriften *Vid mästartens fötter*, utgiven av Alcyone (Krishnamurti). Det är 44-jaget K.H. (alias Pytagoras) som talar. Skriften borde egentligen heta K.H.:s *Vägen till lärjungaskapet*. Ingressen, tydligt stiliserad av Leadbeater, borde strykas. Den, som förstår innehållet och i alla avseenden

stundligen tillämpar de anvisningarna, är mogen för lärjungaskapet. Det är icke så lätt, som det ser ut, men det lönar sig. Det är en skrift, som med fördel kan ersätta Nya testamentet, inklusive Bergspredikan. Den räcker för ett fullkomligt liv. Den befriar också från den mentalt oklara mystiska litteraturen. Särskild betydelse lär den väl få såsom godkänd av världsläraren Christos–Maitreya, vilket Bergspredikan icke är.

²För dem, som önska kunskap om praktisk levnadsvishet, kan varmt rekommenderas det enastående verket *Talks on The Path of Occultism* av Besant och Leadbeater (Theosophical Publishing House, Adyar, Madras, Indien).

³Annan värdefull litteratur man kan anbefalla är schweizaren Carl Hilty: *Glück I-III, Lesen und Reden, Neurasthenie*, evangelierna i sammandrag med flera. Vidare Johannes Müller-Elmau: *Die Bergpredigt, Die Reden Jesu I-V* och en rad andra verk i psykologiska och andra frågor. Tyvärr äro de bortglömda, några få av dessa finns på svenska, dåligt översatta. Det finns en myckenhet litteratur, som läsare aldrig få vetskap om, icke sällan de värdefullaste författarna. De så kallade standardverken i litteratur, de "stora" världsberömda författarna, bestsellers etc., som bokförlagen göra affärer på, kan man i stor utsträckning utan förlust lämna olästa. De andliga geniernas produkter gör ingen reklam för. De ha aldrig varit "säljbara", "ingen affär". Det är som om de aldrig funnits.

⁴Alla psykiatriker, som nått över det stadium där man betraktar alla själsföreteelser som enbart organiska, borde studera Justinus Kerners *Die Seherin von Prevorst*. Det finns för övrigt i den boken något för alla esoteriker, mycket man lätt går förbi, om man icke är uppmärksam.

⁵Det finns böcker som man "aldrig blir färdig med", emedan de dels innehålla så mycken livserfarenhet, att man i dem hämtar nytt material till egna funderingar, dels utgöra verkliga trösteböcker, dels verka ständigt stimulerande.

⁶Liksom varje religion bäst motsvarar viss nivå, så skriver varje författare för dem som kunna uppfatta vad han säger, och det gäller alldeles särskilt esoteriska författare. Man kan icke skriva för alla.

⁷Det finns litteratur svarande mot varje utvecklingsnivå, och av litteraturförteckningen kan man med ganska stor säkerhet avgöra en nations genomsnittsnivå eller en större nations (till exempel Förenta Staternas) heterogenitet.

ESOTERIKERN

9.164 Esoteriker och "esoteriker"

¹Många tro sig vara esoteriker, därför att de inse återfödelsens och skördelagens giltighet. Men därför behöver man bara ha varit inkarnerad i Indien, där hela folket är uppfött med den läran. Ännu mindre erfaren är den som tror, att intelligens och bildning äro tecken på livsförståelse. Kulturens, filosofiens och vetenskapens historia är snarare bevis på motsatsen. Tyvärr äro esoterikerna mycket få i denna avkrok av världen, som kallas Skandinavien. Ockultister, som "experimentera med sanningen", är det emellertid ganska gott om.

²Många, som på uppmaning av vänner skaffat sig Laurencys böcker, tro att de förstått innehållet och kalla sig esoteriker. De ha kanske begripit en del men förstått föga av det esoteriska. Det finns hos de flesta en tendens att överskatta förmågan att verkligen förstå och vara för fort färdiga att fälla omdömen i en sak, som de ej bemästrat. Sådana läsare borde icke kalla sig esoteriker, ty därmed misskreditera de saken. Man är icke esoteriker enbart därför att man läst esoterisk litteratur eller intresserar sig för sådan.

³Esoteriker är man först, när man inträtt i esoteriska tankevärlden och esoteriska systemet blivit ett levande helt i mentalhöljets medvetenhet, vilket så att säga "tänker självt" under inspiration från Augoeides. Den alltid stora risken är, att motsvarande kan ske i emotionalhöljets medvetenhet utan Augoeides' och man blir ockultist och ohjälpligt offer för illusiviteten.

⁴För övrigt vittnar en esoteriker icke om sig själv. Man kan meddela esoteriska fakta och ideer utan att mottagarna behöva veta, att de äro esoteriska. Till konsten att tåga hör att icke säga mer än som andra behöva, för att ge dem något att fundera på.

9.165 Esoterikern spekulerar aldrig

¹Esoterikern (en gång invigd) tror ingenting, antar ingenting, gissar ingenting i esoteriska frågor, frågor om överfysisk verklighet. Han spekulerar aldrig med esoteriska fakta, emedan resultatet blir fiktioner. Antingen vet han eller vet han icke. All spekulation betraktar han principiellt som otillförlitlig.

²Esoterikern vet, att han först såsom kausaljag själv kan konstatera esoteriska fakta. Till dess han blivit kausaljag godtar han inga andra uppgifter om det överfysiska än ideer och fakta från planethierarkien, ty endast de i femte naturriket kunna konstatera dylika. Enligt D.K. kunna först 45-jag icke misstaga sig.

³Bevis för att fakta äro fakta är att de intaga given plats i pytagoreiska mentalsystemet och allsidigt förklara förut fullkomligt oförklarliga företeelser. Detta är i korthet esoterikernas kunskaps-teoretiska inställning och logiska grundsyn.

⁴En sann esoteriker söker aldrig lösa esoteriska problem, även om han är spekulativt lagd och har svårt avstå från dylika försök. Han måste veta, att endast andrajag kunna lösa sådana problem, att vi få vänta på lösningen, tills hierarkien anser det lämpligt meddela denna. Varje spekulation för på avvägar och vilseleder alla dem som lita på honom för hans i övrigt eminenta begåvning. Steiner är ett typiskt varnande exempel. Detsamma gäller även för kausaljag, som dock borde veta bättre. Till och med 45-jag måste ofta anlita specialister utanför eget fackområde och i varje fall angående problem, som ligga över 45-nivån.

⁵Tro sig kunna lösa esoteriska problem göra däremot ockultisterna, och därför får man otalet ockulta sekter, alla av olika mening, som i filosofien. Man kan motse ockulta lexika, liksom man har filosofiska lexika med varje spekulants egna uppfattningar. Det är likadant i Indien, där varje yogalärare har sitt eget system.

⁶I frågor rörande allsköns dagsproblem (utanför livsproblemen) intar esoterikern, i brist på fakta, en närmast skeptisk inställning. Han medger väl i de flesta fall möjligheten av en

förmodans (åsikts) riktighet men spekulerar icke om dess sannolikhet. Erfarenheten har lärt honom, att knappast en procent av antagandena är riktig. Folk tar sina gissningar för fakta. Det hör med till skenet.

⁷För övrigt är livet i dess mångfald så komplicerat, att endast devahierarkien, representanten för materieaspekten, har möjlighet att konstatera fakta ifråga om allt som rör den aspekten. Vetenskapen rör sig på ytan av företeelserna. Om femtio år finns ingenting kvar av dagens hypoteser (dogmer).

⁸Esoterikern skiljer sig radikalt från filosofer och vetenskapsmän däri, att han dels inser mänskliga förnufts ohjälpliga begränsning och oförmåga lösa verklighetens problem, dels inser esoteriska kunskapssystemets överensstämmelse med verkligheten. Även om han icke själv kan konstatera dessa fakta, har hans övermedvetenhet kommit i kontakt med den platoniska idévärlden, så att kausala intuitionen kunnat göra sig gällande åtminstone såsom vaknande verklighetsinstinkt. Han har för alltid befriat sig från mentalmedvetenhetens fiktionsskapande funktion. Ifall han trots detta av gammal vana fortsätter att spekulera, är han åtminstone medveten om sina spekulationers fiktivitet. Det kan aldrig bli mer än roande tankelek.

⁹Det betyder tyvärr icke, att vi bli befriade från alla omogna fantaster, som tro sig vara esoteriker, därför att de tillägnat sig esoteriska fakta utan att ha bemästrat systemet. Det kommer alltid att finnas sådana själv tilltagsna omdömeslösa, vilka omedvetet eller medvetet göra allt för att misskreditera verkliga kunskapen. De kunna alltid räkna med att få kritiklösa eftersägare. Det ligger i allas intresse att medverka till att avslöja dessa.

¹⁰Alltjämt gäller planethierarkiens åsikt av år 1775, att mänskligheten icke är mogen att fatta esoteriken och att den för tidigt offentliggjorts.

9.166 Esoterikern gör icke propaganda

¹Esoterikern tänker alltid på vem han talar med. Det gäller för honom att undersöka, vilka förutsättningar samtalspartnern har att inse det förnuftiga, det riktiga i det som sägs; var gränsen går för hans livsförståelse. Annars skadar han icke blott sig själv utan även den sak han tjänar. Innan han förvärvat förmågan att endast säga det som bör sägas, gör han därför klokt i att icke tala om esoterik med "utomstående" utan blott svara på frågor från dem som han förstår vara verkliga sökare.

²Att orda om esoterik med någon på civilisationsstadiet är att göra sig själv till narr. Med dem på mystikerstadiet kan man tala om enheten och universella broderskapet. Intellectuella ha vanligtvis redan en färdig åskådning och äro nöjda med den. Finnas ansatser till vidgat perspektiv, och vilka möjligheter finnas till nya synpunkter? Den som vill hjälpa på rätt sätt, måste lära sig "det möjligas konst".

³Ockultisterna göra propaganda. Esoteriken är emellertid icke ockultism, och esoterikern skall icke göra propaganda för kunskapen. Filosofer och vetenskapsmän sakna ännu förutsättningar att förstå, innan revolutionerande upptäckter gjorts, som kullkasta deras nuvarande fiktionstänkande med allsköns hypoteser. I det fallet kunna esoterikerna hjälpa endast sökare, som icke veta var de ska söka. Men de kunna arbeta för allt livs gemenskap, inbördes hjälp, genom beundran, tillgivenhet och deltagande göra allt för att motverka hatet i alla dess livsytringar och för övrigt göra en insats i politiskt, socialt, ekonomiskt, vetenskapligt etc. hänseende.

⁴Esoterikerns tystnad i esoteriska ting beror ej på något hemlighetsmakeri utan helt enkelt på insikten, att det är meningslöst att tala om sådant, som ej ens kan begripas utan särskilda förstudier. Utomstående icke endast sakna förutsättningar att förstå. De kunna även med sina medvetenhetsyttringar otillbörligt påverka, för att icke säga skada och omintetgöra individens utveckling. Det allmänna skvallret om individerna är ett intrång på individens okränkbara rätt, är ett av de största misstag människorna kunna begå och motverkar i hög grad allmänna medvetenhetsutvecklingen, alldeles frånsatt såväl kollektiva som individuella skördens effekt.

Den är klok (därtill behövs icke vishet), som tänker endast goda tankar om nästan och aldrig talar illa om någon. Det är en sak mänskligheten bort förstått för längesedan: också ett bevis på allmänna utvecklingsstadiet.

9.167 Esoterikerns kritik

¹Esoterikerns kritik av exoteriska ideologier avser att påpeka deras brister för dem som förblivit sökare och icke kunnat godtaga någon av dem. Dessa ideologier ha emellertid i de flesta fall fyllt sin uppgift på de olika utvecklingsnivåerna och göra så ännu, vilket är försvaret för deras relativa berättigande. Den, som är nöjd med sin tro, har rätt att behålla den och vara fredad för andras kritik. Tids nog i någon inkarnation får han tillfälle pröva sig fram på andra vägar. Skadliga äro endast de dogmer som motverka medvetenhetsutvecklingen och hindra individen att själv analysera och bruka sitt förnuft. Det måste bestämt hävdas, att ingen makt i världen har rätt att uppträda såsom auktoritet för andra i världs- och livsåskådning. Envar har rätt att själv bestämma vad han vill godtaga såsom egen uppfattning. Det är en sak även lärare ha att taga hänsyn till. De ha plikt att orientera men icke rätt att påtvinga någon sin uppfattning.

²Det har ännu icke gått upp för teologerna, att de s.k. guds bud äro samlevnadsregler, allmänt bekanta långt före den judiska religionens uppkomst. De förkunna judiska läror och icke Christos' enda uppmaning att älska gud (enheten) över allting och vår nästa som oss själva. Av uppmaningen till kärlek följer ju allt det andra (såsom att icke döda, icke stjäla och bedraga, icke förtala etc.).

9.168 Esoterikerns världar

¹Alla "tänkande" (reflekterande) människor leva i två världar: fysiskt objektiva handlingens värld och mentaliserade emotionalmedvetenhetens värld. Esoterikern lever dessutom i kausaliserade mentalmedvetenhetens värld. Nykomlingar i den sistnämnda världen bruka ofta tappa balansen, emedan den verkar så överväldigande, att allting annat blir oväsentligt. I detta övergångstillstånd bli de mer eller mindre livsodugliga i alla avseenden; fysiskt, emotionellt, mentalt; liksom tappa sansen och sinnet för alla proportioner. Det visar att de leva i en fantasivärld, även om den består av esoteriska ideer, oförstådda och oanpassade till verkligheten.

9.169 Esoterikerns anpassning till mänskligheten

¹Anpassningen är ofta ett stort problem för esoterikerna. Ödet har placerat individen i en viss miljö, och det betyder normalt, att individen skall smälta in i den miljön och icke utgöra ett friktionsproblem. Sedan beror det på dels sinnet för proportioner (som skiljer mellan väsentligt och oväsentligt), dels eventuella disproportionen mellan uppfattningen av olika rättsprinciper, hörande till olika nivåer.

²Det finns risk för esoterikern att reagera fel på det onda i världen. 44-jaget M. kallar denna risk för "imperil". Däri ligger ovisshet om framtiden; missnöje med andras beteenden, kritik av alla slags företeelser (politiska, sociala etc. åtgärder) varåt man ingenting kan göra; allmän känsla av missnöje (nedstämdhet, förtvivlan), parad med känsla av eget bättrevetande; allt resulterande i negativ inställning.

³D.K. påpekar med rätta, att mänsklighetens fysiska problem (politiska, sociala, ekonomiska etc.) icke kunna lösas med esoteriska kunskapens hjälp. De måste lösas av människorna på den utvecklingsnivå de befinna sig på och i varje land för sig. Esoterikern måste därför inse, att världen av idag ej kan styras enligt esoterisk syn på livet och människorna (något livsokunniga idealister i ungdomen tyckas tro). Vid bedömning måste man utgå ifrån allmänna utvecklingsstadiet och icke tro, att man kan lyfta människorna i håret upp på högre stadium.

⁴Skall en esoteriker delta i offentliga livet, måste han anpassa sig till den möjlighet av

förståelse för livsföreteelserna som förefinnes och icke tro sig om att kunna reformera efter esoteriska linjer, något som ligger i en avlägsen framtid.

9.170 Esoterikern räknar ej med att bli förstådd

¹Eftersom mänskligheten saknar kunskap om verkligheten och livet, är allt som rör det mentala fiktivt och äro dess hithörande begrepp idel fiktioner. Icke en procent är i överensstämmelse med verkligheten. Det är således ofrånkomligt, att esoterikern i mentalt hänseende lever ett dubbelliv. Bland de sina rör han sig med esoteriska begrepp och bland "de oinvigda" med exoteriska för att alls kunna umgås med dem. Esoterikern vet också, att han aldrig kan räkna med att bli "förstådd". Han vet för övrigt, att detta aldrig är möjligt. Ingen förstår sig själv, hur mycket det än talas om självkänedom, och naturligtvis ännu mindre andra. Man får den vanliga företeelsen, att två på olika nivåer alltid missförstå varandra (även när de tro sig förstå). Det är som om de talade olika språk, ehuru de använda samma ord.

²Det är därför toleransen är den fundamentala egenskap alla måste förvärva, om det någonsin skall bli fred på jorden. Frihetslagen ger individen rätt till frihet inom gränsen för allas okränkbarhet, allas rätt till egen uppfattning utan andras inblandning. Men det betyder ej, att han har "rätt" att bli oemotsagd, när han gör propaganda för sina åsikter. Kräver han den "rätten", har han överskridit gränsen för andras mentala integritet och får finna sig i att bli kritiserad.

³Esoterikern inser snart att, när han får sina yttranden återgivna, de äro något helt annat än han sagt. Det visar honom, att allt han säger och gör, icke säger och icke gör, blir missuppfattat av "oinvigda", som icke kunna förstå, ehuru de naturligtvis tro sig om att förstå. Det lär honom att tåga, att säga endast det som erfordras och om möjligt övertyga sig om, att han blivit rätt uppfattad. Det hindrar visserligen icke att det blir förvrängt ändå. Emotionaliteten har en stark tendens att omforma allt upplevat.

⁴Vad som utmärker esoterikern är insikten om egna oerhörda begränsningen, om egen okunnighet och därmed följande oförmåga av bedömning. Detta är raka motsatsen till allmänna tron att alltid kunna förstå och kunna bedöma allting. Det ligger en oerhörd säkerhet hos esoterikern i förmågan att skilja på vad han vet och icke vet, kan veta och icke veta. Han upptäcker därför snart, att de flesta misstaga sig till över 90 procent, en insikt han behåller för sig själv. Han låter andra få ha sina åsikter i fred för kritik och behåller sina åsikter för sig själv, när han icke är tvungen att bekämpa lögnen och hatet.

9.171 Esoterikerns livshållning

¹Esoterikern finner sig tillrätta i alla de livsomständigheter vari "ödet" placerat honom. Men fri att välja söker han endast den grupp, där ömsesidig förståelse är en given förutsättning och där han har möjlighet att bäst samarbeta.

²Vid kontakt med andra ser esoterikern icke hur de äro klädda och märker icke deras fysiska defekter utan möter dem såsom nya tillfällen att förstå och kunna säga sådant som kan glädja eller på annat sätt låta dem få känna att de mött en medvandrare på vägen. Mycket få äro alldeles okänsliga för vänlighet.

³Esoterikern är alltid inklusiv, icke exklusiv. Alla ha rätt till egen åsikt, och alla äro bröder, vad de än ha för uppfattning. Denna är beroende av utvecklingsnivån, och envar har rätt att befinna sig på sin nivå.

⁴För esoterikern är sanningen, verkligheten det väsentliga, icke vad andra ha för uppfattning om den. Han är viss, även om miljarder tro något annat.

⁵Utmärkande hos esoterikerna är sinne för humor, vilket sammanfaller med sinne för proportioner, en sällsynt egenskap, vad än många anse om den saken. Esoterikern måste räkna med att bli motsagd i allt vad han säger, om han säger något. I alla händelser deltar han aldrig i diskussioner, som alltid röra sig inom livsokunnighetens rāmärken (fiktionernas värld och icke

kunskapens). Naturligtvis kan han, om så behövs, "tala med bönder på bönders vis och med lärde män på latin" (uttrycket taget i symbolisk bemärkelse).

9.172 Esoterikerns livsproblem

¹Först esoterikern inser, hur svårt det är att leva. Han har visserligen begåvats med verkliga världs- och livsåskådningen (hylozoiken) men vet därför icke, hur han skall kunna förnuftigt tillämpa denna kunskap i kamp mot sina inkarnationshöljens under tiotusentals liv förvärvade tendenser, som verka konstant neddragande och idiotiserande. Under många inkarnationer förefaller denna kamp vara förtvivlad, hopplös kamp. Det är icke så lätt att förvärva felande egenskaper. Det är därför psykologiskt förfelat (orättvist) att fordra, att esoterikerna ska kunna leva som de lära. Det är ingen ursäkt men väl förklaring. Det var denna insikt, som kom filosofen Schopenhauer att skriva: "Visserligen har jag lärt, vad som menas med ett helgon, men aldrig påstått, att jag själv var ett sådant." Med den orimliga fordran, att vi ska kunna leva som vi lära, skulle det icke finnas några lärare och inga framsteg göras.

²En "esoteriker" utan kärlek får många fiender. Folk känna sig instinktivt genomskådade, och det förlåta de aldrig. Finns däremot kärlek och följaktligen förståelse, överse de mestadels med särlingens barocka livsuppfattning, såvida magnetiska utstrålningen från hans aura icke är så stark, att vibrationerna påverka andra och i många fall förstärka det sämsta och lättast aktiverade hos dem.

³Esoterikern måste räkna med att bli skydd och avfärdad. Ifall folk instinktivt ana distansen (en reminiscens från tidigare inkarnationer), hämnas de genom löje och förakt; en automatisk reaktion från alltid förefintligt underlägsenhetskomplex i förening med ett överlägsenhetskomplex. Människan är högmodig, tills hon förvärvat sokratiska visheten, och att bara ana andras överlägsenhet är kränkande för egna självhärligheten.

⁴Esoteriker, som fyllt 63 och inträtt i tionde levnadsåldern, kan man trösta med att icke fortsätta arbetet på sina robotar (sina höljen och medvetenhetsinnehållet i dem) utan ha överseende med dem och låta dem få robota. Annat vore som att försöka få gamla hundar att sitta, bortkastad möda. Snart nog få vi nya höljen. Efter 63 år lönar det sig icke att börja bearbeta främmande kunskapsområden. Hjärnan är icke mottaglig för verkligt nytt, även om man lyckas inbilla sig det.

9.173 Sådant esoterikern får lära sig

¹Esoterikern med sitt latent vetande har lätt att förstå verkliga kunskapen och överskattar därför i regel andras uppfattningsmöjligheter, tills han genom ständiga bakslag så småningom lär sig inse, hur sällsynt förståelsen i själva verket är. Man bör därför aldrig förutsätta, att det räcker med intelligens för att fatta esoteriken. De många ockulta sekterna äro bevis därpå.

²Esoterikern får lära sig, att generaliseringar endast äro orienterande och icke exakta, så snart hänsyn måste tas till utvecklingsstadier, höljesdepartement etc. Hithörande utsagor beröra också alltid individuella förhållanden, en sak man lätt glömmer eller förbiser. Samma kunskap kan ha helt olika effekt på olika individer. Individens påverkan på andra är alltid olik från en individ till en annan, därför att vi alla äro olika. Varje individ är en unik företeelse med olika erfarenheter från tusentals inkarnationer. Det bruk individen gör av inströmmade energier beror på en mångfald faktorer, olika hos alla. Och detta gäller även grupper och nationer. För riktig bedömning fordras helt andra uppfattningsmöjligheter än de som står förstajaget till buds.

³För esoterikern är allt personligt tabu, och han har inga auktoriteter. Vem som sagt det är betydelselöst. Envar har rätt att själv avgöra, om det är riktigt eller ej. Det mesta, man påstår Buddha eller Christos sagt, ha de aldrig sagt. Vad de sade till sina lärjungar vet ingen. Vad de sade till folket blev dels missuppfattat, dels förvrängt i traditionen.

⁴Människans aura (oval sfären av samtliga höljen) verkar automatiskt utstrålade samt

attraherande eller repellerande på omgivningen, desto starkare ju högre nivån. Allt detta har en effekt på andra (orsaker till verkningar), innebärande god eller dålig sådd och eventuellt medförande framtida förbindelser med dessa andra. Esoterikern ger därför noga akt på vilket intryck han gör; givetvis även de intryck han mottar, och dessa bestämmer i stort sett hans val av umgänge i den mån han har fritt val. Vi dra medvetet till oss dem med vilka vi spontant sympatisera genom likartade vibrationer.

⁵Esoterikern får lära sig att iakttaga människorna och av deras tal och handlande sluta sig till vad de tänka och känna och varför. Detta sker med kärleksfull förståelse, och analysen av människors beteende innebär ingen kritik, endast önskan att förstå allt bättre för att kunna hjälpa, om och när tillfälle erbjudes, hjälpa andra att förstå (naturligtvis taktfullt och icke undervisande). Övning ger färdighet även i detta avseende. Man lär sig säga vad som kan sägas på ett sådant sätt, att vederbörande icke ens märker att man önskar hjälpa.

⁶Med sin vetskap om solsystemets sju (43–49) och planetens fyra (46–49) atomvärldar begriper esoterikern utan vidare, att ingen individ, som för honom skulle tänkas vara tillförlitlig auktoritet i kunskapshänseende, kan vistas i emotionalvärlden (48), näst lägsta världen, då han måste ha uppnått åtminstone högsta världen inom planeten (46-världen omslutande planetkedjan). Att emotionalväsen lyckas dupera människorna, vittnar bättre än något annat om frånvaron av insikt och omdömesförmåga hos dessa, som kunna tro på egna hugskott och andras fantasier. Borde icke det faktum, att inkarnerade kausaljag och högre jag ha “tomt” emotionalhölje, säga någonting om den världens verklighetsinnehåll?

⁷Esoterikern lär sig skilja mellan förstatriadens och andratriadens energier: Förstatriadens energier möjliggöra kunskap i de mänskliga världarna (47:4–49:7) och andratriadens energier möjliggöra förvärv av vishet och intuition.

9.174 Esoterikerns arbete med esoteriken

¹Ju fler esoteriker, som tänka esoteriskt, desto mäktigare bli de esoteriska mentalformerna i mentalvärlden och desto lättare kunna de uppfattas av mentalisterna. Man kan redan konstatera, att allt fler esoteriska ideer och fakta börja göra sig gällande i allmänna språkbruket utan att folk inser varpå detta beror. Omärkligt inympas den esoteriska kunskapen, och steg för steg under årtionden och generationer blir den allt bättre tillgänglig.

²Undan för undan böra esoterikerna ersätta de gamla dogmsystemen med mer verklighetsbetonade system. Man kan icke begära, att mänskligheten skall inse hylozoikens berättigande. Det gäller att steg för steg utrensa de mest vilseledande fiktionerna och ersätta dem med förnuftigare. Det är ett mödosamt arbete på lång sikt, i vissa fall hundratals år. Svårast att eliminera äro dogmsystem, som bygga på s.k. historiska fakta. Därtill fordras, att forskarna komma till insikt om historiens fiktivitet, och det lär dröja.

9.175 Esoterikerns tjänande

¹Innan vi kunna ingå i enheten, måste vi ha förverkligat enheten med den desorienterade, lidande mänskligheten. Det gäller att utveckla de egenskaper och förmågor, som göra det möjligt att medverka till ökad förståelse av verkligheten på alla livsområden. Esoterikern frågar sig därför alltid, “gör detta mig dugligare att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten?” Först i andra hand kommer frågan, “gagnar detta min egen utveckling?” Det hela går före delen även i fråga om en själv. Ju större målmedvetenhet, desto större betydelse får svaret på den frågan.

²Esoterikern får lära sig att glömma sig själv, sitt förstajags krav, sitt eget krav på utveckling, för att helt gå upp i tjänandet av mänskligheten. Detta tjänande kan ske på många olika sätt: fullgörande av plikter, forskning, socialt eller politiskt arbete, kunskapsspridande etc. Det förbereder för uppgåendet i enheten. Det är föreliggande ögonblickets problem som ska lösas, icke problem för framtiden. Vi ha fått problem för att lösa dem. När vi göra vad vi kunna av våra

uppgifter, ordnar Augoeides det till vårt bästa. Det är han, som är ansvarig för vår utveckling.

³För esoterikern gäller: “plikten framför allt”. Alla åtaganden och plikter i det fysiska komma alltid i första rummet; “andligt arbete” i andra. Den, som för sin medvetenhetsutveckling försummar sina plikter, begår ett allvarligt misstag; visar brist på ansvarsmedvetenhet och kan icke räkna med deltagande från Augoeides.

⁴En esoteriker belastar icke sina medmänniskor med tal om sina sjukdomar, sina lidanden, sina svårigheter. Det räcker fullständigt med den belastning envar har av sina egna, som esoterikern söker vägra beaktande i den mån det nu går. “Energi följer tanken, och man förstärker det man beaktar.” Att detta blivit en trivial truism, är ett bevis på hur litet människorna verkligen förstå av vad de tro sig begripa, hur litet de förmå av vad de tro sig kunna tillämpa. Undra på att “det går långsamt fram” med utvecklingen. När man överblickar världshistorien, kan man undra, om tröghetslagen är den för mänskligheten viktigaste lagen.

⁵Det finns inga så radikala reformatorer som esoterikerna. Men så är det också fråga om förnuftiga och icke, som nu för tiden vanligtvis är fallet, livsokunnighetens oförnuftiga reformer. Utvecklingen, där den ostörd av barbari får fortgå, rör sig oavbrutet framåt, vilket innebär ständig förbättring.

⁶Esoterikern får aldrig fråga sig, vad hans arbete har för effekt, hur hopplöst allting än må te sig. Han vet, att ingen ansträngning någonsin är bortkastad, och därmed får han låta sig nöja. Det är icke hans sak att avgöra, hur och när sådden skall skördas. Den blir skördad en gång, och det är det enda väsentliga. Aldrig släppa taget; aldrig ge upp; aldrig förtvivla, måste vara hans devis. Det är hans uppgift i livet att tjäna, och det gör han först och främst genom att vara lycklig och glad, hurudana omständigheterna än äro. (“Utstrålningen”, en människas “atmosfär”, är av större betydelse än okunniga ens kunna föreställa sig.) Därtill fordras att man glömmer sig själv, sitt förstajag med dess mer eller mindre misslyckade inkarnationshöljen (som man själv bär skulden för) och vet sig vara en monad, ett jag, i ett kausalhölje.

⁷Kallar man det moralisterna i sin primitivitet anse “goda” egenskaper för positiva och övriga för negativa, finner man att de negativa överväga. Man förstår således, varför “otack är världens lön”, varför den välvilja som visas automatiskt lönas med hatkänslor. Vetskapen härom gör att esoterikern vet, vad som blir följderna av hans insatser. Han handlar positivt utan tanke på följderna för honom själv. Också han har en gång befunnit sig i det lägre och gottgör numera vad som då brast. Han handlar i överensstämmelse med sin kunskap om livslagarna och gör vad han kan för att hjälpa människorna nå högre nivåer. Han handlar i överensstämmelse med sin “natur” (indiernas dharma), därför att han icke kan annat. Moralisternas begreppsförvirringar i allt hithörande äro också ohjälpliga, tills mänskligheten förvärvat esoteriska kunskapen och kan rätt förstå livsföreteelserna. Utan esoterisk kunskap skulle det dröja miljontals år, innan den livsinstinkten förvärvats. Att yogafilosoferna vid sin bedömning närma sig esoteriska betraktelsesättet, beror på att deras äldsta lärare voro lärjungar till planethierarkien och att mycket av vad de lärde bevarats i deras hemliga kretsar och därifrån spritt sig till de mottagliga. Därtill har bidragit att vördnaden för sannyasin genomsyrat hela folket i en anda totalt främmande västerlänningarnas med deras föraktfullt kritiska inställning till allt högre.

9.176 Esoterikerns kontakt med enheten

¹Många tycka sig vid övergången från emotionalstadiet till mentalstadiet “ha förlorat kontakten med det andliga”. Den tron tillhör såväl emotionala illusiviteten som mentala fiktiviteten. Esoterikern vet, att vi alla äro inneslutna i enheten och att vi aldrig kunna förlora den kontakten, så länge önskan att äga den finns kvar. Känslan av ensamhet och övergivenhet är en illusion, ty alla äro vi omslutna av högre världar och deltagare i dessas medvetenhet, vad vi än må tro eller känna eller tycka. Men så hjälplös är individen, att han kan bli offer för vilka felaktiga föreställningar som helst. Han saknar faktiska sanningskriteriet, tills han blivit medveten i

kausallvärlden.

²Esoterikerns "gud" är kosmiska totalmedvetenheten, av vilken han själv utgör en omistlig del (gud immanent). Hans procentuella delaktighet i övrigt beror på uppnådd utvecklingsnivå.

³Det mystikerna kalla "att leva i känslan av guds närvaro" är i släkt med vad esoterikerna fatta såsom delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten (och alltså potentiell gudomlighet). Mystikerns upplevelse är emotional, esoterikerns mental, men det rör sig om samma realitet. Även esoterikern gör klokt i att lära sig uppleva denna verklighet icke endast mentalt utan även emotionellt, ty det emotionala är i innevarande eon mäktigaste driv- kraften. För människan är det Augoeides, som representerar denna "guds närvaro", Augoeides vår "själ", andratriadens deva- vikarie.

⁴Esoterikern har ett mycket enkelt sätt att mäta graden av sin kapacitet och graden sin ödmjukhet. Han behöver bara ställa sig frågan: hur mycket kan du älska, hur många kan du älska, oberoende av hur de förhålla sig till dig, hur mycket kan du älska av allt levande, hur mycket återstår för dig att älska av allt övermedvetet? Även höga kosmiska väsen inse, hur långt över dem andra i ännu högre världar stå. Den insikten är grunden till deras ödmjukhet.

⁵För esoterikern finns endast ett "samfund", de "heligas samfund", femte naturriket, planethierarkien. De samfund, som höra till mänskligheten, äro endast alltför ofullkomliga för att vara honom till hjälp. Men det är icke den planethierarki, som klärvoajanten möter i emotionalvärlden och som så gärna upptar honom i sin församling, som så lätt inbillar honom att han snabbt nog kan bli såväl mentaljag som kausaljag och essentialjag och många fler högre jag. Han behöver endast genomgå de initiationer, till vilka han kallas, när han blivit välbehövligen förberedd att kunna godtaga alla de illusioner som höra till dessa högre grader. Att illusionen för gradpasseraren ter sig intensivt verklig, hör till saken. Försök inte att säga något annat, ty han har upplevat "verkligheten". Och han vet vad han talar om.

⁶Ett gott råd till de esoteriskt okunniga. Sträva icke efter att bli klärvoajanta! Vänta därmed tills ni blivit kausaljag, så kan ni ej bli bedragna, ty det är enda garantien!

ASPIRANTEN PÅ LÄRJUNGASKAPET

9.177 Inledning

¹På lägre utvecklingsstadier identifierar sig jaget med sina höljen och medvetenhetsinnehållet i dessa. På högre stadier har individen lärt sig, att livet i lägre världar icke har något bestående värde. Han låter sig icke längre fångas (emotionalt eller mentalt) av något i dessa utan blir den opersonliga iakttagaren, som just därför kan se och sakligt bedöma livet sådant det är i dessa världar. Han kan då bli aspirant på lärjungaskapet.

²När aspiranten på lärjungaskap nått mentalstadiet, tillgodogjort sig det esoteriska vetande som finns publicerat, kommit i kontakt med sin Augoeides, förvärvat erforderliga emotionala attraktionens egenskaper, sammanförs han (alla kallas "han", "bröder", enär det icke finns någon könsskillnad) med några andra aspiranter till en grupp, som i sinom tid skall förvärva telepatisk gemensamhet och uppleva enheten.

³Aspiranten på lärjungaskap söker icke numera bli antagen. Han inväntar kallelse att tillsammans med flera bilda en grupp under ett 45-jags ledning. Men därmed är han ingen verklig lärjunge utan förblir aspirant, tills gruppen godtas såsom lärjunge.

⁴Aspiranten får genomgå flera prøvostadier (fysiska, emotionala, mentala), innan han godtas såsom lärjunge på prov. Samtidigt provas gruppens hållfasthet (det blir mycket hårda prov), innan den godtages såsom grupp. Det ställs mycket höga krav på kandidaten för att han skall bli godtagen såsom aspirant, enär en gång godtagen såsom aspirant alltid godtagen såsom sådan, tills han i någon inkarnation blir godtagen såsom lärjunge och i en grupp.

⁵Att erbjuda sig själv såsom aspirant är förfelat. Ingen, inom även avlägsen möjlighet att bli antagen, kan bli förbisedd. Augoeides, som tillhör en annan hierarki, har ingenting med lärjungaskapet att göra, även om han ibland konfererar med läraren, sedan lärjungen godtagits.

⁶Med det sagda torde de flesta missuppfattningarna om möjlighet till lärjungaskap vara undanröjda. Kunskapen om metoderna för att nå lärjungaskapet blir allmännare. Därmed måste kraven för lärjungaskapet undan för undan skärpas.

9.178 Aspiration

¹Sedan gammalt ha ockultisterna trott, att aspiration är en emotional företeelse och naturligtvis som vanligt förkunnat vad de icke vetat. Men aspiration är en process i vetenskaplig mening, evolutionens fundamentala energiprocess. Det är genom oavbruten aspiration och målmedvetet handlande individen erhåller tre resultat: aktiverar medvetenheten i höljenas högre molekylarslag; eliminerar lägre molekylarslag ur höljen; ökar magnetiska attraktionen i de högre molekylarslagen, så att de med sina vibrationer kunna draga till sig liknande molekylarslag. Detta blir genom aspirationen en automatisk process.

²Aspiranter på lärjungaskapet "söka sin själ". Mystikern i sin hängivenhet och vilja till enhet med gudomen ("livet" eller "alltet") når kontakt med essentialmedvetenheten; forskaren med sin strävan efter kunskap om verkligheten kan komma i kontakt med kausalmedvetenheten. En flod av ljus väller plötsligt in i mörkret, och sedan ha de en oförlorbar visshet om att de varit i kontakt med "den sanna verkligheten". Politikern, som helt går upp i sin strävan att förbättra mänsklighetens existensvillkor, kan få motsvarande upplevelse. Där motivet finns att tjäna mänskligheten, utvecklingen, enheten och individen lever för detta mål, är han på rätt väg med stora utsikter att i någon av de närmaste inkarnationerna komma i kontakt med planethierarkien.

³Att lära sig älska går icke utan arbete och tjänande. De tre nyckelorden "arbeta, tjäna, älska" visa sökaren vägen och få en allt större betydelse i den mån de tillämpas. Det är en lång och mödosam väg genom inkarnationerna.

9.179 Aspiranten prövas

¹Den oerhörda skillnaden mellan människorna och femte naturrikets individer består i dessa senares kunskap om verkligheten och livet, om natur- och livslagar och förmåga att tillämpa denna kunskap. Den kunskapen kan icke anförtros individer, som endast skulle missbruka makten till eget och andras fördärv. Den blivande lärjungen måste således prövas.

²Förr blev aspiranten på lärjungaskap antagen på prov och fick genomgå allsköns prövningar för att visa att han förvärvat vissa erforderliga egenskaper till mycket hög procent. Numera prövas blivande lärjungen utan att han ens vet om det. Men det är inga prov, som äro påtagliga som sådana, utan han får i vardagens allmänna besvärligheter visa sin utvecklingsnivå.

³De prov, aspiranter på lärjungaskap få genomgå, måste övertyga lärarna om att lärjungen aldrig ett ögonblick skulle ens tänka på att använda nyförvärvade förmågor för egen del eller missbruka den kunskap som blivit honom anförtrodd om dittills okända (aldrig ens anade) natur- och livslagar.

⁴Vad esoteriska lärarna pröva hos aspiranterna på lärjungaskap är viljan att tjäna, målmedveten strävan att förvärva de egenskaper och förmågor som göra dem till användbara redskap, uthållighet, pålitlighet, samarbetsvilja etc. De prövas genom att få tillfällen visa prov på dessa egenskaper. Ju vaknare, dugligare etc. lärjungen är, desto fler tillfällen får han att lära sig bli allt dugligare redskap. Han förvärvar därvid automatiskt allt högre slag av medvetenhet.

⁵Långt innan aspiranten kommer i förbindelse med läraren, har han varit i förbindelse med lärjungar på olika lärjungestadier. Hans förhållanden till dessa ha samtidigt utgjort prov på bland annat hans nivå, förvärvade livsförståelse och erforderliga egenskaper.

9.180 Aspiranternas missriktade iver

¹Det vanliga psykologiska misstaget hos nyvaknade aspiranter på lärjungaskapet är iveren "att fort bli färdiga", att genast vilja bli helgon, att snabbt förvärva högre slag av medvetenhet. De glömma att skynda långsamt.

²Med sina meditationer dra de ner energier, som förstärka de förefintliga egenskaper de vilja befria sig ifrån, väcka självmedlidande och ibland upproriskhet mot ödet. Det väller upp från undermedvetenheten så mycket av gammalt grums, som de varit aningslösa om och väcker deras förtvivlan. Men såsom medvetet kan det också elimineras genom odlande av motsatta egenskaper. Genom att ställas inför dylika sämre egenskaper hos oss själva kunna vi bättre förstå andra och deras svårigheter. Det blir ett arbete, som kräver ihärdighet, tålmod och uthållighet. Men ingen ansträngning är bortkastad, och resultatet måste visa sig i nästa inkarnation, om icke förr.

³Otal inkarnationers förfelade livsinriktning med förvärv av repellerande egenskaper kräver flera inkarnationers tillrättaläggande. Dessa inkarnationer höra till förberedande stadiet inför lärjungaskapet och utmärkas av glömska för egna jaget och hängivet tjänande av mänskligheten. Det är en kort tid i jämförelse med de tusentals inkarnationer de använda, som följa med i allmänna lunken.

9.181 Grunden till aspiranternas misstag

¹Grundfelet hos aspiranterna är att de syssla för mycket med sitt förstajag, som de borde glömma i tjänandet. Har man en gång konstaterat vad som fattas av erforderliga egenskaper, odlar man dem och glömmet det som bör glömmas.

²Vidare inse de icke, att utvecklingsprocessen på okunnighetsstadiet är en omedveten process. Rätta meditationen få de av sin lärare i planethierarkien. Till dess består riktiga meditationen i att tillägna sig esoteriska kunskapen, så att själva mentalsystemet blir ett levande helt och möjliggör förståelse av verkligheten, vilket framgår av att dittills oförklarliga företeelser få sin naturliga förklaring. Det räcker icke med att lära sig fakta utantill, utan dessa kräva bearbetning genom

idogt tankearbete.

³Somliga aspiranter på lärjungaskap ägna för mycken uppmärksamhet åt sitt fysiska hölje och ofta även åt sitt mentala men försumma sitt emotionala, som behövs för dess dynamiska energi och tillspetsade målmedvetenhet.

⁴En aspirant, som är centrum i sin cirkel, som verkar, talar, tänker på vad han vill ge i stället för vad den andre behöver, tror sig kunna bedöma andra, intresserar sig för andras privatliv, kritiserar andras åsikter och beteenden, som är dramatiskt centrum för allt och alla, är den som strävar och vill högre, är den som är missförstådd etc., har icke glömt sig själv och har ingen möjlighet att bli antagen till lärjunge.

⁵Förhoppning om att alla finaste och ädlaste känslouttryck och handlingar i det fördolda ska bli uppfattade och uppskattade och få sin belöning, är något som ibland föresvävar aspiranterna. De inse ej, att detta är egoism, att de i stället skulle vara tacksamma för att få uppleva dylikt, som antyder att de äro på väg att glömma sig själva och sin ädelhet.

9.182 Aspirantens arbete på självförverkligandet

¹Långt innan aspiranten kan bli antagen till lärjunge, måste han ha befriat sig från dåliga vanor och olämpliga karaktärsdrag. I de gamla kunskapsordnarna fingo de lära sig att de gjorde detta snabbast och effektivast genom att dagligen meditera över önskvärda egenskaper, i synnerhet de egenskaper som voro motsatta de icke önskvärda. Ifall de voro ovissa om vilka dessa motsatta voro, diskuterade de saken med någon tillförlitlig rådgivare. Det kan nämligen finnas många orsaker till ovanor, och det gäller att finna den rätta, innan man påbörjar meditationen. Detta förutsätter ofta ingående självkänedom, vilken är betydligt sällsyntare än de flesta tro. Människan har en vidunderlig förmåga att bedra sig själv, särskilt ifråga om de verkliga motiven.

²“Aspiranten på lärjungaskap har att gradvis eliminera allting hos sig som utifrån smärtsamt påverkar honom, alla slags lidanden i hans inkarnationshöljen. Han måste uppnå det stadium, där han är oförmögen att känna sorger för sina egna intressen. Han måste göra sitt emotionelhölje till ett redskap enbart för sitt andrajag, utan begär eller önskningar, utan förhoppningar eller fruktan, likgiltig för allt som berör honom själv.”

³Utmärkande för verkliga aspiranten är en djup misstro mot egen förmåga.

⁴Långt innan aspiranten på lärjungaskap kan räkna med att bli antagen, måste han ha lärt sig att acceptera livet sådant det är, sin egen ofrånkomliga begränsning, ha upphört med all upproriskhet mot “ödet” eller sin egen dåliga skörd, missbelåtenhet med livets villkor. Egentligen innebär detta förvärvat förståelse för de olika utvecklingsstadierna i självförverkligandet. Envar befinner sig på en viss nivå, hans eget verk. Det beror på honom själv, om han vill nå högre. Det beror på honom själv, hurudana hans framtida inkarnationer ska gestalta sig. Han är herre över sitt framtida “öde”. Det var betydelsen av gamla esoteriska formeln: ske dig som du vill.

⁵I många inkarnationer förvärvar aspiranten på lärjungaskapet erforderliga egenskaper och förmågor till erforderligt procenttal, tills i en inkarnation alla de yttre förutsättningar förefinnas som möjliggöra övergång till högre utvecklingsstadium. I alltför många inkarnationer hindras aspiranten av klen hälsa, olämplig, oförstående omgivning, förfelad uppfostran och utbildning, vilket ingalunda behöver hindra förvärv av egenskaper och insikter utan trots allt erbjuder tillfällen till nödvändiga erfarenheter. Det är ofta aspiranten icke kan inse, vilken betydelse en dylik skenbart förfelad inkarnation kan äga.

⁶Den esoteriska kunskap aspiranten har om livets mening, om världar, höljen, medvetenheter etc., har han föga nytta av ifråga om det dagliga livets problem, om sättet att tjäna etc. Enligt ett esoteriskt axiom “vet lärjungen, emedan han arbetar”. Ledd av sin latent esoteriska instinkt, av inspiration från Augoeides genom lydnad för dessa maningar, de erfarenheter han därvid gör, leds han steg för steg till den kunskap han behöver, förvärvar erforderliga egenskaper och automatiskt förståelse av sina försök, misslyckanden och skenbart förfelade strävanden. Den insikt han vinner,

den glädje han erfar genom sin pliktmedvetna uthållighet, kompenserar för alla mödor och besvikelser.

⁷De, som studera esoterik och äro aspiranter på lärjungaskapet, böra ge akt på tre mycket vanliga hinder för självförverkligandet (som i regel påverka nervsystemet med mycket beklagliga följder): Självintresse (intresse för egna jaget, egocentricitet), självmärkvärdighet, självtilräcklighet. För dem behäftade med dessa hinder har planethierarkien ingen användning.

⁸Endast i undantagsfall är människan medveten om oundvikliga, neddragande inflytandet från okongenial omgivning, från dem på lägre nivåer, beroende på att det icke är så mycket talesätten som själva "atmosfären" (aurans utstrålning), som verkar i det omedvetna och över längre tid. Många aspiranter ha på det sättet blivit hämmade i sin utveckling.

9.183 Nödvändiga insikter för aspiranten

¹I vilket naturrike, på vilket utvecklingsstadium individen än befinner sig, är han i enheten. För aspiranten på lärjungaskapet gäller det att se alla just i den belysningen. Alla äro vi på vägen mot livets slutmål. Detta är det väsentliga. Allt annat är oväsentligt. Att möta alla med kärleksfull förståelse, hur de än beröra oss, är enda sättet förvärva intuition, essentialmedvetenhet.

²Vi behöva icke bekymra oss om vår medvetenhetsutveckling, icke ens bry oss om en världs- och livsåskådning, ifall vi medvetet leva för utvecklingen, mänskligheten och enheten. Därav följer automatiskt allt det andra: förvärv av alla de egenskaper och förmågor som behövas för lärjungaskapet.

³Esoterikern tjänar på alla sätt: fysiskt, emotionalt, mentalt. Men eftersom han äger speciella förutsättningar att tjäna mentalt, så är den vägen den väsentliga. Tjäna fysiskt kunna alla, emotionalt många, men mentalt ännu få. Och när tjänaren kan välja, väljer han det som han bäst kan göra.

⁴Aspiranten på lärjungaskapet söker en lärare. Läraren söker en medhjälpare, ty han kan utträtta något för människorna endast genom människor. Det finns många viktiga uppgifter – politiska, sociala, ekonomiska, pedagogiska, psykologiska, esoteriska – som människorna behöva hjälp med; många de icke kunna lösa med sina intellektuella möjligheter.

⁵Det är stort misstag att "vänta på" att få bli lärjunge. Lärjunge blir endast den som kvalificerat sig härför. Alla kunna börja med att söka förvärva förutsättningarna. Den som gör sitt bästa får ökad hjälp därtill, ty planethierarkien behöver medarbetare. Utan människor kan den icke påverka människor. Krävs det "offer" för att bli lärjunge, offer av tid och energi, så skulle de som blivit lärjungar (ifall de finge tala) kunna intyga, att de fått riklig "lön för mödan". Men den som förstått behöver inga sådana intyg.

⁶Ett uttryck, som ofta förekommer i esoteriska litteraturen, är "esoterisk lydnad". Det missuppfattas nästan alltid såsom bud och krav pålagda av högre instans och inkräktande på individuella suveräniteten. Något dylikt är emellertid omöjligt, när det strider mot frihetslagen. Med det missvisande uttrycket avses individens ändamålsenliga tillämpning av kunskapen om natur- och livslagar, förståelsen för dessas nödvändighet hos dem som vilja uppgå i högre riken.

⁷Sakkunskap (expertis) förutsätter icke enbart teoretisk utbildning utan även långvarig (experimentell) erfarenhet. Det är denna som saknas hos våra dagars experter. De tro att deras bokliga vishet är allt som behövs. Ett fatalt misstag. Teoriens hållfasthet måste efterprövas och fullständig i erfarenheten. Praktiken ger gedigenheten.

⁸Ju mer individen vet och kan, desto större nytta kan planethierarkien ha av honom i arbetet bland människorna. Akademisk skolning är ingenting att förakta. De flesta sakna förutsättningar för att på egen hand tillgodogöra sig i litteraturen förefintligt vetande.

⁹Mycket, som aspiranten på lärjungaskapet tycker vara misstag och fel och vållar modlöshet och depression, har fysiska och fysiologiska orsaker.

9.184 Ingen kan bli förbisedd

¹Ingen människa kan bli "förbisedd". Envar har sin Augoeides, som vet på vilken utvecklingsnivå hans skyddsling befinner sig, och det finns gott om andra instanser. Dessutom utsänder varje individ ljus och ljud i emotionala och mentala världarna. Vi genomströmmas alla i varje ögonblick av materieenergier av otal slag och avge därför också sådana. Eftersom materia är ljus och energi är ljud, så visa vi vår nivå genom de materieenergier som utströmma från vår aura. Och när dessa effekter nått en särskild styrka, visar detta aspirantens mogenhet för lärjungaskap.

²Det enda vi som människor kunna göra är att söka uppnå högre nivåer genom att förädla det emotionala och utveckla insikt och omdömesförmåga i enlighet med våra latenta egenskaper och förmågor i olika avseenden (visande sig i våra höljesdepartement och våra livsintressen). På vårt okunnighetsstadium lära vi livets läxor i stort sett genom våra misstag, vilka i stället för att nedslå oss böra betraktas såsom nödvändiga och berikande erfarenheter. I stället för att förarga oss böra vi vara tacksamma för dessa tillfällen att lära.

³Vi behöva icke vara ängsliga för att vi icke bli utnyttjade, ifall vi önska bli det, söka förvärva kärleksfull förståelse (i 48:3) och kunskap om verkligheten (åtminstone i 47:5).

LÄRJUNGASKAP

9.185 Inledning

¹Lärjungaskapet har i teosofiska litteraturen av Besant och Leadbeater framställts mycket bristfälligt, så att teosoferna fått en förvrängd uppfattning om detta. I alla händelser ha väsentliga betingelser ändrats efter år 1925.

²Laurencys skrifter äro närmast avsedda för aspiranter på lärjungaskapet och dem som vilja förvärva kausaljagets verklighetsuppfattning såsom grund för riktig livsåskådning. Lärjungar ingå i esoteriska grupper och få såväl individuell som kollektiv handledning av någon i femte naturriket med särskild tanke på att delge essentialjags verklighetssyn. Lärjungarna ha alltså redan bemästrat hylozoiken och äro väl förtrogna med den kunskap som meddelades i de gamla kunskapsordnarnas tre lägsta grader. De ha också en gång för alla vikt sitt liv åt tjänandet av mänskligheten, utvecklingen, enheten, planethierarkien och planetregeringen.

³Med ökade kraven för lärjungaskap följer också ökad kunskap från hierarkien, så att vår tids äldre lärjungar veta mycket mera än sina föregångare och också ha vida större skicklighet i behandlingen av praktiska och psykologiska problem.

9.186 Lärjungen

¹För varje människa, som nått det utvecklingsstadium att hon blivit aspirant på lärjungaskapet, kommer den inkarnation i vilken hon sammanförs med sin esoteriska familj och ingår i denna grupp under ledning av en lärare från planethierarkien. De känna varandra väl, enär de sammanförts i tusentals inkarnationer i alla tänkbara sammanhang och släktförbindelser. De äro nu färdiga att utföra det gemensamma arbete för vilket de skolats genom sina inkarnationer; arbete för mänskligheten eller utvecklingen eller enheten.

²Det finns många sådana grupper (givetvis okända för oinvidga; invigda = lärjungar), som äro verksamma i mänskligheten. Och planethierarkien hoppas att kunna forma dylika i allt större antal, ifall mänskligheten lärt sig något av de lidanden den fått genomgå under de båda världskrigen (åren 1914-1945). Med tillräckligt många sådana grupper i alla "kulturnationer" hoppas planethierarkien kunna åter framträda.

³Snabbaste sättet att utvecklas är för människan att bli redskap (och utbilda sig att bli redskap) åt Augoeides och senare för planethierarkien. Allt efter egna förutsättningar kan man tjäna mänskligheten, utvecklingen, enheten. Allt, som kan göra livet i fysiska världen lättare att leva, gagnar hela mänskligheten. Det finns insatser att göra inom otal områden: politiska, sociala, ekonomiska, vetenskapliga.

⁴Genom att bli redskap utveckla vi automatiskt genom inkarnationerna erforderliga egenskaper och förmågor. Augoeides ser till den saken. Vi få göra erfarenheter i alla slags miljöer och i alla kombinationer av departement i våra inkarnationshöljen och inom alla mänskliga livsområden. Intet mänskligt får förbli främmande.

⁵Ingen kan i innevarande emotionaleon eller, vilket är detsamma, på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium inträda i platoniska idévärlden, kausalvärlden, förvärva kausal medvetenhet, utom såsom lärjunge till planethierarkien. Först i nästa eon, mentaleonen, blir detta möjligt under evolutionens långsamma lunk.

⁶De lärjungar andrajaget utväljer äro sådana, som äga förutsättning rätt använda och nerdimensionera kunskapen så, att den blir fattbar för de livsokunniga. Det kan icke undvikas, att dessa lärjungar ibland misslyckas med sin uppgift och att följden blir en vilseledande ideologi. Det är emellertid icke lärarens uppgift att vare sig leda lärjungen eller rätta hans misstag. "Aposteln" Paulus, ett mentaljag som blivit lärjunge, fick vålla sådan missuppfattning av Christos' lära och därigenom förstöra Christos' verk med ödesdigra följder för hela den så kallade kristenheten, utan

att någon i planethierarkien ingrep. Detsamma har varit fallet med de så kallade reformatorer, som också varit lärjungar men saknade tillräcklig insikt att tillfullo förstå lärarens intentioner. Först essentialjag (46) kunna icke begå misstag, därför att hela planethierarkien svarar för deras insatser.

⁷Lärjungen löper alltid risk att begå allvarliga misstag, sålänge han icke förvärvat kausalmedvetenhet eller eljest är oförmögen att stå i ständig medvetenhetsförbindelse med sin lärare. Han får göra så gott han kan, och resultaten äro sällan de bästa. Värre är det när individer utan att vara lärjungar tro sig om att kunna reformera eller uppträda som profeter och utvalda. Det blir lika många villolärer, som tyvärr nästan alltid vinna anhängare. I det fallet kan man säga, att mänskligheten lever i ett kaos av varandra motsägande ideologier.

⁸Ifall människorna ta sitt förnuft till fånga, gottgöra sin omätliga dårskap att fördriva planethierarkien och återkalla den, få de därigenom helt andra möjligheter att bli lärjungar genom tillfällena till personlig kontakt med dessa visdomens lärare. Även lärjungarna kunna då öppet erkänna sitt lärjungaskap och hjälpa på helt annat sätt med revolutionerande uppfostrings- och utbildningsmetoder, med reform av skol- och universitetsväsen. Icke ens planethierarkien vet, om mänskligheten skall visa sig så förnuftig, även om den givetvis hoppas det bästa och gör vad den kan för att få människorna att intressera sig för sin medvetenhetsutveckling i stället för att fortsätta med sina barnsliga sysselsättningar, illusiva jakten efter guld, ära och makt och sitt odlande av hatet såsom stimulerande livselixir. Skall man döma efter en världshistoria med nästan idel galenskaper, vår tids politiska handlande, religiösa splittring och vår så kallade kultur, finnas föga hopp om något så förnuftigt som återkallandet av planethierarkien.

9.187 Vad lärjungaskap är

¹Man antas icke till lärjunge för att bli snabbare utvecklad utan för att bli lämpligt redskap åt hierarkien i alla tre mänskliga världarna. Att detta tjänande automatiskt medför lärjungens utveckling genom att tvinga honom lösa alltid svåra hjälpproblemen, är en bisak. Genom att uppgå i tjänandet glömmer lärjungen sig själv och sina problem och finner till sin förvåning, att dessa problem lösa sig av sig själva. Människorna ha en typisk tendens att alltid konstra till sina problem utan förståelse för att omedelbarheten och enkelheten är det geniala momentet i handlingen.

²Det är icke de som dyrka Christos planethierarkien söker såsom lärjungar utan de som glömma sig själva, vilja hjälpa olyckliga, ha oförlorbar visshet om högre världar.

³Planethierarkien vill hjälpa mänskligheten att lösa sina verklighets- och livsproblem, vilka mänskligheten omöjligt kan lösa utan hierarkiens hjälp. Därtill behöver hierarkien redskap i fysiska världen, och lärjungaskap betyder, att individen ställt sig till förfogande för denna uppgift (icke för att själv bli "frälst"). Vi måste alla leva för mänskligheten, så att den kan utveckla såväl sitt materiella liv som sin medvetenhet, lösa sina politiska, sociala, ekonomiska problem. Annars går mänskligheten under och får börja om på nytt, som den gjort två gånger förut. Göra vi ingenting, medför detta för vår del, att vi få deltaga i detta nya utvecklingsarbete från barbar-stadiet. Ty mänskligheten skall en gång nå sitt mål, femte naturriket, hur många gånger experimentet än måste upprepas.

⁴Vi ha att motse, att allt fler lärjungar till planethierarkien inkarnera för att hjälpa mänskligheten med dess många olika problem. De förkunna ingen esoterik, som icke är för mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadiet. Det är så många problem, som måste lösas, innan människorna kunna förstå något om högre världar och deras medvetenhet. (Verkligen förstå betyder, att man klart inser systemets överensstämmelse med verkligheten.) Esoteriken kan försvåra arbetet för mänskligheten på civilisationsstadiet, emedan den kan splittra arbetarens medvetenhet och förhindra koncentration på de problem som höra till lägre stadier.

⁵Lärjungen lever icke för att förvärva högre slags medvetenhet utan för att hjälpa

mänskligheten och evolutionen. Vad det blir av honom själv betyder icke det minsta. Han glömmer sig själv för uppgåendet i sina uppgifter. Utvecklingen är en långsam process, och mänskligheten är så förvillad av sina ideologier, att man får vara nöjd, om man kan föra den ett litet steg framåt, hjälpa den lösa något problem, hjälpa några eller någon.

⁶Man kan urskilja tre stadier i lärjungaskapet. Antagen på prov (många stupa på prövningarna). Antagen såsom lärjunge (vilket stadium varar tills individen blivit kausaljag). Ansluten till lärarens aura (såsom kausaljag och essentialjag), tills 45-medvetenheten förvärvats. Ju högre stadium, desto lämpligare redskap för planethierarkien. Detsamma gäller förhållandet till planetregeringen. Ju högre värld andra- eller tredjejaget uppnått, desto lämpligare redskap är det för planetregeringen. Alla äro redskap för högre riken. Allt arbete är frivilligt men icke desto mindre målmedvetet, emedan detta är förutsättning för uppnående av högre riken. Friheten att kvarstanna i lägre rike är ingen frihet, som på något sätt lockar. Det skall en människa till för dylik dumhet.

⁷Även ordet "lärjungaskap" kan missförstås. Man blir icke genast i kontakt med ett 45-jag. Denne har flera essentialjag, som åtaga sig att leda hans många kausaljag att tjänstgöra som vägvisare för de sökande. I den mån dessa göra sådana framsteg, att ledningen bör anförtros åt essentialjag (även de överhopade), få dessa övertaga ansvaret. Människan måste ha kommit långt på vägen mot kausalstadiet, innan överbelastade 45-jaget anser det mödan lönt att införliva individen i sin "ashram", sin grupp av grupper av lärjungar.

⁸Alla äro i ordets vidaste betydelse lärjungar, tills de nått högsta kosmiska riket. Men i vanliga betydelsen avser beteckningen "lärjunge" individen, innan han blivit ett andrajag. Han är sedan i förbindelse med planethierarkien och får tillfälle lära mycket genom att närvara vid diskussioner. Men sådan kunskap, som han enligt lagen för självförverkligande måste skaffa sig själv, får han förvärva genom eget arbete. Endast så blir han självbestämd och utvecklar sin egenart.

⁹Lärjungen till planethierarkien räknas till denna, även om han är ett förstajag. Han erhåller kunskap, som icke är för den stora allmänheten, utan endast för sökare med förståelse för det vetande som förut varit förbehållet de i esoteriska kunskapsordnarna invigda. Detta gäller fortfarande, även om esoteriken fått bli offentlig. Det är endast en ringa del av mänskligheten som har behov av denna kunskap, intresserar sig för den, äger förutsättning att förstå den; och detta beror på individernas utvecklingsnivå. Långt ifrån alla mystiker, klärvoajanter, ockultister, yogier äga möjlighet förstå, äro aspiranter på lärjungaskapet. Många andra äro det emellertid sig själva ovetande, enär de icke varit medvetna sökare utan ägnat sin inkarnation åt att tjäna mänskligheten, utvecklingen, enheten med de förmågor de redan haft. Det finns också många, som äro lärjungar utan att veta det.

¹⁰Kraven för lärjungaskap ha ständigt skärpts och alldeles särskilt sedan esoteriken blivit exoterisk. I Atlantis räckte det med högre emotionalitet (48:3). Sedan esoteriska kunskapsordnarna instiftats, krävdes för lärjungaskap tredje graden i orden. Numera (efter år 1925) måste lärjungen vara mentaljag, ha esoterisk kunskap och leva för att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten. Läraren söker icke lärjungen, utan denne måste tvinga läraren att upptäcka honom genom att förvärva erforderliga egenskaper och förmågor. Lärjungen ger sig icke till känna för utomstående, och att upptäcka en sådan är icke lätt. De flesta, som tilltro sig detta, misstaga sig.

¹¹Planethierarkiens metoder för utbildning av lärjungar ändras efter hand i och med att lärjungarna allmänt förvärvat allt högre grad av medvetenhet och därmed allt större möjligheter till insikt och förståelse. Det är lärjungarna och deras ökade behov, som bestämmer vilka nya metoder som behövas. Lärjungarna utgöra så att säga den förmedlande länken mellan hierarkien och mänskligheten i övrigt. Det är ju också de, som förmedla kunskapen från hierarkien.

¹²Många bli överraskade, när de få höra, att det är först såsom lärjunge till planethierarkien, som människan lär sig tänka. Endast den anses nämligen kunna tänka, som tänker i

överensstämmelse med verkligheten. Och det kan ingen människa. Hon rör sig med spekulationer, trossatser, antaganden, hypoteser, teorier och saknar möjlighet verifiera dessa. Hur viss, hur övertygad hon än är, saknar hon ändå möjlighet till annat än subjektiv visshet. Normalindividerna kan konstatera fakta endast i fysiska världen. Klärvoajanterna med sin objektiva medvetenhet i emotionalvärlden sakna möjlighet avgöra, om de "verkligheter" de tro sig konstatera är annat än produkter av deras egen eller andras skapande fantasi.

¹³Såsom lärjunge får människan tänka om i allt hon godtagit såsom kunskap om verkligheten. Hon kan icke ens avgöra, vad som menas med "frihet", ty det vet endast den som med vetskap om livslagarna kan rätt tillämpa det vetandet. Innan människan kan bli ett andrajag, måste hon kunna experimentellt bevisa detta esoteriska faktum. Det är väl att märka, att vad ett andrajag vet, måste det kunna själv verifiera. Det finns för andrajaget ingenting som heter antagande ifråga om verkligheten i världarna 45-49 inom solsystemet.

¹⁴Lärjungaskapet innebär för lärjungen under flera år i stort sett endast bakläxor. Den perioden kan utsträckas över flera inkarnationer. Att lärjungen utgör en belastning för läraren, bör han ha klart för sig. Detsamma gäller för dem som ha till yrke att undervisa och handleda barn och ungdomar. Att handleda barbarer (ty det är de flesta i den åldern) är för många ett martyrskap.

¹⁵Ingen kan inträda i platoniska idévärlden, bli medveten i kausalvärlden, utom såsom lärjunge till planethierarkien. Såsom lärjunge kan han förvärva "intuition" och mottaga ideer från idévärlden. Såsom lärjunge räknas han till planethierarkien och kan umgås med dess medlemmar. Det finns medlemmar i planethierarkien inkarnerade. Men de är oåtkomliga för nyfikenheten och är till endast för sina lärjungar. Betecknande för Rudolf Steiners andliga status var, att han icke hade någon chans att få personligen sammanträffa med nuvarande inkarnationen av stiftaren av rosenkruzarorden.

¹⁶Gentemot vissa teosofiska missuppfattningar hävdas, att lärjungen är hänvisad till sig själv och endast i vissa speciella fall får efterfråga lärarens åsikt. Man har gjort stort nummer av och som alltid misstolkat uppgiften, att lärjungen på visst stadium får privilegiet att konsultera lärarens kausala undermedvetenhet. Så utan vidare är det icke tillåtet. Det beror på, om det sker vid arbetet för andra och är av betydelse för gruppen. Teoretiska problem få icke lösas på det sättet. Kausaljag få icke begagna den utvägen längre.

¹⁷Den, som genom jämförelse med och prövning av idiologierna kommit till resultatet, att hylozoiken är den enda hållbara arbetshypotesen, är förmodligen också aspirant på lärjungaskapet till planethierarkien, har lärt sig vara skeptisk mot andras världs- och livsåskådning, skeptisk mot egna infall, skeptisk mot alla röster från emotionalvärlden, skeptisk mot alla anspråk på överlägsen andlig visshet. Det vimlar av världsfrälsare av alla slag i både fysiska och emotionala världarna. Och alla ha de fel. Deras förkunnelse må aldrig så väl överensstämma med esoteriska kunskaperna om verkligheten och livet (som de uppsnappat och tillgodogjort sig), men bara det enda faktum, att de på något sätt framträda såsom lärare med personliga anspråk på riktig kunskap är fullt tillräckligt för att avslöja deras anspråk såsom falska. Detsamma gäller alla dem som stifta ordnar, grunda organisationer, bygga tempel etc. Det gör ingen lärjunge till planethierarkien. Han är ett opersonligt redskap; hans förkunnelse är icke hans egen; han vädjar till sunna förnuftet och andras självständiga efterprövning; propaganda och allt slags övertalning är utesluten. Han framlägger sin sak att individuellt prövas, godtas eller förkastas. Han medverkar icke till några sammanslutningar. Alla sådana bli förr eller senare exklusiva, hur mycket de än tala om gemenskap. Alla utgöra en enhet, om de veta om det eller ej, och annan enhet är icke den sanna enheten. Att det alltid måste finnas grupper i arbetet för nödvändiga livsändamål i manifestationsprocessen och medvetenhetsutvecklingen, är en helt annan sak, men de är alla grupper i enheten.

9.188 Vem blir lärjunge?

¹De i planethierarkien se genast, när en människa kan bli en faktor i utvecklingens tjänst, och göra vad de kunna för att befrämja hennes strävanden. Många äro omedvetet deras redskap. Det betyder ingalunda, att de särskilt uppmuntra någon att söka bli lärjunge. Därför fordras också i regel andra kvalifikationer. Man kan vara "en god arbetare i vingården" utan att vara lärjunge.

²Men skall man bli antagen till lärjunge, måste man långt innan, som aspirant, ha visat sig villig att tjäna mänskligheten. Varje antagen lärjunge har således under många inkarnationer varit en livets tjänare. Det är först när lärjungaskapet visar sig vara den faktor, som sätter individen i stånd att ännu bättre tjäna, som frågan blir aktuell för de övervakande instanserna. Finnas då även de egenskaper och förmågor, som erfordras för snabbare medvetenhetsutveckling, får individen undergå särskilda prov, som visa hans stabilitet.

³Utfalla dessa prov till övervakarnas belåtenhet, blir han också antagen såsom möjlig lärjunge. Därmed har han vissa utsikter att bli direkt godtagen av läraren, som får göra det på eget ansvar utan att behöva erhålla tillstånd därtill av planethierarkien. Erbjuder sig då ytterligare ett 45-jag "att stå fadder", anmäls han för bodhisattvan, som avgör frågan, om lärjungen kan bli godtagen av hierarkien och räknas såsom ansluten till denna. I regel bör då lärjungen kunna bli kausaljag inom sju inkarnationer och därmed erkänd även av planetregeringen.

⁴Det är ingalunda så lätt som bland andra många teosofier tyckas tro att bli kausaljag och andrajag. Planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K., inskräper detta hos sina lärjungar. De flesta av dem ha många inkarnationer kvar, innan detta blir möjligt. Och han tillägger, att särskilt de, som tro sig vara snart färdiga, därmed visa att de äro offer för illusion.

⁵Det är tur för de flesta, som tro sig färdiga för lärjungaskapet, att de icke bli antagna ens på prov. De skulle icke uthärda de proven. Finns någon rostfläck i stålrustningen, går pilen in och människan stupar. Och hur mångas pansar är icke av papp?

⁶Icke ens alla mentaljag ha utsikt bli antagna såsom lärjungar. De måste även ha förvärvat fundamentala egenskaperna till närmare 50 procent, vilket icke är litet på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Nyantagna lärjungar måste vara beredda att prövas beträffande fastheten av dessa egenskaper. Augoeides' uppgift blir att genomföra proven, och de äro icke lätta att bestå. De kunna gälla såväl yttre som inre förhållanden, även närmaste omgivningens inställning. Det gamla symboliska talesättet "leda människornas hjärtan såsom vattenbäckar" visar sig vara bokstavligen sant. Augoeides kan påverka vilka han vill till att intaga vilken inställning han önskar och anser nödvändig.

⁷Man kan antagas till lärjunge, när man själv kan arbeta på egen hand utan att vara lärjunge och utan att räkna på lärjungaskap. Man antas till lärjunge, när man såsom mentaljag lärt sig samarbeta med en grupp på rätt sätt (obrottslig sammanhållning utan kritik av andras uppfattningar och levnadssätt) och när en sådan grupp kan bildas i och för ett gemensamt arbete planethierarkien önskar få utfört.

⁸Detta är således något helt annat än som motsvarar gängse begrepp om lärjungaskap. Allting förändras och även sättet för lärjungaskap. Denna nya metod, antagen år 1925, sammanhänger med planer på ett nytt femte naturrike, som icke utgör del av planethierarkiens organisation. De, som äro färdiga att bli andrajag, få förbereda sig på att själva bilda ett eget rike med gemensamt arbete för mänskligheten. När man duger till detta, är man färdig för lärjungaskap, vars viktigaste uppgift är att hjälpa mänskligheten att lösa sina problem.

9.189 Omedvetna lärjungar

¹Det finns tusentals lärjungar inkarnerade, som icke veta om att de äro lärjungar. Varken Winston Churchill, Franklin Roosevelt eller Dag Hammarskjöld visste om sitt lärjungaskap. Det finns många som ana att de äro lärjungar men icke bry sig om det; många som leva ett tjänandets liv utan att veta något om esoteriken. Omedvetna lärjungars status framgår av deras livsförståelse

och förverkligande samt att de vid första bekantskapen med verkliga esoteriken omedelbart inse dess överensstämmelse med verkligheten.

²För dem är huvudsaken att få tjäna mänskligheten i något avseende: politiskt, vetenskapligt, kulturellt etc. Däråt ägna de alla sina krafter. Det är sådana planethierarkien behöver; icke sådana som tänka på egen utveckling. Att den tjänande inställningen snabbast utvecklar dem, är en helt annan sak, som de icke fundera på. De glömma sig själva och befria sig därmed automatiskt från sitt förstajag, denna "black om foten" för dem som vilja ingå i enheten. Därmed har Augoeides "fått sin chans", och den försummar han inte.

9.190 Förutsättningar för lärjungaskap

¹Innan jaget i förstatriaden beslutar sig för att till vilket pris som helst bli ett andrajag, måste det ha förvärvat alla förutsättningarna därför. Många inbilla sig färdiga för lärjungaskapet utan aning om dessa krav: förvärv av attraktionens egenskaper till hög procent, mentalt behärskande av emotionala och fysiska medvetenheten, perspektivmedvetenhet, vilja till uppgivande av allt i förstajaget, vilja att leva för att tjäna. Och allt detta under de svåraste förhållanden.

²Det talades om de fruktansvärda prov individen måste genomgå för att bli invigd i allt högre grader. Det var symboliska talesättet för de svårigheter i alla livsomständigheter med sjuk kropp och motstånd från alla i omgivningen. Visst finns det komensationer, men proven äro av sådant slag, att endast de på gränsen till kausalstadiet uthärda dem. Inga, som tro sig färdiga och självmant erbjuda sig för dylika prov, skulle kunna uthärda dem. Lärjungaskap är ingen vilotid. Det kräver allt hos människan. Kanske den medvetenhetsutveckling, som normalt motsvarar tio tusen inkarnationer, skall avverkas på ett tjugotal med slutkvittning av all gammal skuld. Den rätte aspiranten frågar icke efter hur många inkarnationer det kan taga, bara han får tjäna.

³Först och främst måste jaget till fullo ha insett värdelösheten av emotionala illusionerna och mentala fiktionerna. Dessa äro på hithörande nivåer nödvändiga hjälpmedel för medvetenhetsaktiveringen men surrogat i kunskapshänseende. Jaget, centrat i det högsta mentala (47:4), kan icke längre tjasas, bländas av något lägre. Det finns ingenting i de mänskliga världarna som jaget åtrår. Jaget är färdigt att uppleva en kausalintuition. Sedan vet det vad kunskap är och måste ha den. Andra komma i kontakt med essentialmedvetenheten, uppleva vad enhet är och att de måste ingå i enheten.

⁴Sålänge man kan fångas av något i de mänskliga världarna, är man icke färdig som förstajag och kan ej räkna på att bli lärjunge. Men även den som är färdig måste fylla sina plikter i alla avseenden, som om dessa plikter vore ens enda livsintresse och detta oberoende av yttre omständigheter. Det får ej finnas några som helst ursäkter för egna brister. Sådana brister finnas hos alla, tills vi blivit andrajag.

⁵Förutsättning för lärjungaskap är högsta emotionala och mentala kapacitet samt självförvärvat tillit till Lagen (kända eller okända natur- och livslagar). Det finns intet godtycke i högre rikens lagtillämpning.

⁶"I lugn och tillit skall du finna din styrka." Därmed antydes en av förutsättningarna för lärjungaskapet, resultat av kontakten med Augoeides. Lugn avser det emotionala och tillit det mentala. Den, som förvärvat denna tillit (vårt eget verk genom meditation), har nått den säkra hamnen.

⁷En lärjunge måste ha uppnått det emotionalstadium, som utesluter vad folk kallar "förälskelse", i vilken individen förlorar sin frihet och blir slav under någon annan. Han måste bli herre över sin attraktion, icke slav under den. Tecken på slaveri äro alla slags "hat", såsom avund (svartsjuka) etc., samt emotionalt beroende, partiskhet, oförmåga av opersonligt, sakligt bedömande (analys). Det är detta slaveri, tillhörande lägre emotionalstadiet, som alltid gjort individen till narr, förvånat utomstående och framkallat deras löje.

⁸De flesta identifiera sig med sina höljesmedvetenheter och äro dessas slavar, ofta alla tre

höljenas (fysiska, emotionala, mentala). Icke förrän man kan behärska dem, är man färdig för lärjungaskapet. Till saken hör att många tro sig färdiga, som aldrig fått genomgå de provningar som utgöra hållfasthetsprovet.

⁹De flestas monad är centrad i höljenas solarplexuscentrum. För att kunna bli lärjunge måste monaden centra sig i hjärtcentrum. Därtill fordras förvärv av attraktionens egenskaper. Den teoretiska kärleken måste ersättas med den praktiska, som ger förståelse, bortser från misstag, fel och brister, ej tillåter söndrande tankar utan omger alla med den enhetskänsla vars källa är enhetsvärlden. Aspiranten på lärjungaskap måste ha förvärvat så mycken självkänedom att han inser, vilka egenskaper han saknar och arbetar på att förvärva dem i daglig meditation.

¹⁰Hängivenhet för andras välfärd är fundamentalt krav.

¹¹“Den som vandrar vägen är ej till för egen skull utan för andras.”

¹²Innan esoterikern blir lärjunge (varmed i detta fall avses medveten lärjunge till någon medlem av planethierarkien), måste han noga beakta följande fyra aktiva faktorer: Augoeides, monaden i triadhöljet, kunskapen i mentalhöljet och kärleksfulla förståelsen för alla i emotionalhöljet. De utgöra den fundamentala grunden för en bestående kontakt med andrajaget via centra i kausalhöljet.

¹³Det är i emotionalvärlden, som individen måste lära sig skilja mellan vad som är sant och falskt, mellan verkligt och överkligt. Det är ett esoteriskt faktum, som spiritualister, ockultister, yogier icke insett. Det kunna de icke inse, därför att de själva äro offer för sina vilseledande antaganden.

¹⁴Först sedan de lärt sig detta, kunna de i mentalvärlden (mentalmedvetenheten) lära sig skilja mellan fiktioner och verklighetsideer, en sak de måste kunna för att bli antagna såsom lärjungar till planethierarkien.

¹⁵Lärjungen förutsättes vara förtrogen med esoteriska världs-åskådningen (tillvarons materiaspekt), så att han kan helt koncentrera sig på tillvarons medvetenhetsaspekt.

¹⁶För att kunna bli kausaljag måste man ha förvärvat kunskap om och lärt sig behärska materierna och energierna i fysiska, emotionala och mentala världarna. Att det även för mentaljagen på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, eller kanske riktigare okunnighetsstadium, kräver några inkarnationers energiskt arbete under erfaren lärares ledning, borde icke vara svårt att inse. Det lönar sig föga att på egen hand ge sig in på företaget. Det klokaste en människa kan göra är att bli villigt redskap åt femte naturrikets individer genom att i mån av förmåga tillämpa livslagarna, särskilt frihets-, enhets-, själv- och aktiveringslagarna.

¹⁷Förutsättning är obegränsad tillit till läraren; att han vet och kan och oombedd gör vad han får. Sedan beror allt på lärjungen själv. Ytterligt få lärjungar utnyttja alla sina möjligheter och tillfällen, och därpå beror antalet inkarnationer.

¹⁸Den lydnad läraren måste kräva av sin lärjunge utgör intet inkräktande på dennes fria vilja. Lydnaden innebär, att lärjungen noggrant följer de anvisningar han får för att kunna tillägna sig de metoder som erfordras för förvärv av högre slag av medvetenhet. Den som ej vill lyda lär sig ingenting, och den kan läraren icke hjälpa.

9.191 Nödvändiga egenskaper och förmågor

¹Orubblighet är en egenskap lärjungen måste äga. De prov han får genomgå kräva ståndaktighet, när allt omkring honom rasar. Lugn, tålmod, uthållighet fordras av den som skall kunna tala rätt, avvakta insikten om rätt handlande och rätta vägen att gå.

²Tacksamhet är en egenskap man måste ha förvärvat till hundra procent. Otacksamhet (frånvaro av tacksamhet för allt i livet) är absolut hinder för lärjungaskap. Att ta emot något som en förvärvat rättighet är totalt förfelad inställning, som är dålig sådd för framtiden. Vi häfta i skuld till alla, som visa oss minsta vänlighet. Vi sakna möjlighet tala om karma i dylika fall. De som så göra förmå ej förstå esoteriken, även om de kunna Laurency utantill.

³En annan viktig egenskap är den sanna ödmjukhet, som följer av insikten om vår gränslösa livsokunnighet och de många nivåer vi genom inkarnationerna ha att uppnå. Den som tror sig vara vis är en narr.

⁴Med det för många stötande gamla uttrycket “taga himmelriket med storm” menas givetvis den oryggliga, tillspetsade målmedvetenheten.

⁵För att kunna bli andrajag måste individen bli “gudomligt likgiltig” för vad som sker med förstajaget; paradoxalt uttryckt: ingenting kan hända honom vad som än händer honom. Det är en av de viktigaste egenskaperna att förvärva och förutsätter i sin tur livstillit och lagtillit. Man frågar icke efter sina känslotillstånd. Man fullgör glad alla sina förpliktelser men är “innerst inne” osårbar, oberörd, oåtkomlig.

⁶Det visar att individen förstått: att han är ett jag, en monad, och att jaget i kausalhöljet är oåtkomligt; att jaget icke är identiskt med sina inkarnationshöljen; att höljena endast äro redskap för jagets medvetenhetsutveckling och förnyas med varje inkarnation; att jaget bemästrat dessa höljens tendenser och blivit herre över dem, oberoende av de krav som på grund av den vanliga fel-aktiga livsinställningen yttra sig i dessa höljen.

⁷Hur skulle det vara möjligt för oinvigda att förstå evangelielegenden om Getsemane? En historisk gestalt. Insikten att det avsåg den fulländade “gudomliga likgiltigheten” för vad som sker med personligheten. Viljans totala överensstämmelse med Lagen. Uppnådd gudomlighet (43-medvetenhet) med tillgång till planetregeringen.

⁸Till andra departementets förmågor, som aspiranter på lärjungaskapet måste förvärva, höra vision, samarbete, enhet, opersonlighet, offervilja, uthållighet och skapande aktivitet. När jaget förvärvat medvetenhet i sitt triadhölje, lär det sig att med sina kausala ideer och energier dirigera sina mentala, emotionala och fysiska medvetenheter och kvalificerar sig därmed för lärjungaskapet.

9.192 Vad lärjungen får lära sig

¹Strax efter antagandet får lärjungen genomgå en elementär kurs i verklighetsuppfattning med syftet att befria honom från mänskligt vetande i den så kallade världshistorien (religiösa, sociala, kulturella fiktioner), allt mänskligheten godtagit såsom sanning i allt icke direkt konstaterbart i fysiska världen. Han får befria sig från förstajagets idiosynkrasier, inbilskhet, självupptagenhet, önskan bli ett andrajag etc., och lära sig leva för andra, utvecklingen, enheten.

²När aspiranten blir antagen såsom lärjunge, får han vetskap om vilka departement som finnas i hans höljen, första förutsättning för att förstå vilka slags energier i höljena han har att betjäna sig av.

³Lärjungen får lära sig att uppfatta de energier som ständigt strömma genom höljenas centra, urskilja varifrån vibrationerna komma (genom andratriadens tre enheter etc.), och ändamålsenligt använda de olika energierna. Han får lära sig att rätt begagna triadhöljets energier. Härför erforderlig oavbruten uppmärksamhet kan få återverkningar på organismen, varför lärjungen måste unna denna noggrann, automatiserad skötsel och vid trötthet koppla av uppmärksamheten.

⁴När han lärt sig behärska medvetenheten och energierna i sina inkarnationshöljen, lärt sig skilja mellan livsenergien från tredjetriaden och medvetenhetsenergien från andratriaden, kan han allt bättre tillgodogöra sig dessa två energislag och rätt använda dem.

⁵Människans höljen genomströmmas av energier, som göra att höljena dels utstråla, dels attrahera. Detta påverkar människans val i flerfaldiga avseenden, bestämma hennes umgänge etc. När människorna förvärvat kunskap om sina höljen och ägna sig mer åt studiet av esoterisk psykologi, komma de också att bli känsligare för andras vibrationer (utstrålning eller magnetisk attraktion). Alla påverka vi varandra, mest omedvetet. Och varje kontakt med en människa har sin effekt.

⁶Om allt detta äro människorna ännu okunniga. Lärjungen får så många nya insikter, att han

såsom förstajag inser visheten i Sokrates paradox, att han visste att han ingenting visste.

⁷Lärjungen får lära sig, att den sinnesförfattning, som tar sig uttryck i glädje, lycka, munterhet, sällhet, är av största betydelse för såväl medvetenheten som energiaspekten och organismen. Den befriar från och löser komplex; underlättar organismens hela arbete, särskilt allt som har samband med matsmältningsorganens arbete.

⁸Lärjungen lär sig, att utveckling innebär ett övervinnande av eljest ofrånkomliga brister, och vilja vi hjälpa, måste vi hålla blicken stadigt fäst på det goda för att detta skall få förstärkning, icke se bristerna och förstärka dessa. Däri ligger vårt ansvar och vår goda eller dåliga sådd. De flesta så i stort sett endast dålig sådd och försvåra för sig själva på många sätt. Med den tendensen och de anlagen skall man icke räkna på att få bli infödd "i ädlare omgivning". Lika dras till lika.

⁹Lärjungar få lära sig bortse från allt som skiljer och uppmärksamma endast det som enar, är gemensamt. Detta har väl sagts till leda men kan icke sägas för ofta, ty det är en nödvändighet och förutsätter för övrigt många attraktionens egenskaper. Det innebär icke endast vid tolerans utan även en positiv inställning till olikheterna, baserad på förståelse för att det finns skillnader i utvecklingsnivå, temperament, departement och livserfarenheter. Det visar sig, att "de goda egenskaperna" (framför allt tålmod, uthållighet och förmåga att stå ut) sällan förvärvats till så många procent, att proceduren är friktionsfri. Självförverkligandet visar sig innebära ett metodiskt och systematiskt arbete. Med mental inaktivitet, bekvämlighet, lättja blir det inga framsteg. Det gäller att upptäcka egna bristerna och avskaffa dem, icke bortförklara eller ursäkta dem. Alltför "intensiva själar" böra emellertid ihågkomma, att individen måste ha fördrag även med sig själv. Man blir icke "färdig" med en gång. Självplågeri är lika förfelat som martyrskap och stirrandet på egen ofullkomlighet. Sinne för proportioner måste utvecklas, humor, glädje, lycka odlas.

¹⁰Lärjungen får lära sig att nalkas individen med kärleksfull förståelse, hur förvänd denne än är. Men allmänna företeelser har han full rätt att angripa och avslöja. Ett exempel på hur skarp den annars överseende D.K. kan vara må lämnas: "Det är utläggningarna i andra och tredje hand, som bära ansvaret för det idiotiska tilltaget med de nuvarande ockulta världsorganisationerna."

¹¹Lärjungen får lära sig konsten att tiga. Det betyder något mycket mer vidsträckt än som framgår av uttrycket som sådant. Det betyder att förstå, när man bör tala och vad man bör säga, anpassat efter åhörarnas uppfattningsförmåga. Det rör även själva tänkandet, icke endast talet, innebär alltså tankekontroll.

¹²Beträffande de storas esoteriska namn uppmanas lärjungarna att nöja sig med initialerna. Yttrandet av namn framkallar nämligen för de berörda störande vibrationer i emotionala och mentala världarna och motverkar deras arbete.

¹³Lärjungen får lära sig att tänka på vem han talar med och anpassa sitt språk efter förefintlig uppfattningsförmåga. Att tala esoterik med "oinvigda" är att kasta löje över kunskapen. Därmed sammanhänger, att han aldrig talar om sig själv och sitt utvecklingsstadium. Det är en hemlighet han delar med sin Augoeides och sin lärare i planethierarkien. Att uppge sitt stadium var ett mycket stort misstag Besant begick och efter henne Leadbeater, vilket skadat teosofiens sak, liksom allt pratet om "initiationer". Initiation är ceremoniellt erkännande av uppnått utvecklingsstadium och angår inga utomstående.

¹⁴Lärjungen får lära sig skilja på de olika utvecklingsstadierna, bestämda av kausalhöljets ålder. C:a 40 procent av mänskligheten har kausaliserat på vår planet i denna eon, för c:a tjugo miljoner år sedan. Hos dessa finns ingen mentalitet att arbeta med. Totalt förfelat är att vädja till ett förnuft som icke finns. De behöva bli orienterade ifråga om det verkligt åtråvärda, icke om vad som är förnuftigt. Viktigt är också att skilja mellan fyra grupper: dem som endast kunna säga efter, dem med enklaste slutledningstänkande, självständigt tänkande och princip tänkare.

¹⁵Ett alldagligt psykologiskt misstag intelligentian begår är att i umgänget med dem på emotionalstadiet (flertalet) vädja till förnuftet. I stället ska de vädja till känslan. De stora folktalarna, de verkliga demagogerna, äro mästare i den konsten. De spela på folks känslor som en

skicklig musiker på sitt instrument. Filosofen Schopenhauer hade en livslång erfarenhet av att han icke kunde göra sig förstådd, hur enkelt han än strävade att uttrycka sig. Han fann ständigt till sin överraskning, att hur lågt han än försökte sänka sig, hade han överskattat uppfattningsförmågan. Denna insikt är av stor betydelse för dem som vilja hjälpa människorna.

¹⁶Lärjungen lär sig skilja mellan objektiv iakttagelse och kritik, vilket de flesta icke kunna. Kritik är utslag av repulsion och är alltid personlig. Kritik alstrar en tankeform, och det är genom den man ser och bedömer. Ifall man alls medger andras goda egenskaper, nedvärderar man dessa. Fel och brister dominera vid en eventuell avvägning av brister och förtjänster.

¹⁷Lärjungen lär sig bedöma företeelser och människor alldeles opersonligt och sakligt. Bedömning är förutsättning för rätt uppfattning och för möjlighet att hjälpa. Det finns mycket, som han ej behöver veta eller ha någon uppfattning om alls. Även däri visar sig urskillningsförmågan.

¹⁸Människans undermedvetenhet är summan av vad hon varit i det förflutna, i nuvarande och förgångna inkarnationer, vad hon tänkt, känt, sagt och gjort. Denna undermedvetenhet intar största delen av hennes omedvetna. Övermedvetenheten har hon icke gjort mycket för att aktivera. Att blicka ner i det undermedvetna kan förliknas vid att "se ner i en avgrund" av villfarelser och ogärningar. Det som människan mest fruktar och avskyr hos andra (och dömer) är det som tar största platsen i hennes egen undermedvetenhet, visar henne vad som ännu finns att övervinna. Lärjungen får lära sig att se sig sådan han är och godtaga även det fruktade och avskydda, även såsom en del av mänskligheten, ty endast därigenom kan han befria sig från det förflutnas makt.

¹⁹Lärjungen får även en liten glimt av hur "karma" verkar i olika förhållanden.

²⁰Lärjungen får lära sig, att han icke är sina höljen. Dessa äro avsedda att bli hans lydiga redskap, och deras egna reaktioner får han lära sig att förstå. Därigenom lär han sig också bättre förstå andra, vilkas reaktioner också böra lämna honom oberörd.

²¹Ett esoteriskt talesätt lyder: "Jaget måste lära sig att tiga gentemot sitt förstajag." Låt det väsnas; ingenting att fästa sig vid. Esoterikern hyser ingen som helst högaktning för sitt lägsta jag. Det finns ingen anledning till självbeundran.

²²Lärjungen får lära sig iakttaga opersonlighet, en "gudomlig likgiltighet gentemot andras uppfattning. Däri ligger icke den vanliga likgiltighet som flyr allt "otrevligt", är likgiltig för andras mening, känner sig överlägsen. Tvärtom mottar den allt som erbjudes, lär vad den kan lära, stötes icke bort av personlig reaktion. Detta innebär utmönstrande av fördom, av egna fixa ideer, av personlig tradition, av förstajagets idiosynkrasier.

²³Lärjungen får lära sig att säga farväl till allt som synes honom värdefullt i livet. Allt måste omvärderas. Hans sinne måste helt fyllas av föresatt uppgift. Han måste helt och fullt acceptera egna och allmänna livets villkor. Sålänge det finns spår av upproriskhet mot "ödet", missnöje med yttre förhållanden, önskan att ha det annorlunda, kritisk inställning till människorna på deras givna nivå, är upplevelse av enhet med livet omöjlig. Han måste inse egen begränsning och ta livet som det är och blir, vara i harmoni med livet.

²⁴För aspiranten är "som om"-metoden av stor betydelse vid meditation. Attraktionsenergierna väckas till stegrad aktivitet, när individen betraktar sig som om han vore det han åstundar att bli. Genom att tänka, känna, leva sig in i ett högre stadium, dras man, om än omärkligt, lyfts man till allt närmare kontakt med den värld (med dess vibrationer) man söker.

²⁵Även lärjungarna få lära sig att i största möjliga utsträckning använda det tekniska förfaringssättet: "som om". Det är en oerhörd "psykologisk" hjälp. Det är berättigat också därför att individen genom sin delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten alltid potentiellt är (gud immanent) vad han aktuellt skall bli (gud transcendent). "Du är potentiellt ett andrajag, tänk och känn och handla, som om du redan vore det!" är alltså rådet. Det har ingenting med självbedrägeri att göra, betyder ej att man inbillar sig vara ett andrajag. Man är fullt medveten om att det endast avser ett "som om", att det är ett psykologiskt knep, en hjälp. Givetvis är metoden ej för alla, icke

för logiker, som vägra använda "psykologiska trick". Planethierarkiens råd äro emellertid värda allt beaktande. Erfarenheten skall bekräfta denna metods berättigande. Den är en stimulans, som motverkar känslan av oförmåga och hjälplöshet.

²⁶Lärjungen får lära sig att "hushålla med tiden", att tid är dyrbar, att slöseri med tid ökar antalet inkarnationer, visar oförmåga både att planera ett arbete och genomföra det, är tecken på bristande självdisciplin utan vilken jaget aldrig kan lära sig behärska sina höljesmedvetenheter.

²⁷Tidsfaktorn, sättet att använda tiden för förvärv av kunskap, insikt, förståelse, förmåga och rätt använda denna insikt ("goda egenskaperna"), är väsentliga faktorn ifråga om antalet inkarnationer. Ju mer metodiskt och ändamålsenligt man använder tiden, desto snabbare utvecklas man, desto färre inkarnationer behöver man.

²⁸Lärjungen får lära sig att leva "rytmiskt", själv upptäcka sina rätta verksamhets- och vilotillstånd (vila från dagliga exoteriska arbetet; ej att förväxla med behovet av sömn). I regel visar det sig, att de fem dagarna kring fullmånen (två dagar före och två efter) äro de lämpligaste viloperioderna. De äro också de tider, då lärjungen lättast kan komma i kontakt med sin oerhört upptagna lärare i planethierarkien.

²⁹Lärjungen får lära sig att under alla förhållanden vara aktiv, alltså raka motsatsen till spiritualisterna, som i tillstånd av passivitet utlåna sin organism med dess eterhölje åt andra. Vill man hjälpa dem i emotionalvärlden, så skall det ske genom egen emotional objektiv medvetenhet under objektiva kausalmedvetenhetens kontroll.

³⁰Lärjungen får lära sig upptäcka sju olika evolutionstendenser i mänskliga medvetenhetsutvecklingen: tendensen till syntetisering, tendensen till visualisering, tendensen till självinitierad medvetenhetsaktivitet, tendensen till planering, tendensen till penetration, tendensen till idealisering, tendensen till motsättning (polarisering).

³¹Tendensen till syntetisering är den evolutionsfaktor som möjliggör införlivandet av allt högre slag av medvetenhet i självmedvetenheten, tillägnandet av allt större procent av kosmiska totalmedvetenheten. Den möjliggöres genom högre rikens attraktion på lägre, en attraktion utgående från högsta kosmiska riket. I individens triadkedja verkar den tredjetriadens attraktion på andratriaden och andratriadens på förstatriaden.

³²Tendensen till vision. Däri ligger omedvetna strävan efter "mera ljus", medvetet förvärv av insikt och förståelse, vetenskaplig forskning etc. Den är grunden till framåtskridandet. "Utan vision gå folken under."

³³Tendensen till aktivitet: fysisk, emotional, mental, från instinkt genom intelligens till intuition. Man kunde även kalla den tendensen till skapande, fantasiens skapelser när den tar hand om visionen, söker en mening i skeendet, förklaring av tillvaron.

³⁴Tendensen att planera, ordna, organisera, strävan efter allt större ändamålsenlig-het.

³⁵Tendensen till penetration, att tränga in i ett verklighetsområde, ett kunskapsområde, uppleva det genom identifikation. Det är en utpräglat mental aktivitet, ett analytiskt urskiljande (ej att förväxla med vanliga kritiska förmågan) ett skede vid övergången från intellekt till intuition.

³⁶Tendensen till idealisering, längtan efter något att beundra och efterlikna, ett fantasiens ideal med strävan till förverkligande, nå utöver det uppnådda och slutligen utöver det mänskliga.

³⁷Tendensen till polarisering (förståelig först i andrajagets medvetenhetstendens), till synes paradoxal strävan till enhet genom motsättning, en allt mer förfinad urskillningsförmåga (i emotionalmedvetenheten såsom motsatspar med en allt smalare väg in i valet).

³⁸Lärjungen får lära sig att icke besvära sin lärare med frågor, får lära sig att leva utan sin lärare och utan tanke på honom, får lära sig att leva för att hjälpa sin lärare med vad han kan i arbetet på mänskligheten. Ju mer han lever för att tjäna, desto mer energi får han automatiskt från planethierarkien genom sin Augoeides.

³⁹Lärjungen får lära sig, att ingen någonsin har rätt att ställa anspråk på dem i högre riket. Varje dylikt antagande visar okunnighet om Lagen. Alla få vi skörda vår goda sådd, så belönade

bli vi alltid. Men hur belöningen kommer och när, veta vi ingenting om; i regel aldrig som vi tänkt oss. Lärjungen gör klokt i att icke ens räkna med någon uppmuntran från läraren. Det är uppmuntran nog att han fått bli lärjunge. Läraren vet vad lärjungen behöver, så ingen lärjunge ber läraren om någonting. Det vore bevis på bristande tillit.

⁴⁰Det vore stort misstag tro, att vi genom lärjungaskapet bli befriade från livets besvärligheter. Vi bli lärjungar för att bättre kunna tjäna livet och bli allt bättre redskap för dem i högre riken, som bättre än vi kunna avgöra, hur vi bäst kunna tjäna.

9.193 Lärjungen frågar icke läraren

¹Den för viss inkarnation särskilt godtagne lärjungen frågar eller ber aldrig sin lärare om något, och detta av flera skäl. Dels får han veta vad han behöver veta och inga onödigheter; det mesta finns för övrigt redan publicerat. Dels vet läraren allting om lärjungens medvetenhetsyttringar, så att han kan lämna hjälp eller svara på fråga ifall så behövs. Dels vet lärjungen att han inte kan fråga förnuftigt, ty det förutsätter att han redan har svaret. Direkt vädja om hjälp får lärjungen göra endast vid oöverkomliga svårigheter i tjänandet, aldrig för egen del och aldrig på grund av vanlig vetgirighet.

²Vetgirighet kan vara en god sak. Men det finns oändligt mycket man icke behöver veta och som endast hindrar individen att hålla sig till det väsentliga: att leva ändamålsenligt och målmedvetet.

³Det är alltså ingalunda så, som "oinvigda" tro, att lärjungen kan utnyttja sin lärares vetande för att få lösningen av alla slags problem till skänks. Lagen för självförverkligande (gällande även för hela mänskligheten) innebär, att förstajaget självt måste lösa de problem som det kan lösa både i nuet och i framtiden. Varje rike har att lösa sina problem. Mänskligheten får endast sådan kunskap till skänks som innehåller problem förstajaget aldrig kan lösa. Den kunskap, som kan förvärfvas i människans världar med människans olika slag av medvetenhet, måste mänskligheten förvärva utan hjälp.

9.194 Lärjungen lär sig att se till medvetenhetsaspekten

¹Lärjungen uppmanas att icke intressera sig för människornas materiaspekt, utan för deras medvetenhetsaspekt och deras jags speciella behov. Det betyder naturligtvis icke likgiltighet för andra slags lidanden, där sådana förekomma, endast att oförgångliga jaget är det väsentliga. Han får icke låta sig bindas av emotional vänskap eller kärlek till förgängliga personligheten, jagets tillfälliga boning.

²Lärjungen uppmanas söka kontakt med andras "själar" och frigörelse från deras "personligheter". Det kan man naturligtvis först, när man är i kontakt med sin egen Augoeides. Men det är i alla fall en anvisning att beakta i fler än ett avseende, även för aspiranter.

³"Själarna" hela och hjälpa varandra. "Personligheten" drar ner och devitaliserar.

⁴Lärjungen uppmanas att vid kunskapsförvärvet (såsom vanligt) icke hänföra detta till materiaspekten utan att utgå ifrån jagmedvetenhetens uppfattning av verkligheten för att lära sig leva i medvetenhetsaspekten. Det är jaget som söker och finner, och det är denna upptäckardrift, som måste odlas för aktivering av övermedvetenheten.

⁵Varje planet är ett planetariskt kollektivväsen med 43-medvetenhet, och varje värld är ett kollektivväsen med denna världs atommedvetenhet. Västerlänningarna äro så vana vid att beakta endast materiaspekten, att de ha svårt att tänka sig, att det alltid därtill finns en medvetenhetsaspekt. Lärjungen får lära sig att bortse från materiaspekten och uteslutande beakta medvetenhetsaspekten. För honom är en planet ett planetväsen och icke en materiekulpa. Och världarna äro för honom icke fyllda med atomer, molekyler och materieförändringar utan med väsen tillhörande olika naturriken. Detta är ju för hylozoikerna i själva verket samma sak, men nu gäller det att utveckla medvetenheten och förvärva medvetenhet i allt högre världar, och då får man

bortse från materieaspekten.

⁶De tre lägsta atomslagen (47–49), människans världar, äro de tre tätaste, möjliggörande för medvetenheten att forma bestående materiella “tankeformer”. Redan kausalmateriens medvetenhetsyttringar äro materiellt sett blixtsnabbt upplösta ljus- och färgfenomen. Det är denna egenskap, som gör att materieaspekten är den lättast begripliga för förstajaget, som påverkas av dessa grovmateriens grova energiyttringar. De ha nackdelen att de försvåra uppfattandet av de till medvetenhetsaspekten hörande företeelserna och därmed förvärv av högre medvetenhetsslag. Därför uppmanas lärjungen att i möjligaste mån bortse från materieaspekten och i stället ha uppmärksamheten fäst på medvetenheten och medvetenhetsyttringarna.

9.195 Lärjungaskap är gruppliv

¹Tillströmningen av lärjungar är numera så stor, att lärarna ha måst tillgripa nya metoder. Numera blir ingen ensam individ antagen såsom lärjunge, utan lärjungen tillhör alltid en grupp om högst nio individer, och det är gruppen som antas till lärjunge. Vad lärjungen får veta, blir gruppens gemensamma vetande. Även den individuella undervisningen om lärjungens höljen och speciellt anbefallda medvetenhetsaktiveringerna delges alla i gruppen. Det får icke finnas någon individuell isolering. Alla få veta allt om alla i gruppen, så att individerna lära sig tänka kollektivt såsom en enhet. Enheten blir det primära.

²Det betyder för gruppens samtliga medlemmar mycket stora fördelar. Envar i gruppen är inställd på att hjälpa de andra med sina speciella egenskaper och förmågor, varmed individen får en möjlighet att snabbt befrias från resterande fel och brister och snabbt förvärva erforderlig procent av otillräckliga egenskaper. Alla känna sig som ett i full harmoni och förståelse. Det fordras total hängivenhet och offervilja från samtliga för uppgiften. En enda kan fördröja arbetet för de övriga. Det är en gemensam kunskap, förmåga och energi, närmast som naturkraft. Denna kapacitet ställs till planethierarkiens förfogande för lösning av speciellt problem i mänskligheten. Fås några tusen sådana grupper, kan hela mänsklighetens utveckling avsevärt påskyndas. Problemen kunna beröra vilka områden som helst: politiska, sociala, vetenskapliga, filosofiska, esoteriska etc.

³Gruppen skyddar även mot de alltför starka nedströmmande energierna. Varken lärjungens höljen eller centra kunna tillgodogöra sig dessa, utan de skulle, ifall de uppfångades och ej ginge spårlöst förbi, verka destruktivt. Med gamla metoderna fingo energierna först passera lärarens höljen och sedan överföras på lärjungen. I gruppen bli energierna fördelade på flera och kunna därför utan skada upptagas av gruppens medlemmar. Gruppen verkar alltså såsom skydd.

⁴Gruppens uppgift är att forma en gemensam “gruppsjäl”, ett kollektivväsen. Envar lämnar sina speciella bidrag härtill med sin egenarts egenskaper och förmågor. Dessa komma övriga i gruppen till godo. Det gemensamma arbetet på “gruppsjälen” fulländning underlättar för samtliga att nå samma fulländning. Varje ensidig egenart kompletteras med övriga för gemensam allsidighet. Och deltagandet i gemensamma gruppsjälen underlättar övergången till essentialvärlden, definitiva uppgåendet i gemensamheten. Augoeides med sin kollektivmedvetenhet gör vad han kan för att underlätta denna kollektivbildning. Vid upplösningen av kausalhöljet och övergången till essentialhöljet upplöses också “kollektivsjälen”, enär den då fyllt sin uppgift. Kollektivväsendet är en materieform, bildad av molekyler från samtliga deltagares höljen. Utbyte av molekyler i formen äger rum, när individen aktiverat ett högre molekylarslag i något av sina höljen. Fulländad består formen av samtligas högsta molekylarslag (subatomiska). Man torde erinra sig, att alla molekylarslag ursprungligen formats av atomerna från den värld de tillhöra, alltså bestå av atomer.

⁵Även den esoteriska läkekonsten blir en gruppföreteelse. “De helande krafterna” äro en gemensam gruppkraft, varvid envar bidrar med sin förmåga, fullt medveten om sjukdomstillståndet och vilket centrum i eterhöljet, som skall påverkas. Det är således ingen “hel-

brägdagörelse” på måfå, utan förutsättningen är verklig sakkunskap.

9.196 Lärjungens egen utveckling

¹Bryggan mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom (antahkarana) är en materietråd, som utgår från inkarnationshöljens hjärtcentra till motsvarande centra i kausalhöljet. Såsom mentaljag måste lärjungen själv konstruera bryggan. Detta sker genom tanken, dynamiserad av emotionala fantasien. Hos dem, som i många inkarnationer levat endast för att tjäna, har bryggan automatiskt formats.

²Den verkliga meditationen är vetenskapen om enda rätta metoden att själv kunna konstruera antahkarana. Den metoden, individuellt anpassad till egenarten, får lärjungen veta av sin lärare. Andra slags meditation betraktas såsom “förövningar”. Metoden förutsätter förvärvat förmåga av “visualisering”.

³Visualisering påverkar ögonbrynscentrum och gör detta aktivare. Det är detta centrum, som möjliggör mental och kausal objektiv medvetenhet. Solarplexuscentrum är sätet för emotional objektiv medvetenhet. Visualisering och gestaltande fantasi påverka varandra ömsesidigt, när de väl förvärvats.

⁴Esoteriska axiomet lyder: “Såsom människan tänker, hoppas och vill, sådan är hon.” Det är icke “tron” utan viljan det kommer an på, en oavslutlig målmedveten inriktning med dynamiserad egenenergi. Talesättet “ske dig som du vill” har blivit ett tomt talesätt och avfärdats såsom utopi. När individens vilja sammanfaller med enhetslagen, utvecklingslagen och lagen för självförverkligande, är talesättet bokstavligt sant. Då har människans vilja blivit “guds vilja” (icke tvärtom). Talesättet “icke min vilja utan din” avser just detta.

⁵Den tid lärjungen till planethierarkien använder på sin egen utveckling tar icke ens en timme av dygnets 24, när han väl fått veta rätta aktiveringsmetoden av sin lärare. Resten av tiden får han dela mellan ändamålsenlig skötsel av organismen (diet, hygien, motion, vila), förvärv av erforderligt vetande för tjänande på mest ändamålsenliga sättet (mycket beroende på egenart, utvecklingsnivå, departement, sociala och ekonomiska förhållanden, utbildning etc.). Alltid kunna vi hjälpa på något sätt, lämna vårt bidrag till individer, samhälle, vetenskap, teknik, kultur etc. Glömska av egna jaget, vilja till enhet, leva för andra och det hela, det är rätta tjänandet.

9.197 Lärjungen varnas för förfelade metoder

¹Kausalvärlden har man sedan gammalt kallat för “kunskapens värld” (materieaspekten i mänskliga världarna 47–49) och essentialvärlden för “visdomens värld” (medvetenhetsaspekten i världarna 46–49).

²Såsom lärjunge får man lära sig rätta sättet att kontakta hithörande medvetenheter. Ockultister däremot tro sig utan vidare vara i förbindelse med dessa världar och att alla deras hugskott komma därifrån. Även yogierna hamna med sina metoder i emotionalvärlden.

³Endast essentialmedvetenheten kan undvika misstag, vartill även kausaljag göra sig skyldiga.

⁴De tre centra under diafragman vitaliseras av de fyra fysiska eterenergierna (49:1-4). De fyra centra över diafragman vitaliseras av energierna från världarna 43–46 via andratriaden. Dessa energier kunna icke rätt förstås och handhas av förstajaget. Lärjungen avrådes bestämt från att söka vitalisera dessa centra genom att rikta uppmärksamheten på dem; följderna kunna endast bli beklagliga. Genom att energierna uppmärksammas förstärkas de, och risk finns att de taga fel riktning. De nämnda fyra högre centra vitaliseras icke genom meditation utan automatiskt genom riktig livsföring, ädelt tänkande och kärleksfull aktivitet.

⁵Aspiranten på lärjungaskap gör klokt i att vänta med alla slags andningsövningar, tills han blivit antagen till lärjunge. Även lärjungarna varnas för att syssla med andningsövningar på egen hand, ty sådana få ofta farliga resultat. De få undervisning i rätta sättet att bedriva dylika övningar, vilket innebär att man andas rytmiskt genom mentalmedvetenheten under ledning av

kausallmedvetenheten. Sådana övningar anvisas alltid individuellt och utföras under särskild övervakning.

⁶Undantagsvis kunna esoteriker få uppleva att tallkottkörteln blir vitaliserad och det fenomen inträffar man kallar "ljuset i huvudet". Hjärnan liksom belyses inifrån. Man gör klokt i att icke experimentera därmed. Det har därvid hänt att folk blivit blinda. Någon anledning att tro sig utvald eller alltförstående av den företeelsen finns ej. Det finns högt invigda som sakna den.

9.198 Hinder för lärjungaskap

¹Verkliga hinder äro kritik av andra, separativ tendens och högmod. Det räcker icke med helgonlikt liv på emotionalstadiet. Att före allting annat vilja "frälsa sin själ", "vara på den säkra sidan", är att förstärka sin egoism och rätta sättet att förfela meningen med sin inkarnation. Alltför många bli offer för något komplex: messiaskomplex, tjänandekomplex, osjälviskhetskomplex, aktivitetskomplex, ledarekomplex, helgonkomplex, idealkomplex, förståelsekomplex; alltsammans med "jag" som centrum. Esoterikern glömmet sig själv för att vara ett redskap åt sin Augoeides. Han slipper tänka på sig själv.

²Ingenting är så lätt som att inbilla sig vara fri från illusioner. Det kunna alla. Och däri visar sig den ofrånkomliga självbedrägligheten. Det är ojämförligt mycket lättare att befria sig från mentala fiktioner.

³Nyfikenhet, personintresse och skvaller ha ingen plats i esoteriken, äro absoluta hinder för lärjungaskapet, äro laster, som spärra vägen till planethierarkien. Vi få icke högre slag av objektiv medvetenhet för att spionera, lättare kunna bryta mot livslagarna. Ju högre nivå individen står på, desto större blir effekten av misstag begångna av eller mot honom.

⁴Många skulle kunna bli antagna till lärjungar men bli det ej, emedan det felas något i utrustningen för vilket individen själv är ansvarig, själv skulle kunnat avhjälpa, även om han icke kan inse det. Godtycke ifråga om "utkorelse" är absolut uteslutet. Allt är lagbestämt. Det finns ingen predestination, ehuru det kan så se ut för dem som icke ha kunskap om individens föregående inkarnationer och hans skörd.

⁵Bland otaliga hinder må påpekas ett otroligt: att ha avvisat erbjudande om lärjungaskap. Effekten av sådan dumhet kan bli att tillfället icke återkommer i samma zodiakepok.

⁶Idealister ha inga utsikter att bli lärjungar. Ideal höra hemma på emotionalstadiet. Beteckningen idealitetsstadiet för kausal-stadiet är kanske därför icke så lyckad, ehuru detta stadium innebär förverkligandet av allt människorna kunna fatta såsom ideal. Planethierarkien har inga ideal. Sådana finnas icke i enhetsvärlden, utan där härskar kunskap om livslagarna och deras ofelbara tillämpning. Ideal var (och kanske fortfarande är) det enda mänskligheten kunde fatta. Frågan är, om människorna kunna fatta begreppet lag. De tyckas knappt kunna göra det ifråga om materiaspekten och rörelsespekten; hur mycket mindre då inom medvetenhetspekten.

⁷Fanatiker ha icke någon chans att bli antagna till lärjungar. Fanatiker sakna sinne för proportioner och äro dessutom i regel aggressiva. Brukbara medhjälpare måste bland annat ha sunt förnuft och sinne för proportioner ("humor"), lämna människorna frihet, avstå från att kritisera (mental analys i rätt anda för bättre förståelse är icke kritik), vara offervilliga. Vi kunna aldrig förlora vår självidentitet, men vi måste lära oss leva som om vi gjorde det, bli opersonliga, bli kanaler för högre rikens energier, vilket vi bli, när vi icke längre äro annat än kanaler, glömma oss själva i vårt verk.

⁸Många förväxla fanatism med intensitet eller konsekvens. Fanatism visar sig i att man vill tvinga sin åsikt på andra, är tecken på intolerans, aggression och repulsion, motsatsen till enhetssträvan (gemenskap med alla). Fanatism är icke i överensstämmelse med frihetslagen. Fanatism hör till emotionalstadiet och är särskilt framträdande hos dem med sjätte departementet i sina höljen.

⁹Dogmatism är hinder för lärjungaskapet. Även största intellekt, som gör största andliga

upptäckter, måste vara berett att överge sina hypoteser och teorier för nya upptäckter. För människan finnas inga definitiva lösningar av kunskapsproblemen. De lösningar hon presterar äro endast tills vidare, även om vissa kunna få en livslängd av några tusen år. Man måste alltid vara beredd och villig att överge även det bäst utformade mentalsystem. Emellertid äro människorna nödsakade att godta mentalsystem, för att icke vara desorienterade i verkligheten, för att kunna tänka i enlighet med gjorda erfarenheter; enda sättet att utvecklas. Vi måste ha ett tankesystem. Men dylika kunna icke konstrueras utan kunskap om verkligheten, vilket filosoferna icke insett. Alla trossystem äro ohållbara. Ifall de icke dogmatiseras, kunna de emellertid hjälpa människorna att utveckla mentalmedvetenheten.

¹⁰Det dogmatiska tänkesättet medför bland annat att man vägrar undersöka, om icke andra system också kunna innehålla något av värde, gjorda erfarenheter och konstaterade fakta. Mycket skulle kunna vinnas genom ömsesidigt beaktande av vad som finns i de olika systemen.

9.199 Lärjungen prövas

¹“Gud frestar ingen.” Men innan människan kan bli ett kausaljag, prövas hon i alla avseenden, så att de mest dolda svagheter få komma i dagsljuset för att utmönstras. Att dylika prov uppfattas såsom frestelser, hör till teologiska psykologien. På sin höjd kan man säga, att de äro tillfällen till frestelser för dem som alls kunna frestas. Redan tvekan i valet skulle visa en svaghet, en allt för ringa procent av erforderlig egenskap.

²De prov lärjungen får genomgå äro till för att utröna, om det finns någonting i förstajagets världar som kan förleda honom att falla tillbaka i någon av dessa; om det finns några svagheter (avund, vrede, fruktan, misstänksamhet, tvivel, högmod, fåfänga etc.).

³Lärjungen prövas såväl i fysiskt som i emotionalt och mentalt hänseende, i sin inställning till företeelserna i alla tre hölkena. Fysiskt gäller prövningen frihet från beroendet av dels makt, ära, rikedom, dels andra varelser, dels fysiska förhållanden (inklusive skördelagens verkningar). Emotionalt gäller prövningen dels friheten från illusioner, dels yttringarna av repulsion och attraktion, dels kontakten med essentialvärlden (via enhetscentrum i kausalhöljet). Mentalt prövas hans fiktioner av olika grader, hans förmåga behärska fysiska och emotionala hölkena, hans kontakt med kausalvärlden via intelligenscentrum i kausalhöljet.

⁴Att lärjungarna sig själva ovetande bli prövade genom allsköns tillfällen och erbjudanden etc., är lättförståeligt. Men vad de flesta, som komma i kontakt med kunskapen, icke veta är, att själva inhämtandet av kunskapen automatiskt medför “prov”. Ingenting som händer individen är på måfå utan allt har en mening, och livets erbjudanden ge övervakande ödesinstanserna möjlighet bedöma vilka val individen sannolikt träffar i nästa inkarnation.

⁵De prov lärjungarna få genomgå äro enligt skördelagen. De ha bett att få bli hjälpare, och ju mer befriade de äro från gammal sådd, desto friare äro de att kunna hjälpa. Många tycka, att vad de få genomgå ofta når gränsen för vad de kunna bära. Men detta är misstag, beroende på att de icke veta, hur stora resurser som stå dem till buds, om de ville bruka dem. Ingen, som ställt sig under enhetslagen, kan försättas i oöverkomliga svårigheter. “Kärleken utplånar dålig skörd.” Sedan är det en annan sak, om lärjungen frivilligt påtar sig offer för att hjälpa. Herkulesproven voro frivilliga. Och det voro också Buddhas och Christos’ inkarnationer.

⁶Ett av slutproven många lärjungar få genomgå är att allt ramlar omkring dem i socialt, ekonomiskt och personligt hänseende och de stå avklädda allt förstajaget omger sig med, litat och bygger på. Det är pålitlighetsprovet. Består det, har jaget förvärvat orubblig tillit till Lagen och till sin egen potentiella gudomlighet.

9.200 Lärjungens livsföring

¹Lärjungaskapet medför enorm påfrestning på organismen. Det är därför, som det i de flesta fall erfordras en provotid om sju år, under vilken tid sträng diet är nödvändig. Tillåten förtäring

består i vegetabilier och frukt: mjölk, honung, bröd på sammalet vete (grahamsmjöl), alla grönsaker som belysts av solen, apelsiner (alldeles särskilt), bananer, russin, nötter, potatis, opolerat ris. Smör och ost äro tillåtna men böra om möjligt undvikas.

²Lyckliga de som alltsedan barndomen aldrig levat på annat än rent källvatten och råkost! Man kan ersätta källvatten med destillerat vatten tillsatt med vissa närsalter (ej med koksalt). Eftersom den nya organismen till sammansättningen är en kopia av den gamla, kan det hända, att matsmältningsorganen icke genast tåla råkosten utan en mjuk övergång blir nödvändig.

³Organismen förnyas vart sjunde år. Men ju längre man dröjer med dietomläggningen, desto svårare blir den att genomföra. Och det kan bli för sent, en sak dietfanatikerna alltför lätt glömma.

⁴Alkohol begränsar jagets möjligheter till högre emotionalmedvetenheten och omöjliggör arbete i mentahlöljet. Det är förklaringen på, varför lärjungar icke få förtära någon form av alkohol.

⁵Med undantag för lärjungar på träningsstadiet (under lärares ledning) för förvärv av högre medvetenhet, kan envar äta vad han själv känner att han mår bra av. Dietivrare begå misstaget att för mycket syssla med sådant som kroppen automatiskt reglerar, om den lämnas ifred för förfelade föreställningar med dessas energieffekt. Näringsfysiologien befinner sig trots allt ännu på experimentstadiet. För övrigt är dieten ett individuellt problem. Ännu har medicinska vetenskapen långt kvar, innan den kan rätt individualisera. Den rör sig med schabloner och alltför vida generaliseringar. För individualisering i medicinska frågor fordras eterisk objektiv medvetenhet.

9.201 Symboler

¹Planethierarkiens inbördes språk består av symboler. Dessa ha ett förtäat verklighetsinnehåll. Matematiska symboler kanske kunna ge svag uppfattning om vad som menas med symbolspråk.

²Den esoteriska symboliken är en terminologisk vetenskap för sig, och de esoteriska symbolerna kunna ha många funktioner. De kunna bland annat sammanfatta kunskapen. De kunna dölja vetandet för de oinvidga. De äro vitaliserade former av mental involutionsmateria, iakttagbara för objektiv mentalmedvetenhet. De kunna fungera som robotar.

³Ju högre slag av medvetenhet (och alltså insikt), som konstruerat dem, desto större deras livslängd. Det finns symboler, som icke upplösas förrän mentalvärlden själv upplöses.

⁴Med hjälp av symboler kunde man maskera begreppen så, att lärjungar i lägre grader icke fattade det som var avsett för dem i högre grader. Det gäller fortfarande för lärjungar i olika grader. Det finns alltid risk för missuppfattning och därav följande missbruk av energier. Emellertid ha en mängd symboler fått sin förklaring i och med att den kunskap, som meddelades i kunskapsordnarnas tre lägsta grader, fått bli exoterisk. Det lär nog dröja, innan fjärde gradens kunskap blir tillgänglig. Kunskap i graderna fem, sex och sju kommer att förbehållas lärjungarna till planethierarkien, tills mänskligheten uppnått kausalstadiet.

⁵Den, som vill förvärva förutsättningarna för intuition, uppmanas också att studera alla slags symboler, därför att intuitionen är ett slags symboltänkande. Begrepp tillhöra mentalmedvetenheten och ersättas i kausalmedvetenheten av objektiva seendet, i den mån dessa begrepp tillhöra materieaspekten. Det är detta objektiva skådande av allt som tillhör det förflutna inom människans världar (och alltså inom planeten) man kallar kausal intuition. Essential intuition uppfattar dessutom allt som tillhört medvetenhetsaspekten. Ifråga om dessa högre slag av medvetenhet äro beteckningarna "förstånd" och "förnuft" olämpliga och kunna bättre ersättas med "kausal objektivitet" och "essential subjektivitet", tills förståelsen för dessa verkligheter blir allmännare, då man säkert finner nya beteckningar för varje särskild medvetenhetsuppfattning. För de esoteriskt obevandrade måste vi använda det språk våra dagars bildade kunna förstå. Att det för esoterikern är otillfredsställande, säger sig självt. Men vi få hanka oss fram så gott vi förmå. Vi kunna åtminstone undvika sådana ord som blivit ohjälpligt idiotiserade. Det finns en

gräns även för “nerdimensionering” och popularisering. Nya beteckningar måste exakt definieras i mån av möjlighet. Använda vi gamla, måste dessa omdefinieras. Underlåtelse härutinnan har tyvärr medfört allmän begreppsförvirring.

9.202 *Nödvändiga insikter för lärjungen*

¹Vad som finns i inkarnationshöljernas världar är uteslutande till för att möjliggöra för jaget att dels förvärva kunskap om verkligheten i dessa världar, dels förvärva däri möjliga egenskaper och förmågor. Men vid intet av detta får lärjungen “hänga fast” och anse omistligt värdefullt. Han måste utan saknad kunna avstå från allt som hindrar.

²Lärjungen göres uppmärksam på att han ägnar alldeles för mycken tid åt sitt förstajag. Det är andrajaget, som är hans närmaste mål, och det är dess intressen han bör söka förstå och i görligaste mån odla. Ifall förstajaget icke vill bli redskap åt sitt andrajag (Augoeides), så “står det i vägen”. Visserligen befrias individen då och då från sitt förstajag (inkarnationshöljerna) men har föga glädje därav, eftersom monaden i sin förstatriad i kausalhöljet bara producerar ett nytt lika misslyckat förstajag. De nya höljerna äro “kopierade” på förstatriadens egenskaper och förmågor och motsvara i regel dess utvecklingsnivå.

³För att bli ett andrajag måste man “offra” sitt förstajag med allt vad detta innebär, med dess innehåll av otal onödiga “behov”, teorier, feluppfattningar av så gott som allt, allsköns önskningsar. Genom att glömma sig själv, glömma sin egen utveckling, leva för mänskligheten, utvecklingen och enheten förvärvar man automatiskt alla erforderliga egenskaper och förmågor och efterhand allt högre slag av medvetenhet.

⁴Mästaren säger till lärjungen: “Jag skall bli nöjd, om du glömmet både dig själv och mig i arbetet för andra.”

⁵Lärarna ha erfarenheter av sådana lärjungar, som de måste skydda sig emot: sådana nämligen som äro (om än omedvetet) andligt själviska och alltför ivriga efter kunskap och utvecklingsenergi. De ha erfarenhet även av andra, som äro över hövan försiktiga ifråga om egen utveckling. Det kan bli både för mycket och för litet.

⁶Lärjungen låter envar ha sin uppfattning. Det är icke hans sak att pracka sitt vetande på andra. Ifall han möter sökare, som fortfarande söka och vilja ha kunskap, kan han redogöra för sin syn på livet; men längre går han ej.

⁷Lärjungar ha inga privilegier. Till sin egen börda ha de att bära andras bördor (fysiska, emotionala, mentala) och vara glada och tacksamma för det. De få sin rikliga andel i mänsklighetens olika slag av sjukdomar och invaliditet. De, som tro annat, misstaga sig som vanligt. Men det förstås: det finns komparationer, ehuru livsokunniga icke skulle uppskatta dessa.

⁸Lärjungen finner sig i även så kallade olidliga förhållanden, som icke kunna ändras och som i regel förlängas genom inre motstånd och revolt. Han lever oberörd vidare trots alla vidriga omständigheter.

⁹För humanisten ligger tendensen nära att vid dagliga desillusioner häpna över människors självblindhet och själviskhet, finna det lönlöst göra någon insats för att hjälpa. Lärjungen får lära sig, att allt detta och mer därtill endast sporrar till förnyade ansträngningar och att det icke är hans sak att avgöra, om hans arbete synes bortkastat eller om han kämpar för en förlorad sak. Han vet sig vara redskap för dem som veta och förstå.

¹⁰Det är genom att försöka som vi skapa förutsättningar för att slutligen lyckas. Lärjungen, som undrar om något visst kan vara möjligt för honom, får alltid till svar: försök! Utan att försöka lyckas man aldrig. Och varje misslyckande för en bit framåt. Alla misslyckas (även de i högre riken) och räkna också alltid med den risken.

¹¹Lärjungen tjänar på alla de sätt han kan, först och främst där han bäst kan tjäna, oberoende av hur stort eller smått det är. Han frågar aldrig efter om hans arbete har någon betydelse, gör någon

insats, om det förefaller bortkastat. Han gör sitt, sen får resultatet bli vad det vill. Han är en tjänare och utför sitt arbete i sin herres tjänst, och resultatet får bli hans "arbetsgivares" sak. Den vanliga frågan "om det tjänar något till" är icke hans uppgift att besvara. Den angår honom inte.

¹²En lärjunge talar aldrig om sig själv. Det har sagts otaliga gånger och tycks aldrig uppmärksammas eller ständigt glömmas. Han driver det ända därhän, att han icke ens märker sådant som berör hans förstajag, som han vill glömma. Den, som ej kan glömma sig själv, är oduglig för lärjungaskapet.

¹³En följd därav är också, att lärjungen icke intresserar sig för andras förstajag och dessas förehavanden, såvida han icke därmed kan hjälpa. Detta är imperativt. Därmed är också allt vad nyfikenhet, skvaller, negativ kritik (men icke saklig analys för förståelse) heter definitivt eliminerat. Andras privatliv är tabu.

¹⁴En av D.K.:s lärjungar utbrast för sig själv, "nu vet jag allt jag behöver veta, en dag skall jag också förverkliga det". Läraren (som alltid vet vad hans lärjungar tänka i livsfrågor) svarade i ett brev: "Hörde vad ni sade. Och oundvikligen blir det så; men frågan är, när? Och det beror enbart på er själv."

¹⁵"Många lärjungar tro, att de provas över förmåga. Detta är misstag. De använda icke sina verkliga styrkekällor. Den spänning de borde leva i från dag till dag är mycket svag och icke alltkrävande."

¹⁶Spänningen består i aktgivande och förväntan på nya dagens erfarenheter och lärdomar, i beredskap på alla eventualiteter. Det är ingen fysisk spänning, som skulle trötta och utmatta, utan mental uppmärksamhet parad med glädje att få lära.

¹⁷Lärjungen är till största delen hänvisad till sig själv och sin grupp. Han får material att bearbeta, fakta, vinkar, men det blir hans sak att använda detta på rätta sättet. Medveten om sin begränsning, om vad som återstår att "erövra" (46 av 49 olika slag av världsmedvetenhet), om de uppgifter han fattar såsom sina och sällan lyckas med som han hoppas, upplever han också livets bana med dess höga berg och djupa dalar. Med den kunskap han har om mänskligheten gör han sig inga illusioner om sin egen insats. Det fordras tillit till Lagen och till visheten i högre världar för att kunna gå lärjungaskapets smala, branta väg. De, som tro sig färdiga för den, äro de som misslyckas med inträdesproven.

¹⁸Även en lärjunge kan bli offer för både illusivitet och fiktivitet, för auktoriteter i emotionalvärlden, så lärjungaskap betyder ingalunda ofelbarhet. Det är en sak teosoferna ännu ha att lära för att icke tala om andra sekterister och ockultister.

¹⁹Även en lärjunge ha rätt i att gissa, om han säger, att det är en gissning och icke något han vet. Att andra ta hans gissning för sanning, är icke hans fel. För gissarens del visar det bristande kontakt med Augoeides.

²⁰Lärjungen lär sig så småningom inse sin egen totala livsokunnighet, inse hur litet han kan begripa och förstå. Det är något mänskligheten icke insett, och innan dess är det icke mycket bevänt med vars och ens medvetenhet. Lärjungen får sätta sig på skolbänken och tänka om, lära om allt han tror sig veta och förstå, befria sig från sina emotionala illusioner och mentala fiktioner. Det förefaller honom vara ett sisyfosarbete. Men det blir gjort, även om det tar inkarnationer i anspråk.

²¹Värdefull är också insikten, att det är ett fåtal i varje land (alla länder), som är upphovet till det onda i världen och vilseleder lättleda massan och de omdömeslösa. Livsinstinkten (undermedvetna, latent erfarenheten från tiotusentals inkarnationer) är trots allt i riktning mot det goda och rätta.

²²"Glädje ger styrka." Det är ett esoteriskt axiom, som lärjungen till planethierarkien får inarbeta i sin dagliga meditation. Ockulte ledaren av nazismen lyckades uppsnappa axiomet och lät proklamera det som devis (Kraft durch Freude), till ingen nytta, eftersom verkliga glädjekällan saknades.

²³Lärjungen får veta, att han är väl omhändertagen, så att han icke behöver oroa sig. Augoeides, som representerar ödeslagen, tillser att han får göra erforderliga erfarenheter. Skördeinstanserna fullfölja sin uppgift. Planethierarkien vakar med alla sina resurser över honom. Han behöver icke tänka på sig själv, sin egen utveckling, sitt förhållande till alla dessa skyddsmakter. Den, som lever för andra, för att tjäna och hjälpa, utvecklar automatiskt alla erforderliga egenskaper. Han får den kunskap han behöver för att lösa sina uppgifter i den esoteriska grupp han tillhör, erhåller erforderliga upplysningar av en medlem i planethierarkien.

²⁴Lärjungen uppmanas att "i prövningens stunder" ihågkomma, att "hans själ vakar över honom och att hans själ är ett med alla andra själar, att för själen finns varken ljus eller mörker, endast existens och kärlek. Det finns ingen skilsmässa, endast identifikation med all kärleks hjärta (essentialvärlden). Ju mer du älskar, desto mer kärlek (essentialmolekyler) får du att ge."

9.203 Initiation

¹Det har fantiserats så mycket om vad som menas med initiation, att det torde vara lämpligt redogöra för vad planethierarkien menar med initiation. I största allmänhet betyder initiation helt enkelt medvetenhetsexpansion. Det betyder att individen uppnått ett högre stadium. Initiation är en process med steg för steg självförvärvad, ökad kunskap om verkligheten, ökad insikt, förståelse av allt fler slag av medvetenhet, vidgat perspektiv, förmåga av syntes, av uttryck härför och omsättande allt i handling. Därmed följer automatiskt förvärv av allt högre slag av medvetenhet.

²Också den ceremoni neofyten genomgår vid invigning i kunskapsorden har kallats "initiation", liksom det erkännande lärjungen får sedan han uppnått högre utvecklingsstadium. Detta är emellertid att förbise det väsentliga: den målmedvetna, självinitierade självaktiveringen av medvetenheten.

³Den så kallade första initiationen svarar ungefär mot individens uppnående av emotionala attraktionsstadiet, andra mot helgoninkarnationen och förvärv av högre mental medvetenhet (47:5), tredje mot förvärv av kausal objektiv medvetenhet, fjärde mot upplösningen av det från Augoeides erhållna kausalhöljet och inträdet i essentiala enhetsvärlden, varmed människan definitivt lämnar fjärde naturriket. Att dessa utvecklingsstadier även förutsätta förvärv av hithörande egenskaper och förmågor genom självglömska och osjälviskt tjänande, torde inses. Det hör med till livets paradoxer, att förstajagets självglömska innebär självförverkligande. Andrajaget behöver icke glömma sig självt, ty det existerar endast för enheten.

DEPARTEMENT

9.204 De sju departementen

¹Verklighetsuppfattningen är en enda och gemensam för alla högre jag. Den är olika i de olika världarna men densamma för alla departementen i samma värld. Vad som utgör skillnaden mellan de sju departementen i en värld är olika metoder i verksamhetssättet, olika bruk av energierna, beroende på olika relationer till de tre verklighetsaspekterna; vilka som göra sig mest gällande och på olika sätt. Det är i de kosmiska världarna individen får tillfälle genomgå alla departementen för allsidig belysning av alla tillgängliga möjligheter fatta tillvarons innersta.

²Alla monader (uratomer) kunna indelas i sju kosmiska departement (ej att förväxla med solsystemiska och planetariska). Dessa sju kosmiska departement ha sin motsvarighet i sju fundamentala kosmiska energier av olika intensitet av betydelse för monadernas progression i involutions- och evolutionsprocesserna. Detta är förklaringen på de olika monadernas olika utvecklingstempo, en sak människorna icke kunna konstatera, eftersom de icke veta något om tidpunkten för monadernas övergång från de olika naturrikerna.

³De sju departementen kunna sammanföras på olika sätt i olika sammanhang. Allmänt sett korrespondera 1 och 7; 2 och 6; 3 och 5. 1, 3, 5, 7 äro extraverta; 2, 4, 6 introverta. Ihågkommas bör, att det alltid är fråga om energier. Allting rör sig; allting med aktualiserad medvetenhet är liv i kosmos 49 atomvärldar.

⁴Ju högre departement, desto mer dominerar vilje- eller energiaspekten. Ju lägre departement, desto mer dominerar materieaspekten. Därtill kommer, att de olika aspekterna yttra sig olika i olika materielag: Departementen 1, 4 och 5 ändamålsenligast i mentalmaterien; 2 och 6 i emotionalmaterien; 3 och 7 i fysiska materien.

⁵I största allmänhet kan sägas, att första departementet är politikernas, andra filosofernas, tredje kulturbärarnas, fjärde psykologernas, femte vetenskapens, sjätte religionens och sjunde finansens departement. För dem, som kunna avgöra vilket som är deras väsentliga, kan detta vara en anvisning vid yrkesval.

⁶Vanligtvis är det fyra, högst fem departement som samtidigt utveckla speciell aktivitet i de mänskliga världarna. De två eller tre övriga begränsa sin egentliga verksamhet till lägst kausalvärlden. Det intressanta därvid är, att de monader, vilkas kausalhöljen tillhöra dessa tre, icke inkarnera under detta uppehåll mellan aktivitetsperioderna. Det är därpå det beror att monaderna inkarnera i serier under aktivitetsperioderna. I regel bestämmes departementens aktivitet av mänsklighetens behov av ledning vid tillgodogörandet av epokens zodiakenergier.

⁷Behoven äro olika hos individerna i de olika departementen. De, som tillhöra andra, fjärde och sjätte departementen, ha mindre förståelse för gradering av de olika slagen av molekylarmedvetenhet och ännu mindre för själva materieaspekten med hithörande exakthet. De, som tillhöra tredje, femte och sjunde departementen, vilja följa manifestationsprocesserna i detalj såsom framtida robotkonstruktörer och processledare.

⁸Det finns något urtypiskt i den så kallade nationalkaraktären, ehuru denna givetvis grundligt misstolkats av exoteristerna. Detta urtypiska beror på att individer med viss kombination av departement i höljena företrädesvis inkarnera i den nation där denna kombination överväger. Exempelvis tillhör Frankrikes "själ" femte departementet och dess "personlighet" tredje departementet, beroende på att de flesta fransmän ha just den kombinationen. Det är viktigt inse, att dessa departement icke avse särskilt utvecklingsstadium. Det finns fransmän på alla utvecklingsstadier. Man kan draga nytta av den kombinationen på alla stadier, även om den är av särskilt värde på visst stadium eller för viss egenart.

9.205 *Vissa departement*

¹Första departementet, dynamiska (symbol: Shiva), framställs såsom övervägande destruktiv energi, vilket är vilseledande, eftersom det representerar dynamis och därmed all kraft. Så mycket är riktigt, att den kan sättas in att verka destruktivt (materieupplösande) och komma till användning när något uttjänt och livsodugligt måste rivas ned för att lämna plats för nybyggnad. Detta gäller även civilisationer och kulturer. Symbolen (Shiva) är emellertid uttryck för den energi som möjliggör expansionsprocessen, medvetenhetens kosmiska expansion genom allt högre allt mer omfattande världar, allt större delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten.

²Man har kallat fjärde departementet för harmoniens departement. Det gäller för dem på kausalstadiet. Men för människorna i stort gäller det med mycket stora reservationer och för dem, som sträva efter en hållbar åskådning, är det snarast ett konflikternas departement, innan harmonien tillkämpats genom stora svårigheter. Mänskliga kollektivsjälens departement är fjärde, och det borde vara tillräckligt upplysande. Någon harmoni i den lär vara svårt att upptäcka. Fjärde och sjätte departementen äro de svåraste.

³Sjunde departementet (fysiska världens och materiens speciella) är i medveten-hetshänseende det mest syntetiska, det för grundläggande medvetenhetsaktivering viktigaste, möjliggörande för involutionens subjektiva medvetenhet att förvärva objektiv medvetenhet och därmed fundamentala distinktionen mellan förstånd och förnuft, objektivt och subjektivt, yttre och inre medvetenhet, "materia och ande". Det är också endast i fysiska världen människan kan förvärva alla de egenskaper och förmågor, som äro möjliga för förstajaget. Emotionala och mentala världarnas materier omformas av hithörande slag av medvetenhet, varför objektiv forskning i dessa är utesluten. De äro betydelselösa ifråga om problemen tillhörande världsåskådningen men av så mycket större betydelse för livsåskådningens psykologiska problem, subjektiva medvetenhetens problem.

⁴Liberala katolska kyrkan, grundad av Leadbeater, är ett försök att förena väsentliga delar av katolicism och esoterik. Leadbeater påvisar sakramentens och ritualens betydelse för dem med sjunde departementet i sina höljen, en motsvarighet till frimurarnas ritual utan sakrament. Det var därför Leadbeater också grundade det så kallade samfrimureriet, där också kvinnorna upptogs i ordenssamfundet. Eftersom allt fler inkarnera med sjunde departementet i kausalhöljet eller i triadhöljet, torde båda dessa Leadbeaters skapelser kunna påräkna allt större anslutning. De fylla ett behov hos dem som i andakt och hängivenhet följa den rituala processen, ett symboliskt återgivande av vissa manifestationsprocesser.

9.206 *Departementen i höljen*

¹Departementen i inkarnationshöljerna bero på dels ödeslagen, dels skördelagen (var individen i föregående inkarnation mest aktiverat, mest koncentrerat sin medvetenhet och energi).

²Det är departementen i inkarnationshöljerna, som bestämma vad monaden är i förstajaget. Eftersom "lika dras till lika", följer därav också i huvudsak individens omgivning. När en gång i framtiden den gamla kaldeiska astrologien åter får bli exoterisk, komma horoskoptydarna att kunna utläsa höljenas departements-tillhörighet.

³Departementen i höljen ange endast möjligheter och förutsättningar. I vad mån dessa kunna utnyttjas beror på dels nivån, dels redan förvärvade egenskaper och förmågor. Man kan ha till exempel femte departementet i mentalhöljet och sakna möjligheter använda hithörande energier, även om intresse finns för filosofiska eller vetenskapliga problem. Däremot är det i innevarande emotionaleon och på mänsklighetens allmänna emotionalstadium tämligen visst, att sjätte departementet i emotionalhöljet gör sig gällande, oftast på de övriga medvetenhetsslagens bekostnad med starka känslor och obotliga eller i varje fall svårbemästrade illusioner.

⁴En lärjunge med andra departementet i sitt kausalhölje har att lära sig frigörelse samtidigt med attraktion och inklusivitet; med första departementet att vara fristående och samtidigt innesluta

hela världen i en serie fortgående attraktioner. Lärjungen tränas i att fatta paradoxer. Att vara ett med alla och icke bunden av någon är en konst, som måste läras.

⁵Femte departementet i mentalhöljet underlättar mottagande av inspiration från Augoeides. Men som alla departement i serien 1–3–5–7 har det en tendens till isolering, försvårar både egen utstrålning (“radiering”) och mottagning av andras.

⁶Mentaljag med första departementet i sitt kausalhölje ha lätt att dels isolera sig från omvärlden, dels försumma att på nytt aktivera sin högre emotionalmedvetenhet. De känna intet behov av att betjäna sig av emotionala dynamismen. Såsom lärjungar få de särskilt svårt att återförvärva emotionala attraktionens energier för att via enhetscentrum i kausalhöljet kunna nå kontakt med enhetsenergierna i essentialvärlden.

⁷I den slutprocess, i vilken människan blir ett fulländat fysikaljag, är förstatriaden innesluten i ett triadhölje hörande till tredje departementet. Hon blir ett fulländat emotionaljag innesluten i ett triadhölje av andra departementet och ett kausaljag i triadhölje med första departementet.

⁸För att människan skall bli ett andrajag måste hennes kausalhölje tillhöra något av de tre första departementen. Ifall monaden vid kausaliseringen fått ett kausalhölje tillhörande något av departementen 4–7, måste det för att bli ett andrajag tillföra kausalhöljet materia tillhörande något av departementen 1–3.

⁹Tredjejaget väljer självt sitt departement, ett av sju, i regel enligt tredjetriadens huvuddepartement.

¹⁰Utan vetskap om departementen i individens kausalhölje och triadhölje är det föga bevänt med psykoanalytikernas diagnoser. Endast esoteriska psykologien kan utreda hithörande problem.

¹¹För att kunna avgöra, vilka departement som finnas i människans inkarnationshöljen, måste man ha blivit minst ett essentialjag. Däremot kan den som nått lärjungaskapet inse, vilka departement som ingå i egna kausalhöljet och triadhöljet. När vi i framtiden få veta mera om departementen och dessas medvetenhetsaspekt, beräknas esoteriska psykologer kunna även fastställa inkarnationshöljernas departement. Detsamma gäller om individens utvecklingsstadium men icke nivå. Vanliga tilltagsenheten, som begriper allt, avgör sådana småsaker omedelbart. Och naturligtvis psykoanalytikerna genom att studera drömlivet, nyckeln till alla psykologiska gåtor!

9.207 Departementen och astrologi

¹Astrologiskt orienterade kunna med fördel studera de tolv zodiakkonstellationernas relationer till de sju departementen: Väduren första och sjunde departementen; Oxen fjärde; Tvillingarna andra; Kräftan tredje och sjunde; Lejonet första och femte; Jungfrun andra och sjätte; Vågen tredje; Skorpionen fjärde; Skytten fjärde, femte och sjätte; Stenbocken första, tredje och sjunde; Vattumannen femte; Fiskarna andra och sjätte.

²Fem konstellationer påverka endast ett departement, fem påverka två, och två konstellationer påverka tre departement. Däremot ha alla sju departementen tillgång till tre konstellationer var.

³Solen i varje inkarnation anger vilka slag av latent departementsenergi i det undermedvetna bli aktiverade; ascendenten vilka slag av departementsenergi i det övermedvetna eventuellt kunna absorberas, beroende på nivå.

9.208 Förståelse av departementen

¹En nyttig analys för dem, som så kunna, är att söka finna, hur förståelse, enhet (kärlek) och energi yttra sig i vart och ett av de sju departementen. Det befriar från ensidig uppfattning av departementen i medvetenhets- och energihänseende. Särskilt viktig är energiaspekten såsom motvikt mot enbart teoretiserande. Det är på kunskaps omsättning i livet det kommer an, om det skall bli förändring och icke passivitet och stillastående.

²Till förståelsen av departementen hör även kunskap om deras omedvetna inflytande (effekt), varje departements teknik, mekanik och objektiva ändamål. Det är mycket som icke kan sägas,

förrän hylozoiken allmänt godtagits såsom arbetshypotes. Individuella förståelsen är alltid
vansklig. Det är först den allmänna förståelsen som, om icke garanterar, så dock möjliggör
allsidighet och motverkar ensidighet.

ASTROLOGI

9.209 Esoterisk astrologi

¹Astrologerna ha hört talas om "esoterisk" astrologi. Och genast tro de sig veta vad den är. I så fall vore den icke esoterisk. Det är samma tilltro till egen bedömningsförmåga och tilltagsenhet som inom alla kunskapsområden. De tro sig om att kunna spekulera fram esoterisk astrologi eller de godtaga någon fantastiska konstruktioner, ifall denne påstår sig förstå saken. Det behöver nog påpekas, att de icke skulle förstå, än mindre kunna arbeta med den esoteriska astrologien, ifall den offentliggjordes. Det kunna endast kausaljag, som sysslat med astrologi under många inkarnationer, gamla kaldeiska astrologer, vilka voro verksamma för trettio tusen år sedan. Man får hoppas, att de snart finna tiden inne att ånyo inkarnera.

²När den esoteriska astrologien en gång blir klagjord, komma människorna att kunna ändamålsenligt tillgodogöra sig de tolv olika zodiakenergierna under årets tolv månader. Då har den nuvarande astrologien förvisats till barnkammar-psykologien.

³Individuellt sett är människan bestämd av sitt horoskop. Varje hennes hölje (kropp) bestämmas av de planetariska, interplanetariska eller interstellara vibrationer, som verka starkast i henne. Hon kan vara alltigenom splittrad eller alltigenom enhetlig, beroende på samstämmigheten i vibrationerna i hennes höljen. Mellan dessa två ytterligheter kunna finnas alla olika grader av splittring eller samverkan. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, utan esoterisk kunskap om verkligheten och livet, förblir människan okunnig om hithörande förhållanden, en gåta för sig själv och andra.

⁴Zodiakvibrationerna äro otillgängliga för dem på lägre utvecklingsstadierna. Dessa individer påverkas endast av planetvibrationerna. Denna verkan kan vara högst olika, beroende på planeternas läge i de olika zodiakkonstellationerna i individuella horoskopet. Jupitervibrationerna låta sig lättast konstateras i allmänna beteendemönstret. De äro också de mäktigaste inom solsystemet.

9.210 Zodiakenergier och zodiakepoker

¹Orsakerna till allt skeende inom solsystemet äro kosmiska energier, som komma via de tolv zodiakkonstellationerna och strömma genom vårt solsystem, där de förmedlas av planeterna och departementen. Därför skall esoteriska astrologien ännu en gång bli den viktigaste vetenskapen.

²Dessa kosmiska energier komma under varje epok från en viss zodiakkonstellation. Successivt under zodiakepokernas gång strömmar det in atomer i planeten från de tolv zodiakkonstellationerna (eller från andra solsystem via dessa). Samtliga dessa äro solsystem av andra eller tredje graden. Det är dessa atomer, som medföra revolutioner inom vår planets tre verklighetsaspekter med förnyade impulser inom alla områden.

³Esoteriken indelar det förflutnas skeende (människornas så kallade världshistoria) i zodiakepoker om c:a 2500 år (varierar), stjärnårscykel om c:a 25 000 år och vårt solsystems cirklande kring Alcyone i Plejaderna om c:a 250 000 år. Fiskarnas zodiakepok varade från år 550 f.v.t. till år 1950, Vattumannens zodiakepok från år 1950 till år 4450.

⁴Under Fiskarnas zodiakepok om 2500 år bestodo energierna till stor del av fiskatomer. I nya epoken få vi huvudsakligen vattumansatomer, som påverka alla materielagen i vår planet med speciell effekt, visande sig i alla naturriken. Det tar c:a 500 år innan fulla effekten av de nya atomslagen erhålles. Under övergångsperioden ger konflikten mellan de två atomslagen upphov till i många avseenden svärbemästrade slitningar.

⁵Dessa atomslag tillhöra sekundärmaterien (involutionismaterien med passiv medvetenhet som kan aktiveras). Primärmaterien (utan medvetenhet) strömmar direkt från högsta genom alla till lägsta världen i ohämmad ström.

⁶Alla atomer ha sin egenart och reagera olika för olika slag av vibrationer (energier). Det är icke minst härpå det beror, att verkan blir olika för de olika zodiakonstellationernas energier och effekten olika i de tre verklighetsaspekterna. Fiskarnas zodiakvibrationer gynnade emotionalitetens herravälde och tendensen till blind auktoritetstro. Vattumannens stimulera individens egen reflexionsförmåga, önskan att förstå och strävan till direkt kunskap genom konstaterande av fakta.

⁷Särskilt viktig är förståelse för Lagen (natur- och livslagar) såsom förutsättning för friheten.

⁸Ju högre kulturen nått i en zodiakepok, desto större möjligheter för inkarnerade att snabbt nå högre utvecklingsstadier och rentav bli kausaljag. Under senare delen av epoken med dess nedgångsföreteelser minskas utsikterna.

⁹Det är något tragikomiskt i att i vår tid med dess förvända kultur just de, som med frenesi arbeta på kulturens förstörelse, bli uppskattade och premierade som kulturrepresentanter, mot att gångna tiders verkliga kulturarbetare fingo leva i misär.

9.211 Fiskarnas zodiakepok

¹För den, som kan bortse från förblindande skenväsen, visar historien, att Fiskarnas zodiakepok, de senaste 2500 åren med sjätte departementet som huvuddepartement, har varit en namnlösa lidandets epok, en brutalitetens och bestialitetens epok. Den har varit den dåliga skördens epok, en barbariets epok, under vilken Västerlandet varit bekänt med kristna religionens vidskepelse, så totalt motsatta Christos' förkunnelse och hans försök att göra en insats. Religionshatet har varit rådande i hela den så kallade civiliserade världen. Kristendomen har därvid gått i spetsen, varom femtio miljoner martyrer vittna. Men vad veta historikerna om detta påtagliga faktum?

²Också klanerna på barbarstadiet ska få tillfälle att inkarnera och visa upp sin utvecklingsnivå, och det ha de fått. Hur historiker med detta för ögonen kunna fantisera om alla människors jämlikhet i utvecklingshänseende, är ofattbart. (En helt annan sak är allas likhet inför lag, allas rätt till möjlig utveckling, allas rätt till laglig frihet.) Betecknande är att kulturhistorien, den egentliga historien, idéhistorien, först i vår tid börjat uppmärksammas. I Norden var det banbrytande och naturligtvis förkättrade Georg Brandes, som tog vara på idéströmningarna under 1700-talet (Voltaire) och 1800-talet.

9.212 Övergången från Fiskarnas till Vattumannens epok

¹Vid varje övergång till ny zodiakepok (med c:a 2500 års mellanrum) verka de nya zodiakenergierna destruktivt på de former som uppbyggts av de gamla energierna. Gnostikernas skildringar i Nya testamentet av väntat kaos vid övergången från Vädurens till Fiskarnas zodiakepok ha uppfattats såsom skildringar av kosmisk undergång. I stora delar passar skildringen in på alla zodiakala övergångar. Mänskligheten kan ej behärska de inströmmande nya energierna, mänskliga hjärnan ej rätt uppfatta de nya ideerna. Man får en tid, då emotionellt och mentalt kaos råder i mänskligheten, då "allting flyter", allting är subjektivt och godtyckligt och ingen längre tycks kunna skilja på rätt och orätt, sant och falskt. Detta tillstånd varar, tills de nya energierna lyckats uppbygga nya former i politiskt, socialt, ekonomiskt, kulturellt etc. avseende.

²Den period om c:a 500 år, vi just nu leva i, utgör övergång från Fiskarnas till Vattumannens zodiakepok. Den motsvarar övergången från Vädurens till Fiskarnas zodiakepok med sitt religiösa och filosofiska virrvarr. Nu liksom då uppträda sofister, som vålla ohägn genom att analysera och upplösa alla begrepp utan att kunna komma med något förnuftigt i stället. Följden blir att människorna icke längre kunna skilja på mest fundamentala rättsbegrepp. Det hela liknar ett dårhus: dagens politik, kultur, litteratur, konst, musik.

³Särskilt framträdande bli störningarna i emotionalvärlden. Oförmågan att handskas med nya emotionalenergierna är grunden till alla de beklagliga företeelser vi bevittna, kaos i känslolivet

och "kulturradikala" barbarernas raserande av den kultur som tack vare enstaka genier inom olika områden dock funnits. Detta emotionala och mentala kaos gynnar icke minst allsköns ockulta svärmerier. I sin okunnighet om verkligheten låta spiritualister och klärvojanter sig ledas av individer i emotionalvärlden, vilka de ta för allvetande då de ej förstå att sådana icke finnas i den världen.

9.213 Vattumannens epok

¹I solsystemets molekyllarslag sker ett ständigt utbyte av kosmiska atomer från olika zodiakkonstellationer. I och med vårdagjämningens övergång från Fiskarnas konstellation till Vattumannens sker ett utbyte av atomer från Fiskarna till Vattumannen. Det innebär helt nya slag av energier (vibrationer), påverkande allt inom solsystemet. Det medför för vår planet en stor förändring inom såväl materie- som medvetenhetsaspekten, vilket kommer att visa sig inom alla fyra naturrikena (mineral-, växt-, djur- och människorikena) och icke minst inom människoriket. Vi kommer att under en övergångsperiod om ca 500 år få uppleva en total förvandling på alla livsområden, naturvetenskap och kultur, religion, styrelsesätt, ekonomiska och sociala förhållanden. Därtill behövs en radikalt ny syn på livet. Det blir esoterikernas uppgift att tillhandahålla de konstruktiva åtgärder som behövs för de nya samhällsformerna.

²Den inbrytande Vattumannens zodiakepok om 2500 år kan man kalla "lagepoken", enär i denna lagenligheten blir mest betecknande tillståndet med mänsklighetens förvärv av lagförståelse, –uppfattningen att lag styr i allt skeende, symboliserad i ritual, process, organisation.

³Det finns epoker av uppgång och nedgång; icke alla erbjuder samma stora möjligheter till utveckling som den Vattumannens zodiakepok, som nu gjort sin inträde. Vill mänskligheten icke taga vara på denna stora chans, dröjer det mycket länge, innan lika stor återkommer.

⁴Att det sagda kommer att betvivlas av de lärde, hör till saken. De betvivla allt de icke själva tro sig veta. Denna inställning är i många avseenden berättigad, ty lättrogenheten har varit mänsklighetens förbannelse. Icke desto mindre utgör det samtidigt en hämsko på utvecklingen. När mänskligheten en gång insett, att vi få all vår kunskap om sådant vi icke själva kunna konstatera från planethierarkien, kommer vår medvetenhetsutveckling att ske i enormt ökat tempo.

⁵Emellertid komma inom de närmaste hundra åren sådana upptäckter att göras, att vetenskapen tvingas erkänna existensen av såväl etervärld som emotionalvärld. Vattumannens energierna komma dessutom att tillföra mänskliga hjärnan sådana mentalmolekyler, att auktoritetstron ersättes med självständigt tänkande. "De lärda" komma att godtaga hylozoiken som enda förnuftiga arbetshypotesen. De komma därmed att kunna tänka i överensstämmelse med verkligheten, vilket redan det medför en total revolution i betraktelsesätt och förståelse av verkligheten. Det skall också möjliggöra för planethierarkien att åter framträda och visa människorna hur de ska lösa problemet att kunna leva ett förnuftigt liv i fysiska världen, vilket de annars aldrig bli i stånd till. Detta är så mycket mera nödvändigt som människorna i tekniskt avseende förvärvat sådan kunskap om naturlagarna, att de bli ur stånd behärska de energier de lyckats upptäcka.

⁶I sin vanliga tanklöshet ha människorna icke frågat sig varpå vetenskapens uppkomst och snabba utveckling alltsedan 1700-talet beror. Veta de varifrån de revolutionerande ideerna, upptäckterna och uppfinningarna härleda sitt ursprung? År 1775 kopplade planetregeringen på energierna från femte kosmiska departementet, de energier som möjliggjort dessa mentala revolutioner. År 1950 avbröt emellertid planetregeringen inflödet. Ursprungliga avsikten var att låta dessa energier strömma in i planeten ännu i många år. Men mänskligheten har så missbrukat dessa energier, att de måste stoppas. Efter år 2000 blir det inga fler "vetenskapliga" revolutioner, endast fortsatt bearbetning av de ideer som inkommit.

⁷Mer än något annat vittnar det om mänsklighetens katastrofala nödläge, att planetregeringen

sett sig nödsakad att för vår planet avkoppla femte departementets energier, just när Vattumannens zodiakenergier med sjunde departementet som huvuddepartement göra sitt inträde i vårt solsystem. Ytterligare tekniska framsteg skulle medföra oundviklig katastrof, enär mänskligheten missbrukar allt till livets förfång.

KAMPEN MELLAN ONT OCH GOTT

9.214 Inledning

¹Man har menat, att de esoteriska kunskapsordnarna icke borde ha stängts år 1875 och att verkliga kunskapen om verkligheten och livet ej borde ha fått offentliggöras såsom skett. Särskilt i Indien är detta vanlig inställning. All kunskap missbrukas, och ju mer kunskap desto större makt få de som med alla medel söka makt. Men planethierarkien ansåg, att mänskligheten utvecklats så, att den i stort sett borde kunna åtminstone begripa hylozoiken och därmed befrias från gängse desorienterande åskådningar. Att de svarta girigt anamma alla nya esoteriska fakta, kan icke hjälpas. Det är med kunskapen som med solsken och regn. De falla över både onda och goda. Av två ting får man välja det minst onda och bemöta härskande fiktionstyraniet i teologi, filosofi, samhällsidiologi och icke minst politik. Alla som ha möjlighet ska få tillfälle själva välja. Ordet "tyranni" kanske förefaller överdrivet. Men psykologiskt sett äro de livsokunniga propagandans värnlösa offer. Det är ifråga om medvetenhetsutvecklingen en kamp för själarna och om mänskligheten skall nå femte naturriket. De som äga förutsättningar ska åtminstone ha möjlighet finna sanningen. Den måste vara tillgänglig för alla.

²Så som förstörelseredskapen utvecklats, har mänskligheten ännu en gång ställts inför valet mellan att fortsätta utvecklas och att börja om på nytt från barbarstadiet. Planetregeringen gör vad den kan för att förhindra katastrofen. Men den har ingen rätt att tvinga mänskligheten. De svarta kunna genom intensivt laddade ideer, telepatiskt överförda, tvinga mänskligheten handla på visst sätt. Den möjligheten finns ej för planethierarkien, som ej får kränka frihetslagen. Uttrycket "fri vilja" är missvisande, eftersom fri vilja förutsätter livskunskap och därmed möjlighet till fritt val i livshänseende och laghänseende.

9.215 Svarta logen

¹Det har i alla tider fantiserats så mycket om djävlar och deras anhang, alltsammans vanliga livsokunnighetens svammel, att tiden torde vara inne att söka klargöra verkliga förhållandet. Likaväl som det måste finnas ledare för evolutionens energi, måste det finnas de som leda involutionens. Dessa utföra en nödvändig uppgift. Man kan icke utan vidare identifiera dessa involutionsmakter med satanister, även om också satanisterna arbeta med involutionsenergierna. Svarta logen bildades i Atlantis av det så kallade lägre prästerskapet, som förvärvat kunskap i magi och därefter vägrade att låta sig ledas av planethierarkien. De blevo offer för det skenbart alltbehärskande maktbegäret och blevo "sina egna herrar".

²Som i så många andra fall hade Besant och Leadbeater en felaktig uppfattning av deras möjligheter till fortsatt existens. Det är icke så, att alla "svarta magierna" förintas, när solsystemet upplöses. De mäktigaste ha möjlighet att via egna atomkedjan i monadens 43-atom flytta över till världarna 36–42. För monaderna i expansionen utgör detta sjutal världar materiella grunden för andra gudomsriket. De svarta, som icke kunna leva i något av enhetsrikena 46–1, icke kunna uppleva dessas gemensamhetsmedvetenhet, vistas i det nämnda riket inneslutna i en självformad värld, uppehållande sig genom deltagande i involutionsprocessen, visserligen med egna syften och därmed motarbetande evolutionen. Svarta logen på vår planet mottar energier från dessa kosmiska satanister, varför de svartas makt är så oerhörd, att planethierarkien endast med planetregeringens hjälp kan genomföra sina planer. Man får således icke förväxla individerna i kosmiska svarta logen med de kollektivväsen, som i högre riken arbeta med involutionsenergierna. De svarta kunna (i sällsyntaste fall) på detta sätt uppnå andra gudomsrikets världar, men de lyckas aldrig uppnå det tredje gudomsrikets världar (29–35) och kunna aldrig tillgodogöra sig dettas eller ännu högre rikens energier, vilket däremot planetregeringen kan. Även om de kosmiska svarta ha livsfientliga syften med sitt involutionsarbete, så gagna de dock därmed mot sin vilja den stora

involutionsprocessen, varför i detta som i många andra avseenden de i grunden motarbeta sig själva. Mefisto i Goethes Faust uttalade ett esoteriskt faktum, när han sade, att hans kraft var en del av den makt som städse vill det onda och städse tjänar det goda. Emellertid äro de svarta absoluta motståndare till evolutionen och oblidkeliga fiender till alla som göra en insats för evolutionen, så att man är fullt berättigad att betrakta dem såsom livets fiender, själva inkarnationerna av allt ont i tillvaron.

³De försök, som hittills gjorts av planethierarkien att förena medlemmarna i en grupp till en enhet, en gruppsjäl, kollektivsjäl, kollektivväsen, ha misslyckats. Icke en gång mänskliga eliten tycks vara mogen för dylika experiment. Därmed bli också förhoppningarna små att esoteriska grupper ska kunna göra den insats som ett enhetligt väsen skulle lyckas med. Däremot förefaller det som om de svarta hade större möjligheter i detta avseende. Det går lättare på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium att förena människor i hat än i kärlek. Leadbeaters påstående, att de svarta vore alltför separativa i sitt väsen för att kunna enas, är felaktigt. Svarta logens medlemmar samarbeta effektivt för att bevara sin makt. De veta lika väl som de vita, att enhet är nödvändigt för fortsatt välde i människans världar. Svarta riket är icke ett rike söndrat mot sig självt.

⁴Svarta logen står under effektiv övervakning, och dess makt är begränsad till att få vara dåliga skördens agenter. Det beror uteslutande på mänskligheten att den kan utöva någon makt alls.

⁵Det är omöjligt för andra än essentialjag att avgöra, huruvida en individ är invigd i svarta logen eller medvetet eller omedvetet låter sig ledas av denna. Snarast är det väl så, att den individen förefaller att vara ett helgon och en stor människovän. Det ligger i hans intresse att värva så många vänner som möjligt och därmed inflytande. Men det förstås: ifall någon skulle korsa hans väg och hans planer, så får denne räkna med en oförsonlig motståndare, som använder alla medel att krossa den djärve. Räkna aldrig med skonsamhet från det hållet!

9.216 FÖRUTSÄGA FRAMTIDEN

¹Det närvarande skeendet är ett resultat av det förflutnas orsaker. Med kännedom om dessa faktorer är det i många fall möjligt att med hundraprocentig säkerhet bedöma framtiden; desto säkrare, ju närmare den är. Orsakskedjan finns alltid och kan konstateras i kausalvärlden i den mån inga överkausala faktorer inverka, vilket beträffande de flestas förstajag sällan är fallet. Motsvarande gäller för nationernas "kollektivväsen" av förstajag (nationskollektivitetens förflutna).

²Förmåga att förutse framtiden förutsätter dels vetenskap om planetregeringens fastställda plan för manifestationsprocesserna under innevarande zodiakepok, dels kunskap om det förflutnas orsaker till framtidens skeenden (de in i framtiden dragna kausalkedjorna), det må gälla nationer eller individer. Ovisshet fås när faktorer tillkomma, som påverka normala annars oundvikliga skeendet.

³För dem, som ha förmågan att med upplevelse av det förflutnas orsaker följa framtidens skeenden, ter sig framtiden ofta såsom olika möjligheter. Fjärde naturriket med människans möjlighet till val är enda hindret för exakt förutsägelse. De tre lägsta naturrikena äro i sina reaktioner bestämda av naturkrafterna. Femte och högre riken agera i enlighet med natur- och livslagar. Det är endast människariket, som väljer sin egen väg. Vilken väg mänskligheten i vår tid slutligen väljer, utvecklingens eller självförintelsens, kan icke ens planethierarkien med säkerhet avgöra, även om viss sannolikhet talar för att självbevarelsens drift skall bli bestämmande. Det ligger alltså ingen motsägelse (som folk menat) i att man samtidigt talar om katastrof och fortsatt utveckling.

⁴Frihetslagen är den faktor som hindrar planethierarkien att bestämma, vilken väg mänskligheten skall välja. Monaden–jaget–individen kan själv bestämma över sitt handlande i den mån möjlighet härtill finnes i de olika naturrikena och inom gränsen för självförvärvad

förmåga.

⁵Omöjligheten att exakt avgöra, hur mänskligheten kommer att handla, kan inverka på de planer som utarbetas inom planethierarkien för framtiden. Det görs ständigt upp nya planer i den mån sannolikhetsberäkningarna visa sig felaktiga.

⁶Planetregeringen och planethierarkien mottaga kosmiska energier från otal håll, och att anpassa dessa för inom planeten pågående otal slags manifestationsprocesser kräver även det ett visst mått av förutseende och ändrade planer.

⁷I den mån utvecklingen fortskrider, måste också nya tekniska metoder utarbetas. Kommer så därtill att all materia och alla materieförmer formas, förändras, upplösas och formas på nytt med nya problem för medvetenhetsutvecklingen i ändrade förhållanden, så kanske vi börja få en svag aning om de problem som planetregering och planethierarki ha att lösa, alldeles frånsatt att även individerna i dessa ha att arbeta på egen utveckling.

⁸Upplysningen, att mänsklighetens vägval icke kan förutses, är viktig även såtillvida som den vederlägger fatalismen (tron på oundvikligt öde) och predestinationen (tron på förutbestämmelse). Visserligen är slutmålet fastställt (allas förvärv av högsta kosmiska allvetenhet och allmakt), men vägen dit är ett experimenterande med de faktorer som förefinnas. I vanliga fall förutses framtiden med viss sannolikhet genom kunskap om det förflutnas orsaker till nuets skeenden. Men när det ständigt tillkommer en mängd nya faktorer med oberäknelig effekt, som påverkar det annars oundvikliga skeendet, är sannolikheten icke stor. Individerna kan genom förutseende ändra sitt eljest oundvikliga öde. Varningar från dem som kunna se in i framtiden kunna förhindra en eljest oundviklig katastrof. Indiska läran om karma är total missuppfattning av skördelagen. Riktigt är att sådd blir skördad och att man i många fall kan förutse både hur och när, ifall inga nya inverkanse faktorer tillkomma.

⁹Manifestationsprocesserna förutsätta uppgjord plan. Hela kosmiska organisationen arbetar med ett otal processer, som förr eller senare bli genomförda. Men det är just ifråga om tiden, som beräkningen kan vara oviss, emedan det är omöjligt att förutse de faktorer som tillkomma på grund av frihetslagen (inom gränser bestämda av alla natur- och övriga livslagar), gällande för alla monader med förvärvad möjlighet till självbestämning. De kunna genom sin aktivitet eller passivitet påskynda eller fördröja processen (och "lagtillämpningen") men omöjligt förhindra dess slutliga genomförande. Det beror helt och hållet på individen såsom förstajag, hur många onödiga inkarnationer han vill använda på att bli ett andrajag. Det beror på hur han använder tiden.

¹⁰När nya zodiakepokens energier, som påverka både materie- och medvetenhetsaspekterna i alla riken, stabiliserats i evolutionsprocessen, bli "alla förhållanden normala", och därmed tilltar möjligheten att rätt bedöma framtiden.

NYA GRUPPEN AV VÄRLDSTJÄNARE

9.217 *Inledning*

¹Planethierarkien gjorde, med början år 1875, ett försök att väcka dem som nått kultur- och humanitetsstadiet till insikt om illusiviteten i deras emotionala medvetenhet och fiktiviteten i mentalmedvetenheten. Redan år 1882 hade man insett att detta försök misslyckats. Man beslöt sig därefter för att slå in på en ny väg: att telepatiskt söka samla alla dem, som insett ohållbarheten i härskande religionernas uppfattning av den s.k. andliga verkligheten, som insett den s.k. kulturens allt större desorientering, som insett utsiktslösheten i de politiska ideologiernas försök att lösa samhällsproblemen. De som insett detta äro nämligen de som en gång varit invigda i de esoteriska kunskapsordnar, som undan för undan alltsedan Atlantis instiftats av medlemmar hörande till planethierarkien (essentialjag). Allt fler av dessa en gång invigda väckas genom den förkunnselse, som alltsedan år 1875 utgått från planethierarkien och alldeles särskilt alltifrån år 1920, till återerinring av den kunskap de en gång förvärvat. De äro samtliga (medvetet eller omedvetet) aspiranter på lärjungaskapet till planethierarkien, som beslutat sig för att samla alla till gemensamt förarbete till planethierarkiens återkallande.

²Det får icke bli någon organisation. Men meningen är att alla ska kunna få namn och adress på alla (oinvigda eller före detta invigda), som frivilligt anmäla sig att vilja helhjärtat deltaga i gemensam strävan att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten och därigenom göra det möjligt för planethierarkien att ånyo hjälpa mänskligheten med de problem som icke kunna lösas utan dess medverkan. Kärnan i denna grupp av världstjänare utgöres av kausaljag i förbindelse med planethierarkien. Från en ringa början skall denna fria sammanslutning av förstående sökare, aspiranter etc., bli en allt större grupp med hundratusenden och miljoner i alla länder och bland alla folk.

9.218 *Ett nytt naturrike*

¹Tack vare det allmänna genombrottet i mänsklighetens medvetenhetsutveckling på grund av vetenskapliga tänkandet, i stället för förfelade teologiska och filosofiska spekulationer, ha mentaljag, som hittills icke kunnat inkarnera, eftersom möjligheten för dem att ytterligare utvecklas saknats, i allt större utsträckning kunnat inkarnera. Allt fler kunna bli kausaljag, och därmed har planethierarkien ställts inför ett nytt problem.

²Ännu så länge får planethierarkien betraktas såsom femte naturriket. Men i och med att miljoner människor övergå till andrajagets världar, komma med nödvändighet dessa att utgöra en särskild kollektivitet, enär planethierarkien är en organisation med särskilda uppgifter och ofrånkomliga funktioner att fylla i världarna 43–46 och alltså icke kan upptaga dem alla.

³Planethierarkien har löst problemet så, att den upprättat ett nytt naturrike mellan sig själv och människoriket, ett rike kallat "tjänarna". Det är ett rike av dem som vigt sina framtida liv åt tjänandet av mänskligheten i något avseende. De längst komna medlemmarna äro kausaljag, som stå i förbindelse med hierarkien och ange riktlinjerna för arbetet på mänsklighetens höjande i medvetenhets- och kunskapshänseende.

⁴Detta nya femte naturrikes uppgifter bli dels att övertaga ledningen av mänsklighetens medvetenhetsutveckling på lägre utvecklingsstadierna, dels att övervaka medvetenhetsutvecklingen i de tre lägsta naturrikerna. Därmed har planethierarkien befriats från den belastningen. Det nya naturriket får även övertaga många uppgifter, som dittills förbehållits devahierarkien.

⁵En första början till formandet av detta nya naturrike, fristående från ehuru övervakat av planethierarkien, har gjorts av 146 kausaljag i inkarnation, som frivilligt och tills vidare avstått från fortsatt utveckling för att bilda en kärntrupp, till vilken lärjungar och aspiranter på

lärjungaskapet kunna ansluta sig. Envar är välkommen, som definitivt bestämt sig för att glömma sig själv och i kommande inkarnationer leva för att tjäna mänskligheten.

⁶Det blir dessa kausaljag, som i alla nationer få visa sig vara de dugligaste styresmännen och ersätta hittillsvarande inkompetensen. Inga uppgifter föreligga om hur planetregeringen tänkt sig dessa kausaljags fortsatta medvetenhetsutveckling.

⁷Det finns många mentaljag, som för att lättare kunna nå människorna och bättre tjäna på uppnådd nivå vägra förvärva högre slags medvetenhet. De kallas i planethierarkien för "gamla trotjänare" och intaga en särställning inom denna. De begära inga favörer för egen del utan dela människornas allmänna lott. Givetvis kunna de särskilt "utnyttjas" av planethierarkien.

⁸Dem, man börjar samarbeta med såsom esoteriker, har man anledning anta tillhöra ens esoteriska klan, eventuellt ens esoteriska släkt eller familj och att man kommer att samarbeta med dem även i framtiden.

⁹Må kosmiska världarnas energier genomströmma de sanna livstjänarnas grupp!! Ty de utgöra en enhetlig grupp. De bära tecknet på pannan; synligt för alla med kausal objektiv medvetenhet.

INVOKATION OCH EVOKATION

9.219 Invokationens och evokationens vetenskap

¹Till de nya begrepp planethierarkien givit mänskligheten hör "invokation och evokation".

²"Invokation" betyder begäran och "evokation" behovens fyllande. De motsvara till del de gamla begreppen "bön" och "bönhörelse", som så otroligt missbrukats. Men invokation är mycket mer än enbart vad man menar med "bön". Den är även såväl instinktiva längtan efter "något högre" som lärjungarnas klart medvetna anhållan om bistånd från planethierarkien. Behoven finnas alltid och bli tillgodosedda, när utsikt finns att mottagna energierna användas på riktiga sättet, vilket sällan är fallet. Ifall motivet för invokationen är att få hjälp till tjänandet av mänskligheten, utvecklingen och enheten och ifall förutsättning finns för rätt användning, fås också hjälpen: evokation.

³Evokationen är alltså avsedd att medföra den vunna insiktens omsättning i handling.

⁴Invokation–evokation är processer, som försiggå i alla världar, icke endast i människans. Invokation från lägre värld innebär dels "uppsändandet" av materie-medvetenhets-energi till högre värld, dels bevis på behov av och mottaglighet för de energier från högre värld som erhållas såsom svar på anhållan. De energier, som uppsändas till högre värld, användas ändamålsenligt för returenergier utan att behöva särskilt anpassas. Givetvis äro de energier som uppsändas sådana som en gång mottagits från högre riken, eftersom alla energier äro från dessa högre riken.

⁵Dualism i esoterisk bemärkelse avser motsättningen mellan högre och lägre. Denna motsättning finns alltid, tills individen nått högsta kosmiska världen, ehuru den i enhetsvärldarna (46–1) icke förnimmes såsom motsättning. Invokationens och evokationens vetenskap avser just denna relation, exempelvis det mentala såsom lägre i förhållande till det kausala såsom högre. Det lägre finner alltid gensvar hos det högre, så snart det lägre är redo mottaga det högres materieenergi. I detta "redo" ligger erforderliga metodiska och systematiska förutsättningar för rätt användning. Positiva och negativa energiströmmarna äro konstanta och verka i båda riktningarna: evokatiskt "nedåt" och invokatiskt "uppåt" såsom evolutionsenergi.

⁶På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium sakna människorna förmåga att rätt betjäna sig av invokationens möjlighet, emedan de sakna kunskap om livslagarna och icke kunna "begära" rätt. Människornas böner strida i regel mot livslagarna eller innebära förstärkning av själviska tendensen eller äro skadliga för deras utveckling. Människorna få därför från planethierarkien behöfliga formuleringar, s.k. mantraer, som de uppmanas använda. Endast de äro i stånd begagna dessa mantraer rätt, som förstå begärens innebörd och äro beredda rätt använda mottagna energier, använda dem för mänskligheten, utvecklingen och enheten.

9.220 Mantraer

¹Liksom de flesta i esoteriken använda sanskritord har även ordet "mantra" flera olika betydelser.

²"Mantra" kan avse de "kraftord" (ofta för utomstående obegripliga ljudsamman-sättningar), vilka uttalade med riktiga intonationen ha av ljudet frambringad energieffekt. För att alls begripa hur sådant är möjligt måste man känna till vissa esoteriska fakta: att energi är ljud och ljud energi, att alla ljud ha energieffekt; realiteter som västerländska vetenskapen ännu ej upptäckt. Yogafilosoferna veta detta teoretiskt, men eftersom de förlorat kunskapen om rätta intonationen av nedärvda mantraer, ha dessas krafter förblivit verkningslösa.

³"Mantra" kan även avse allmänbegripliga formuleringar, som då de regelbundet upprepas tjäna till att fasthålla mentalmedvetenheten vid förståelsen av utvecklingens faktorer, livslagarna, enhetens realitet etc. I detta slags mantraer läggs ingen vikt vid uttal och intonation utan fastmer vid förståelsen av hithörande idé. Ett dylikt gammalt mantra är: "Människorna är ett och jag är ett

med dem. Jag söker älska, icke hata. Jag söker tjäna, icke begära återtjänst. Jag söker hela, icke såra. Låt inre enhet övervinna yttre söndring. Låt kärlek härska. Låt alla människor älska.”

⁴Den viktigaste användningen av mantraer är mänsklighetens kollektiva i dess arbete med invokationen till högre riken.

⁵Invokation:

Låt ljusets energier genomströmma och väcka mänskligheten
Låt fredens ande utbreda sig
Låt människor av god vilja allestädes mötas i samarbete
Må förlåtelse av alla bli tidens lösenord
Låt makt åtfölja de storas strävan
Så låt det bli och hjälp oss fullgöra vår del.

9.221 Den Stora Invokationen

¹Genom planethierarkiens sekreterare 45-jaget D.K. har Kristus–Maitreya lämnat ett av planethärskares godkänt mantra, “Den Stora Invokationen”. Det går icke en dag utan att Kristus–Maitreya och hela planethierarkien upprepar denna invokation. Den tillhör den invokationens och evokationens vetenskap, som mänskligheten snart får mottaga och som är avsedd att ersätta vanliga meditationen och religiösa bönen.

²I den mån mänskligheten mentaliseras, blir den omedvetet allt mer mottaglig för kausala och essentiala energier. De esoteriker, som deltaga i invokationen, bidraga med sina emotionala och mentala vibrationer till att förstärka effekten av dessa kausala och essentiala energier i mänskligheten.

³Mantrat lyder:

Från ljusets källa i guds sinne
Låt ljus strömma in i människosinnet
Låt ljus strömma ned på jorden

Från kärlekens källa i guds hjärta
Låt kärlek strömma in i alla människohjärtan
Må Kristus ånyo framträda

Från det centrum, där guds vilja är känd
Låt avsikt leda människors lilla vilja
Den avsikt mästaren vet och tjänar

Från mänsklighetens centrum
Låt kärlekens och ljusets plan förverkligas

Må ljus och kärlek och kraft
Förverkliga planen på jorden

⁴Eller med en annan formulering:

Låt kausala ideer strömma in i
människornas kausalmedvetenhet
och aktivera denna passiva medvetenhet
Låt kausala energier strömma ned över jorden

Låt essentiala ideer från enhetsvärlden
aktivera människornas passiva attraktionsmedvetenhet
Må Christos–Maitreya ånyo framträda

Låt kunskapen om tillvarons mening och mål
leda människans lilla vilja

Låt kärlekens och kunskapens ideer
förverkligas av mänskliga eliten
och må den sluta porten där ondskan dväljs

Må kunskap och kärlek och kraft
förverkliga planen på jorden

⁵Till grund för denna invokation ligger bland annat det faktum, att alla monader ha delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten och att det är alla monaders uppgift att tillgodogöra sig så mycket av denna delaktighet, som är möjligt i de olika naturrikena. Alla erhålla så mycket av härför erforderlig energi, som de behöva för självförverkligande.

⁶De tre första mantraerna i invokationen beröra de tre aspekterna. Ljus är materia. Att det samtidigt är medvetenhet och energi, följer av sig självt: materia från kausalvärlden ("ljusets värld" enligt gammal symbol). Andra mantrat avser essentialvärldens medvetenhetsenergi och tredje mantrat superessentialvärldens viljeenergier. Fjärde mantrat klargör, att det är mänskligheten, som skall förverkliga de ideer som höra till de mottagna energierna. Ju mer man vet om utvecklingen och de olika utvecklingsstadierna, desto större blir förståelsen för invokationens betydelse.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Andrajaget del 4* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.